

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 164

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

57. évfolyam

2014. június 3.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/63/EU irányelve (2014. május 15.) a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv módosításáról 1

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 585/2014/EU határozata (2014. május 15.) az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséről ⁽¹⁾ 6

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 586/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. június 2.) Franciaország egyes felségvizein (Provence-Alpes-Côte d'Azur) a „gangui” vonóhálós halászatban a védett élőhelyek feletti halászat tilalma, továbbá a hálók merítési mélysége és a parttól számított távolsága tekintetében az 1967/2006/EK tanácsi rendeletről történő eltérésről 10
- ★ A Bizottság 587/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. június 2.) a Franciaország felségvizeinek bizonyos részén (Languedoc-Roussillon és Provence-Alpes-Côte d'Azur) folytatott halászatban a parti kerítőhálók telepítésének mélysége és parttól számított távolsága tekintetében az 1967/2006/EK tanácsi rendeletről való eltérésről 13

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

★ A Bizottság 588/2014/EU rendelete (2014. június 2.) a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. és IV. mellékletének az egyes termékekben, illetve azok felületén található narancsolaj, <i>Phlebiopsis gigantea</i> , gibberellinsav, <i>Paecilomyces fumosoroseus</i> FE 9901 törzs, <i>Spodoptera littoralis</i> sejtmagpolihedrózis-vírus, <i>Spodoptera exigua</i> sejtmagpolihedrózis-vírus, <i>Bacillus firmus</i> I-1582, s-abszcizinsav, L-aszkorbinsav és <i>Helicoverpa armigera</i> sejtmagpolihedrózis-vírus maradékanyag-határértéke tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾	16
★ A Bizottság 589/2014/EU rendelete (2014. június 2.) az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok, dioxinjellegű PCB-k és nem dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról és az 252/2012/EU rendelet hatályaon kívül helyezéséről ⁽¹⁾	18
A Bizottság 590/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. június 2.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	41

HATÁROZATOK

2014/310/CFSP:

★ A Politikai és Biztonsági Bizottság EUCAP Sahel Mali/1/2014 határozata (2014. május 26.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Sahel Mali) misszióvezetőjének kinevezéséről	43
--	----

2014/311/EU:

★ A Tanács határozata (2014. május 26.) a Régiók Bizottsága két belga tagjának és egy belga póttagjának kinevezéséről	44
---	----

2014/312/EU:

★ A Bizottság határozata (2014. május 28.) a beltéri és kültéri festékek és lakkok uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (az értesítés a C(2014) 3429. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	45
---	----

2014/313/EU:

★ A Bizottság határozata (2014. május 28.) a 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU és 2012/721/EU határozatoknak az anyagok osztályozásával kapcsolatos új fejlemények figyelembevétele érdekében történő módosításáról (az értesítés a C(2014) 3468. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	74
---	----

2014/314/EU:

★ A Bizottság határozata (2014. május 28.) a melegvíz-üzemű fűtőberendezések uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok megállapításáról (az értesítés a C(2014) 3452. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	83
---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/63/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a mézről szóló 2001/110/EK tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2001/110/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ fogalommeghatározása szerint a méz az *Apis mellifera* méhek által előállított természetes édes anyag. A méz elsődlegesen különféle cukrokból, túlnyomórészt fruktózból és glükózból, valamint egyéb anyagokból (mint pl. szerves savakból, enzimekből és a begyűjtött mézből kivont szilárd részecskékből) áll. A 2001/110/EK irányelv azzal védi a méz természetes jellegét, hogy korlátozza az olyan emberi beavatkozást, amelynek révén a méz összetétele megváltozhat. Így különösen a 2001/110/EK irányelv tiltja élelmiszer-összetevők (köztük élelmiszer-adalékanyagok), valamint mézen kívül egyéb anyagok mézhez való hozzáadását. Hasonlóképpen tiltja az irányelv a méz bármely alkotóelemének – köztük a virágpornak – a kivonását, kivéve, ha ez idegen anyagok eltávolításakor elkerülhetetlen. Ezek a követelmények összhangban állnak a Codex Alimentarius mézre vonatkozó előírásával (Codex Stan 12-1981).
- (2) A virágpor a 2001/110/EK irányelvben a méz összetételére vonatkozóan meghatározott kritériumok részét képezi. A rendelkezésre álló bizonyítékok, köztük empirikus és tudományos adatok megerősítik, hogy a mézben a méheknek köszönhetően van jelen a virágpor. A virágporszemcsék behullanak a nektárba, amelyet a méhek összegyűjtenek. A virágporszemcséket tartalmazó nektárt a méhek a kaptárban mézzé alakítják. A rendelkezésre álló adatok szerint további virágpor kerülhet a mézbe a méh szőréről, a kaptár levegőjében lévő virágporból, valamint a méhek által azon lépsejtekben tárolt virágporból, amelyek véletlenül kinyílhatnak, amikor az élelmiszer-ipari szereplők a mézpergetést végzik. Ebből következően elmondható, hogy a virágpor a méhek tevékenységének eredményeként jut be a kaptárba, és természetesen van jelen a mézben, tekintet nélkül arra, hogy az élelmiszer-ipari szereplő pergeti-e a mézet. Emellett 2001/110/EK irányelv tiltja azt, hogy az élelmiszer-ipari szereplők szándékosan adjanak virágport a mézhez.

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 88. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.⁽³⁾ A Tanács 2001. december 20-i 2001/110/EK irányelve a mézről (HL L 10., 2002.1.12., 47. o.).

- (3) Az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében „összetevő” minden anyag, amelyet élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél használnak fel, és a késztermékben még jelen van, akár módosult formában is. E meghatározás értelmében a fogalom kiterjed arra is, hogy az anyagot az élelmiszer előállításánál vagy elkészítésénél szándékosan használják fel. Tekintettel a méz természetes jellegére és különösen a mézre jellemző alkotóelemek előfordulásának természetes eredetére, virágpor, amely a mézre jellemző természetes alkotóelem, nem tekinthető a méz összetevőjének az 1169/2011/EU rendelet értelmében.
- (4) Ez az irányelv nem érinti az 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ géntechnológiával módosított virágport tartalmazó mézre történő alkalmazását, mivel az ilyen méz a rendelet értelmében géntechnológiával módosított szervezetekből készült élelmiszernek minősül. A C-442/09. sz. Karl-Heinz Bablok és mások kontra Freistaat Bayern ügyben ⁽³⁾ az Európai Unió Bírósága úgy ítélte meg, hogy az 1829/2003/EK rendelet alkalmazását meghatározó kritérium – annak (16) preambulumbekkezdése szerint – az, hogy az élelmiszerben jelen van-e a géntechnológiával módosított alapanyagból származó anyag. A géntechnológiával módosított virágport tartalmazó mézet ezért az 1829/2003/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „(részben) GMO-kból előállított élelmiszernek” kell tekinteni. Ezért egy olyan rendelkezés meghatározása, amely szerint a virágpor nem összetevője a méznek, nem érinti a Bíróság C-442/29. sz. ügyben levont azon következtetését, hogy a géntechnológiával módosított virágport tartalmazó méz az 1829/2003/EK rendelet hatálya alá tartozik, különös tekintettel a forgalomba hozatalt megelőző engedélyeztetéssel, a felügyelettel és adott esetben a címkézéssel kapcsolatos követelményekre.
- (5) Az 1829/2003/EK rendelet címkézési követelményei értelmében a géntechnológiával módosított virágpornak a mézben való jelenlétét nem kötelező feltüntetni a méz címkéjén az alábbi feltételek teljesülése esetén: az ilyen virágpor nem haladja meg a méz 0,9 %-át és jelenléte véletlen vagy technikailag elkerülhetetlen. Emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elkerülhető legyen a géntechnológiával módosított szervezetek mézben való nem szándékos előfordulása.
- (6) A 2011/110/EK irányelv szerint ha a méz több tagállamból vagy harmadik országból származik, a származási országok kötelező feltüntetését – az esetnek megfelelően – az alábbi elnevezések egyikével lehet helyettesíteni: „EK-országokból származó mézkeverék”, „EK-n kívüli országokból származó mézkeverék”, „EK-országokból és EK-n kívüli országokból származó mézkeverék”. A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió az Európai Közöség helyébe lépett, és annak jogutódja lett. Ezért helyénvaló, hogy a vonatkozó címkézési előírásokat oly módon pontosítsák, hogy azokban az „EK” helyett az „EU”-ra történő hivatkozás szerepeljen.
- (7) A 2001/110/EK irányelv hatáskörrel ruházza fel a Bizottságot az említett irányelv bizonyos rendelkezéseinek végrehajtására, így különösen hatáskörrel ruházza fel a Bizottságot olyan intézkedések elfogadására, amelyek szükségesek a szóban forgó irányelvnek a műszaki fejlődéshez és az élelmiszerekkel kapcsolatos általános uniós rendelkezésekhez való hozzáigazítására vonatkozó rendelkezések végrehajtásához. Ezenkívül a 2001/110/EK irányelv hatáskörrel ruházza fel a Bizottságot arra, hogy olyan módszereket határozzon meg, amelyek lehetővé teszik a méz említett irányelvnek való megfelelése ellenőrzését. E hatáskört felül kell vizsgálni.
- (8) A tisztességes kereskedelmi gyakorlatok biztosítása, a fogyasztók érdekeinek védelme és a vonatkozó elemzési módszerek meghatározásának lehetővé tétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a méz virág- vagy növényi eredetére vonatkozóan, valamint az idegen szervesen vagy szerves anyagok eltávolítását követően a virágpornak a szűrt mézben való minimális tartalmára vonatkozóan a „jelentős részben” kritérium mennyiségi paramétereinek meghatározása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK rendelete a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról (HL L 268., 2003.10.18., 1. o.).

⁽³⁾ 2011 ECR I-07419.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. március 12-i 2001/18/EK irányelve a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 106., 2001.4.17., 1. o.).

- (9) A 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ elfogadását követően, amely az élelmiszer és takarmány termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának minden szakaszára vonatkozik uniós és nemzeti szinten is, az élelmiszerekre vonatkozó általános uniós rendelkezések a 2001/110/EK irányelv hatálya alá eső termékekre közvetlenül alkalmazandók. Következésképpen már nem indokolt, hogy a szóban forgó irányelvnek az élelmiszerekre vonatkozó általános uniós rendelkezésekhez való hozzáigazításához szükséges hatáskörrel a Bizottság rendelkezzen. Ezért a szóban forgó hatáskört a Bizottságra ruházó rendelkezéseket el kell hagyni.
- (10) A 182/2001/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ elfogadását követően célszerű a 2001/110/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseinek e rendelethez való hozzáigazítása.
- (11) Célszerű egy 12 hónapos átültetési időszakot megállapítani arra vonatkozóan, hogy a tagállamok elfogadhassák az ezen irányelv által módosított 2001/110/EK irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Ezen időszak végéig a 2001/110/EK irányelv követelményei az ezen irányelvvel bevezetett módosítások nélkül alkalmazandók.
- (12) Megfelelő átmeneti intézkedéseket kell hozni azon élelmiszer-ipari szereplők érdekeinek figyelembevétele érdekében, akik az ezen irányelvvel módosított 2001/110/EK irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések hatálybalépését megelőzően alkalmazandó követelményekkel összhangban hozzák forgalomba és címkézik termékeiket. Ezért lehetővé kell tenni, hogy az e rendelkezések alkalmazása előtt forgalomba hozott vagy felcímkézett termékek a készletek kimerüléséig tovább forgalmazhatók legyenek.
- (13) A 2001/110/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell.
- (14) Mivel a Bizottságra történő hatáskör-átruházáshoz kapcsolódó módosítások csak a Bizottság hatáskörét érintik, azokat a tagállamoknak nem kell átültetniük.
- (15) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen azt, hogy kimondja, hogy a virágpor, amely a méz természetes alkotóeleme, nem tekinthető a méz összetevőjének, hogy pontosítsa a címkézési követelményeket azon esetekben, amikor a méz egynél több tagállamból vagy harmadik országból származik, valamint hogy felülvizsgálja a jelenleg a Bizottságra ruházott hatáskört – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 2001/110/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) azon származási országot vagy országokat, ahol a mézet begyűjtötték, jelzik a címkén.

Az első albekezdés sérelme nélkül, ha a méz több tagállamból vagy harmadik országból származik, a származási országok feltüntetését – az esetnek megfelelően – az alábbi elnevezések egyikével lehet helyettesíteni:

- »EU-országokból származó mézkeverék«,
- »EU-n kívüli országokból származó mézkeverék«,
- »EU-országokból és EU-n kívüli országokból származó mézkeverék«.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2. A 2. cikk a következő ponttal egészül ki:

„5. A virágpor, amely a méz természetes alkotóeleme, nem tekinthető az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott termékek összetevőjének az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1169/2011/EU rendelete (2011. október 25.) a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Ezen irányelv 9. cikkének második bekezdése alkalmazásában, a nemzetközi előírások és a műszaki fejlődés figyelembevételével a Bizottság a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban álló végrehajtási jogi aktusok révén meghatározhatja azokat a vizsgálati módszereket, amelyek segítségével lehetővé válik annak ellenőrzése, hogy a méz megfelel-e ezen irányelv rendelkezéseinek. E végrehajtási jogi aktusokat ezen irányelv 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kell elfogadni. E módszerek elfogadásáig a tagállamok – amikor csak lehetséges – nemzetközileg elfogadott, megalapozott vizsgálati módszerekkel (mint pl. a Codex Alimentarius által jóváhagyott módszerek) ellenőrzik ezen irányelv rendelkezéseinek betartását.

(2) A tisztességes kereskedelmi gyakorlatok és a fogyasztói érdekek védelmének biztosítása, valamint a vonatkozó elemzési módszerek kidolgozásának lehetővé tétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 6. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére az alábbiakra vonatkozó mennyiségi paraméterek meghatározásával:

- a) a méznek a 2. cikk (2) bekezdése b) pontjának első francia bekezdésében említett virág- vagy növényi eredetére vonatkozóan a »jelentős részben« kritérium; valamint
- b) az I. melléklet 2. b) viii. pontjában említett idegen szerves vagy szervetlen anyagok eltávolítását követően a virágpornak a szűrt mézben való minimális tartalma.

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban a Bizottság megfelelő átmeneti szabályozásról rendelkezik a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási időpontját megelőzően forgalomba hozott termékek számára.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.)”

4. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 4. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időszakra szól 2014. június 23-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 4. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

5. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 58. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság (a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról. (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

6. A II. melléklet harmadik bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az I. melléklet 2. b) viii. pontjának sérelme nélkül sem a virágport, sem a méz egyéb alkotóelemét nem lehet kivonni a mézből, kivéve, ha ez az idegen szerves vagy szervetlen anyag eltávolításakor elkerülhetetlen.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy 1. cikk 1., 2. és 6. pontjának, illetve a 3. cikknek megfeleljenek. A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket 2015. június 24-től alkalmazzák.

3. cikk

Átmeneti intézkedések

Azok a termékek, amelyeket 2015. június 24-ét megelőzően hoztak forgalomba vagy címkéztek a 2001/110/EK irányelvvel összhangban, a készletek kimerüléséig továbbra is forgalmazhatók.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 585/2014/EU HATÁROZATA

(2014. május 15.)

az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkének d) pontja szerint az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatások harmonizált biztosítása az előírások és a szabványok kidolgozása és alkalmazása szempontjából kiemelt cselekvésnek (a továbbiakban: az e-segélyhívó szolgáltatás kiemelt cselekvés) minősül.
- (2) A 2010/40/EU irányelv 6. és 7. cikkének megfelelően a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kell elfogadnia azon előírások vonatkozásában, amelyekre a kiemelt cselekvések terén az intelligens közlekedési rendszerek (ITS-ek) kiépítése és gyakorlati használata tekintetében érvényesülő kompatibilitás, kölcsönös átjárhatóság és folyamatosság biztosítása érdekében szükség van.
- (3) A 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ előírásokat határoz meg a közbiztonsági válaszpontok (KBVP-k) infrastruktúráját érintő, a 112-es hívószámú e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges fejlesztések tekintetében, biztosítva ezzel az Európai Unió egészére kiterjedő, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások kompatibilitását, kölcsönös átjárhatóságát és folyamatosságát.
- (4) A 2010/40/EU irányelv értelmében a Bizottságnak legkésőbb 12 hónappal a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkével összhangban – és adott esetben költség-haszon elemzést is magában foglaló hatásvizsgálat elvégzését követően – javaslatot kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az e-segélyhívó kiemelt intézkedésnek a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet előírásaival összhangban történő kiépítésére vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 47. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/40/EU irányelve (2010. július 7.) az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről (HL L 207., 2010.8.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. november 26.) a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások tekintetében való kiegészítéséről (HL L 91., 2013.4.3., 1. o.).

- (5) Annak köszönhetően, hogy az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás lerövidíti a sürgősségi segélyszolgálatok válaszadási idejét, előreláthatólag csökkeni fog az Unióban a halállal vagy súlyos sérüléssel járó közúti balesetek száma. Emellett az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás várhatóan megtakarítást jelent majd a társadalom számára, hiszen jobb eseménykezelést tesz lehetővé, mérsékeli a forgalmi torlódásokat és csökkenti a másodlagos balesetek számát.
- (6) Annak érdekében, hogy a szolgáltatás teljes működőképessége, kompatibilitása, kölcsönös átjárhatósága, folyamatosága és megfelelősége uniószerre biztosított legyen, és az egész unióban csökkenjenek a bevezetési költségek, valamennyi tagállamnak a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott közös előírásoknak megfelelően kell az e-segélyhívó szolgáltatás kiemelt intézkedést megvalósítani. Ettől függetlenül a tagállamoknak jogukban áll, hogy az egyéb segélyhívások kezelésére kiegészítő technikai megoldásokat alkalmazzanak.
- (7) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatáson keresztül továbbított adatokat kizárólag e határozat céljainak elérésére használják fel.
- (8) Amint azt már egyéb segélyhívó rendszerek példája megmutatta, a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások egy része műszaki jellegű segítségkérés is lehet. A tagállamok szükség esetén megfelelő technikai és szervezési intézkedésekkel kiszűrhetik az ilyen hívásokat annak érdekében, hogy az e-segélyhívási KBVP-k csak igazi segélyhívásokat kezeljenek.
- (9) Mivel nem minden uniós polgár számára ismert az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás alkalmazása, kiépítését a Bizottság által támogatott tájékoztató kampánynak kell megelőznie, amelyben elmagyarázzák a polgároknak az új rendszer előnyeit, funkcióit és adatvédelmi biztosítékait. A kampányt a tagállamokban kell lefolytatni, és célja a felhasználók tájékoztatása arról, hogy a rendszert hogyan kell helyesen használni, és hogyan kell elkerülni a téves riasztásokat.
- (10) Az egyéneknek a személyes adatok feldolgozása tekintetében való védelmével foglalkozó munkacsoport (a továbbiakban: a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport) által tett – a 2006. szeptember 26-án elfogadott, az e-segélyhívó kezdeményezés adatvédelmi és a magánélet védelmével kapcsolatos vetületeivel foglalkozó munkadokumentumban olvasható – ajánlásokkal összhangban a tagállamoknak az e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúrájának kiépítése során biztosítaniuk kell, hogy a személyes adatoknak az e-segélyhívások kezelésével összefüggő feldolgozása a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ a személyes adatok védelmére vonatkozóan előírt szabályok maradéktalan betartásával történjen.
- (11) Mivel a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott e-segélyhívás segélyhívás, a hívások kezelését díjmentesen kell biztosítani az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás felhasználói részére.
- (12) Attól függően, hogy az egyes tagállamok miként szervezik meg a segélyhívások kezelését, a hívások elsőként hatóság vagy az érintett tagállam által elismert magánjogi szervezet hatáskörében is fogadhatók. Konkrét esetben az e-segélyhívások az e-segélyhívás indításának típusától (manuális vagy automatikus) függően eltérően kezelhetők.
- (13) Az adatok az érintett nemzeti hatóság által meghatározott nemzeti eljárásokkal összhangban továbbíthatók az adott e-segélyhívással kapcsolatos esemény kezelésében szerepet játszó, a nemzeti hatóságok által elismert közjogi vagy magánjogi szervezatként meghatározott szolgáltató partnerek (ideértve a közútkezelőket és a segítőszolgálatokat) részére, amelyekre a magánélet és az adatok védelme tekintetében ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az e-segélyhívási KBVP-kre.
- (14) Mivel e határozat céljait, nevezetesen az az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás összehangolt és egységes kiépítését, valamint a szolgáltatás kompatibilitásának, átjárhatóságának és folyamatosságának Európa-szerre való garantálását a tagállamok és/vagy a magánszektor nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések terjedelme és a hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az az Európai Unió egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás teljes működőképességének, kompatibilitásának, átjárhatóságának, folyamatosságának és megfelelőségének biztosítása érdekében a tagállamok legkésőbb hat hónappal a fedélzeti e-segélyhívó rendszer kiépítésével összefüggő típus-jóváhagyási követelményekről és a 2007/46/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási időpontját megelőzően, de mindenképpen legkésőbb 2017. október 1-jéig a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásoknak megfelelően kiépítik a területükön az e-segélyhívási KBVP-k infrastruktúráját, amelyre az e-segélyhívások – szükség esetén a nem vészhelyzeti hívások kiszűrése után történő – megfelelő fogadásához és kezeléséhez van szükség.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy sürgősségi segélyszolgálatokat a legköltséghatékonyabb és a saját igényeiknek a leginkább megfelelő módon szervezzék meg, ideértve azt is, hogy – különösen a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások esetében – elutasíthassák azokat a nem vészhelyzeti hívásokat, amelyeket az e-segélyhívási KBVP-k nem tudnak kezelni.

E bekezdés és az (1) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy, hogy lehetővé tegyék, hogy egyes e-segélyhívásokat vagy minden e-segélyhívást az általuk elismert magánjogi szervezetek fogadjanak és kezeljenek a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásokkal összhangban.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívó szolgáltatás keretében továbbított adatokat kizárólag e határozat céljainak elérésére lehessen felhasználni.

2. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívások kezelését díjmentesen biztosítsák az az Európai Unió egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás felhasználói részére.

3. cikk

A tagállamok 2015. december 24-ig jelentést tesznek a Bizottságnak e határozat végrehajtásának állásáról. A jelentésnek magában kell foglalnia legalább a következőket: azon illetékes hatóságok listája, amelyek feladata értékelni, hogy az e-segélyhívási KBVP-k működése megfelel-e a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 3. cikkében felsorolt követelményeknek, az e-segélyhívási KBVP-k listája és földrajzi hatóköre, a megfelelőségi vizsgálatok leírása, valamint az adatok és a magánélet védelmét célzó rendelkezések ismertetése.

4. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e-segélyhívások a területükön bárholnan kezdeményezhetők legyenek, feltéve, hogy legalább egy nyilvános mobil, vezeték nélküli távközlési hálózat rendelkezésre áll.

5. cikk

Ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 586/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2014. június 2.)

Franciaország egyes felségvizein (Provence-Alpes-Côte d'Azur) a „gangui” vonóhálós halászatban a védett élőhelyek feletti halászat tilalma, továbbá a hálók merítési mélysége és a parttól számított távolsága tekintetében az 1967/2006/EK tanácsi rendeletről történő eltérésről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló, 2006. december 21-i 1967/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (5) bekezdésére, valamint 13. cikke (5) és (10) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vonóhálóval, kotróhálóval, erszényes kerítőhálóval, hajóról vagy partról kivetett kerítőhálóval vagy más hasonló hálóval tilos halászni a tengeri fűágyak felett, különösen ha ezeket a *Posidonia oceanica* vagy más tengeri virágos növények alkotják.
- (2) A Bizottság valamely tagállam kérésére lehetővé teheti az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdésétől való eltérést, feltéve, hogy teljesülnek a 4. cikk (5) bekezdésében meghatározott feltételek.
- (3) Az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy tilos vontatott halászfelszerelést használni a parttól számított három tengeri mérföld távolságon vagy az 50 méteres izobáton belül, ahol ez a mélység a parttól számított kisebb távolságon belül elérhető.
- (4) A Bizottság valamely tagállam kérésére lehetővé teheti az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésétől való eltérést, feltéve, hogy teljesülnek a 13. cikk (5) és (9) bekezdésében meghatározott feltételek.
- (5) 2011. május 18-án kérelem érkezett a Bizottsághoz, amelyben Franciaország eltérést kérelmez az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdésétől, valamint 13. cikkének (1) és (2) bekezdésétől a francia felségvizek egyes részein a *Posidonia oceanica* által alkotott tengeri fűágyak felett és merítési mélységtől függetlenül a parttól számított három tengeri mérföld távolságon belül folytatandó „gangui” vonóhálós halászat kapcsán.
- (6) Az eltérés iránti kérelmet Franciaország naprakész tudományos és műszaki indoklással támasztotta alá.
- (7) 2011. július 11. és 15. között tartott plenáris ülésén a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) értékelte a Franciaország által kérelmezett eltérést és a vonatkozó irányítási terv tervezetét.
- (8) A Franciaország által kért eltérés megfelel az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében valamint 13. cikkének (5) és (9) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

⁽¹⁾ HL L 36., 2007.2.8., 6. o.

- (9) A kérelem legfeljebb 12 méter teljes hosszúságú és legfeljebb 85 kW motorteljesítményű, tengerfenéken vontatott hálókkel felszerelt, hagyományosan a *Posidonia* fűágyak felett halászó hajókra vonatkozik, összhangban az 1967/2006/EK rendelet 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdésével.
- (10) A szóban forgó halászati tevékenységek az irányítási tervben meghatározott területen belül a *Posidonia oceanica* fűágyak által fedett terület 27,5 %-át, és Franciaország felségvizein belül a tengeri fűágyak 9 %-át érintik, vagyis teljesülnek az 1967/2006/EK rendelet 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése ii. és iii. pontjában foglalt követelmények.
- (11) Az eltérést indokolják a különleges földrajzi adottságok, ugyanis a kontinentális talapzat kiterjedése korlátozott.
- (12) A halászat nincs számottevő hatással a tengeri környezetre.
- (13) A Franciaország által kért eltérés csupán kevés, szám szerint 36 hajót érint.
- (14) A „gangui” vonóhálós halászat számos különböző fajra irányul, amelyek egy sajátos ökoszisztémát alkotnak; e halászat fogásainak összetételét, különösen a kifogott fajok széles skáláját tekintve, nem lehet más halászfelszereléssel elérni. Vagyis ez a fajta halászat nem végezhető más halászfelszereléssel.
- (15) Az irányítási terv biztosítja, hogy a halászati erő kifejtése a jövőben ne emelkedjen, mivel halászati engedélyt csak az említett 36 hajó kaphat, amelyek összesített erő kifejtése 1745 kW, és amelyek már rendelkeznek Franciaország által kiadott engedéllyel.
- (16) A kérelem olyan hajókra vonatkozik, amelyek a szóban forgó halászatban már több mint öt éve igazoltan részt vesznek, és amelyek e tevékenységüket Franciaország által az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2014. április 15-én elfogadott halászati irányítási terv ⁽¹⁾ keretében végzik.
- (17) Az érintett hajók szerepelnek az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (9) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően a Bizottsághoz eljuttatott jegyzéken.
- (18) Az érintett halászati tevékenységek megfelelnek az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkében, 8. cikke (1) bekezdésének h) pontjában és 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.
- (19) A halászati tevékenység során teljesülnek az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 14. cikkében meghatározott, a halászati nyilvántartásra vonatkozó követelmények.
- (20) A halászati tevékenység nem zavarja a vonóhálótól, kerítőhálótól vagy egyéb vontatott hálótól eltérő felszerelést használó más hajók tevékenységét.
- (21) A „gangui” vonóhálós halászatot a francia irányítási terv úgy szabályozza, hogy az 1967/2006/EK rendelet III. mellékletében említett fajok fogásai a lehető legkisebbek legyenek.
- (22) A „gangui” típusú vonóhálót üzemeltető hajók nem halásznak lábasfejűekre.
- (23) A francia irányítási terv az 1967/2006/EK rendelet 4. cikke (5) bekezdésének és 13. cikke (9) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően rendelkezik a halászati tevékenységek felügyeletéről.
- (24) A kérelmezett eltéréseket ezért engedélyezni kell.
- (25) Indokolt előírni, hogy Franciaország kellő időben és az irányítási tervben szereplő felügyeleti tervnek megfelelően jelentést tegyen a Bizottság felé.

⁽¹⁾ A Francia Köztársaság Hivatalos Lapja (JORF) 0101., 2014. április 30., 7452. o.

⁽²⁾ A Tanács 2009. november 20-i 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

- (26) Indokolt korlátozni az eltérés időbeli hatályát annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon gyors korrekciós irányítási intézkedések meghozatalára abban az esetben, ha a Bizottságnak benyújtott jelentés szerint a kiaknázott állomány védelmi helyzete romlana, és egyben arra is, hogy egy későbbi, kiigazított irányítási terv szilárdabb tudományos alapokra épüljön.
- (27) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Eltérések

Az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése, valamint 13. cikkének (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó a Provence-Alpes-Côte d'Azur partjainál lévő francia felségvizeken olyan hajók által folytatott „gangui” vonóhálós halászatra, amelyek:

- a) a francia irányítási tervben említett lajstromozási számmal rendelkeznek;
- b) a szóban forgó halászatban már több mint öt éve igazoltan részt vesznek, és a jövőben nem növelik halászati erőfeszítésüket; valamint
- c) rendelkeznek halászati engedéllyel, és tevékenységüket Franciaország által az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott halászati irányítási terv keretében végzik.

2. cikk

Felügyeleti terv és jelentéstétel

Franciaország e rendelet hatálybalépésétől számítva három éven belül jelentést tesz a Bizottság felé az 1. cikk c) pontja szerinti irányítási tervben előírt felügyeleti tervnek megfelelően.

3. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás időtartama

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2017. június 6-ig alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 2-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 587/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. június 2.)**

a Franciaország felségvizeinek bizonyos részén (Languedoc-Roussillon és Provence-Alpes-Côte d'Azur) folytatott halászatban a parti kerítőhálók telepítésének mélysége és parttól számított távolsága tekintetében az 1967/2006/EK tanácsi rendeletről való eltérésről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről szóló, 2006. december 21-i 1967/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy tilos vontatott halászfelszerelést használni a parttól számított három tengeri mérföld távolságon vagy az 50 méteres izobáton belül, ahol ez a mélység a parttól számított kisebb távolságon belül elérhető.
- (2) A Bizottság valamely tagállam kérésére lehetővé teheti az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdésétől való eltérést, feltéve, hogy teljesülnek a 13. cikk (5) és (9) bekezdésében meghatározott feltételek.
- (3) 2013. október 1-jén kérelem érkezett a Bizottsághoz, amelyben Franciaország eltérést kérelmez az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdésétől a parti kerítőhálónak a francia felségvizek bizonyos részein történő használata tekintetében, azok telepítési mélységétől függetlenül.
- (4) Az eltérés iránti kérelmet Franciaország naprakész tudományos és műszaki indoklással támasztotta alá.
- (5) 2013. november 4. és 8. között tartott plenáris ülésén a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) értékelte a Franciaország által kérelmezett eltérést és a vonatkozó irányítási terv tervezetét.
- (6) A Franciaország által kérelmezett eltérés megfelel az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (5) és (9) bekezdésében meghatározott feltételeknek.
- (7) Az eltérést indokolják a különleges földrajzi adottságok, ugyanis a kontinentális talapzat kiterjedése korlátozott.
- (8) A partról működtetett kerítőhálós halászat nincs számottevő hatással a védett tengeri környezetre.
- (9) A Franciaország által kérelmezett eltérés kevés, szám szerint 23 hajót érint.
- (10) A parti kerítőhálós halászatot a partról folytatják sekély vízben, és az több különböző fajra irányul. Ez a fajta halászat jellegéből adódóan nem végezhető másféle halászfelszereléssel.
- (11) A gazdálkodási terv biztosítja, hogy a halászati erő kifejtése a jövőben ne emelkedjen, mivel halászati engedélyt csak az említett 23 hajó kaphat, amelyek összesített erő kifejtése 1 225 kW, és amelyek már rendelkeznek Franciaország által kiadott halászati engedéllyel.
- (12) A kérelem olyan hajókra vonatkozik, amelyek a szóban forgó halászatban igazolhatóan több mint öt évre visszamenően részt vettek, és amelyek e tevékenységüket Franciaország által az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2014. április 15-én elfogadott halászati irányítási terv ⁽²⁾ keretében végzik.
- (13) Az érintett hajók szerepelnek az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (9) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően a Bizottsághoz eljuttatott jegyzéken.
- (14) Az érintett halászati tevékenységek megfelelnek az 1967/2006/EK rendelet 4. cikkében foglalt feltételeknek, mivel az irányítási terv kifejezetten tiltja a védett élőhelyek felett folytatott halászatot.
- (15) Az 1967/2006/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének h) pontjában foglalt követelmény nem alkalmazandó, mivel vonóhálós hajókra vonatkozik.

⁽¹⁾ HL L 36., 2007.2.8., 6. o.

⁽²⁾ A Francia Köztársaság Hivatalos Lapja (JORF) 0101., 2014. április 30., 7452. o.

- (16) A 9. cikk (3) bekezdésében a legkisebb szembősségre vonatkozóan meghatározott szabályok kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy a szóban forgó halászati tevékenység rendkívül szelektív, a tengeri környezetre gyakorolt hatása elhanyagolható, és nem végezhető védett élőhelyek felett, így Franciaország az 1967/2006/EK rendelet 9. cikke (7) bekezdésében foglaltaknak eleget téve engedélyezte az irányítási tervben a rendelettől való eltérést.
- (17) A halászati tevékenység során teljesülnek az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 14. cikkében meghatározott, a halászati nyilvántartásra vonatkozó követelmények.
- (18) A halászati tevékenység nem zavarja a vonóhálótól, kerítőhálótól vagy egyéb vontatott hálótól eltérő felszerelést használó más hajók tevékenységét.
- (19) A parti kerítőhálós halászatot a francia irányítási terv úgy szabályozza, hogy az 1967/2006/EK rendelet III. mellékletében említett fajok fogásai a lehető legkisebbek legyenek.
- (20) A parti kerítőhálós halászat nem irányul lábasfejűekre.
- (21) A francia irányítási terv az 1967/2006/EK rendelet 13. cikke (9) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően rendelkezik a halászati tevékenységek felügyeletéről.
- (22) A kérelmezett eltérést ezért engedélyezni kell.
- (23) Indokolt előírni, hogy Franciaország kellő időben és az irányítási tervben előírt felügyeleti tervnek megfelelően jelentést tegyen a Bizottság felé.
- (24) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 15. cikkének (11) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon cikk (1) bekezdésében meghatározott kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok esetében a fajok minimális védelmi referenciaméret alatti fogásait közvetlen emberi fogyasztásra nem szabad felhasználni.
- (25) A francia irányítási terv az abban szabályozott halászati tevékenységek keretében az 1967/2006/EK rendelet 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően eltérést állapít meg az emberi fogyasztás céljából kirakodott apró szardínia legkisebb mérete tekintetében.
- (26) Az eltérés időbeli hatályát mindazonáltal korlátozni kell az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség hatálybalépésének megfelelően.
- (27) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Eltérés

Az 1967/2006/EK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a Languedoc-Roussillon és Provence-Alpes-Côte d'Azur partjainál lévő francia felségvizeken nem alkalmazandó az olyan hajók által folytatott kerítőhálós halászatra, amelyek:

- a) a francia irányítási tervben említett lajstromozási számmal rendelkeznek;
- b) a szóban forgó halászatban már több mint öt éve igazoltan részt vesznek, és a jövőben nem növelik halászati erőfeszítésüket; valamint
- c) rendelkeznek halászati engedéllyel, és tevékenységüket Franciaország által az 1967/2006/EK rendelet 19. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott halászati irányítási terv keretében végzik.

⁽¹⁾ A Tanács 2009. november 20-i 1224/2009/EK rendelete a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EKG, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelete a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

*2. cikk***Felügyeleti terv és jelentéstétel**

Franciaország e rendelet hatálybalépésétől számítva három éven belül jelentést tesz a Bizottság felé az 1. cikk c) pontja szerinti irányítási tervben előírt felügyeleti tervnek megfelelően.

*3. cikk***Hatálybalépés és az alkalmazás időtartama**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2014. december 31-ig alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 2-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG 588/2014/EU RENDELETE

(2014. június 2.)

a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III. és IV. mellékletének az egyes termékekben, illetve azok felületén található narancsolaj, *Phlebiopsis gigantea*, gibberellinsav, *Paecilomyces fumosoroseus* FE 9901 törzs, *Spodoptera littoralis* sejtmagpolihedrózis-vírus, *Spodoptera exigua* sejtmagpolihedrózis-vírus, *Bacillus firmus* I-1582, s-abszcinzinsav, L-aszkorbinsav és *Helicoverpa armigera* sejtmagpolihedrózis-vírus maradékanyag-határértéke tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A gibberellinsav tekintetében a 396/2005/EK rendelet III. mellékletének A. része maradékanyag-határértékeket (a továbbiakban: MRL-ek) állapított meg. A *Phlebiopsis gigantea*, a *Paecilomyces fumosoroseus* FE 9901 törzs, a *Spodoptera littoralis* sejtmagpolihedrózis-vírus, a *Spodoptera exigua* sejtmagpolihedrózis-vírus, a *Bacillus firmus* I-1582, a narancsolaj, az s-abszcinzinsav, az L-aszkorbinsav és a *Helicoverpa armigera* sejtmagpolihedrózis-vírus tekintetében eddig nem határoztak meg külön MRL-eket, és ezek az anyagok a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében sem szerepelnek, ezért az említett rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megállapított 0,01 mg/kg alapértéket kell alkalmazni.
- (2) A *Phlebiopsis gigantea* ⁽²⁾, a *Paecilomyces fumosoroseus* FE 9901 törzs ⁽³⁾, a *Spodoptera littoralis* sejtmagpolihedrózis-vírus ⁽⁴⁾, a *Spodoptera exigua* sejtmagpolihedrózis-vírus ⁽⁵⁾, a *Bacillus firmus* I-1582 ⁽⁶⁾ és a *Helicoverpa armigera* sejtmagpolihedrózis-vírus ⁽⁷⁾ vonatkozásában az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) arra a következtetésre jutott, hogy ezek az anyagok emberekre nem patogének és nem igénylik a fogyasztókra jelentett kockázatok mennyiségi értékelését. Tekintettel e következtetésre, ezeket az anyagokat indokolt feltüntetni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében.
- (3) A narancsolaj ⁽⁸⁾ esetében a Hatóság nem tudott következtetést levonni a fogyasztókat táplálkozás útján érő kockázatok értékeléséről, mivel egyes információk nem álltak rendelkezésre, és további vizsgálatra volt szükség a kockázatkezelők részéről. A növényekben természetesen előforduló narancsolajat gyógyszerek és élelmiszerek ízesítőanyagaként alkalmazzák. Erre való tekintettel ezt az anyagot helyénvaló felvenni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe, amíg az EFSA be nem nyújtja indokolással ellátott véleményét az említett rendelet 12. cikke (1) bekezdésének megfelelően.

⁽¹⁾ HL L 70., 2005.3.16., 1. o.

⁽²⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Phlebiopsis gigantea* (A *Phlebiopsis gigantea* hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2013; 11(1):3033. [31 o.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Paecilomyces fumosoroseus strain FE 9901* (A *Paecilomyces fumosoroseus* FE 9901 törzs hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2012; 10(9):2869. [26 o.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus* (A *Spodoptera littoralis* sejtmagpolihedrózis-vírus hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2012; 10(9):2864. [33 o.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ EFSA BIOHAZ testület (az EFSA biológiai veszélyekkel foglalkozó tudományos testülete), 2013. *Scientific Opinion on the maintenance of the list of QPS biological agents intentionally added to food and feed* (2013 update) (Tudományos vélemény az élelmiszerekhez és takarmányhoz szándékosan hozzáadott, „vélemezetten biztonságos” (QPS) minősítésű biológiai ágensek jegyzékének fenntartásáról (2013. évi változat)). EFSA Journal 2013; 11(11):3449, [108 o.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Bacillus firmus I-1582* (A *Bacillus firmus* I-1582 hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2012; 10(10):2868. [33 o.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2868.

⁽⁷⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus* (A *Helicoverpa armigera* sejtmagpolihedrózis-vírus hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2012; 10(9):2865. [31 o.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance orange oil* (A narancsolaj hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2013; 11(2):3090. [55 o.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) A gibberellinsav ⁽¹⁾ esetében a Hatóság nem tudott következtetést levonni a fogyasztókat táplálkozás útján érő kockázatok értékeléséről, mivel egyes információk nem álltak rendelkezésre, és további vizsgálatra volt szükség a kockázatkezelők részéről. A gibberellinsav a növények széles körében természetes módon előfordul. A Hatóság nem tett javaslatot a szőlőre vonatkozó MRL-ekre, mivel a maradékanyag mennyisége mind a kezelt, mind a kontrollmintákban a meghatározási határ alatt volt, és mivel nem lehet különbséget tenni a kívülről bevitt és a természetesen előforduló gibberellinsav között. Erre való tekintettel ezt az anyagot helyénvaló felvenni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe, amíg az EFSA be nem nyújtja indokolással ellátott véleményét az említett rendelet 12. cikke (1) bekezdésének megfelelően.
- (5) Az s-abszizinsav ⁽²⁾ esetében a Hatóság nem tudott következtetést levonni a fogyasztókat táplálkozás útján érő kockázatok értékeléséről, mivel egyes információk nem álltak rendelkezésre, és további vizsgálatra volt szükség a kockázatkezelők részéről. Az s-abszizinsav természetes módon előfordul a növényekben. Erre való tekintettel ezt az anyagot helyénvaló felvenni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe, amíg az EFSA be nem nyújtja indokolással ellátott véleményét az említett rendelet 12. cikke (1) bekezdésének megfelelően.
- (6) Az L-aszkorbinsav ⁽³⁾ esetében a Hatóság azt a következtetést vonta le, hogy annak felvétele a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe helyénvaló.
- (7) A Hatóság tudományos véleménye és következtetései alapján, valamint a tárgy szempontjából lényeges tényezőket figyelembe véve, az MRL-ekkel kapcsolatos megfelelő módosítások megfelelnek a 396/2005/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében és 14. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott követelményeknek.
- (8) A 396/2005/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A 396/2005/EK rendelet III. mellékletében a gibberellinsav oszlopát el kell hagyni.
2. A IV. melléklet a „narancsolaj (*)” , a „*Phlebiopsis gigantea*”, a „gibberellinsav (*)” , a „*Paecilomyces fumosoroseus* FE 9901 törzs”, a „*Spodoptera littoralis* sejtmagpolihedrózis-vírus”, a „*Spodoptera exigua* sejtmagpolihedrózis-vírus”, a „*Bacillus firmus* I-1582”, az „s-abszizinsav (*)”, az „L-aszkorbinsav” és a „*Helicoverpa armigera* sejtmagpolihedrózis-vírus” bejegyzésekkel egészül ki, abécérendben.

(*) A 91/414/EGK irányelv értelmében végzett értékelésük véglegesítéséig és a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság indokolással ellátott véleményének benyújtásáig ideiglenesen a IV. mellékletben szereplő anyagok.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 2-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance gibberellic acid* (A gibberellinsav hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2012; 10(1):2507. [45 o.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

⁽²⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság, 2013. *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance S-abszizinsav* (Az s-abszizinsav hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2013; 11(8):3341, 78 o. doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

⁽³⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance L-ascorbic acid* (Az L-aszkorbinsav hatóanyagú növényvédő szerek esetében felmerülő kockázatok értékelésének szakmai vizsgálatából levont következtetés). EFSA Journal 2013; 11(4):3197. [54 o.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

A BIZOTTSÁG 589/2014/EU RENDELETE**(2014. június 2.)****az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok, dioxinjellegű PCB-k és nem dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról és az 252/2012/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1881/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja az egyes élelmiszerekben előforduló nem dioxinjellegű PCB-k, dioxinok és furánok, valamint a dioxinok, a furánok és a dioxinjellegű PCB-k összegének felső határértékeit.
- (2) A 2013/711/EU bizottsági ajánlás ⁽³⁾ a poliklórozott dibenzo-p-dioxinok, a poliklórozott dibenzo-furánok (PCDD-k/PCDF-ek) és a dioxinjellegű PCB-k élelmiszerekben való előfordulásának csökkentését célzó proaktív megközelítés ösztönzése érdekében beavatkozási szinteket határozott meg. Ezek a beavatkozási szintek az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők eszközei, amelyek segítségével meghatározhatják azokat az eseteket, amelyekben azonosítani kell a szennyeződés forrását és intézkedni kell a csökkentéséről vagy megszüntetéséről.
- (3) A 2012. március 21-i 252/2012/EU bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ konkrét rendelkezéseket állapít meg a hatósági ellenőrzések mintavételi eljárására és az elemzési módszerekre vonatkozóan.
- (4) Az e rendeletben megállapított rendelkezések csak a dioxinok, a dioxinjellegű PCB-k és a nem dioxinjellegű PCB-k mintavételére és vizsgálatára vonatkoznak az 1881/2006/EK rendelet és a 2013/711/EK ajánlás végrehajtása tekintetében. Nem vonatkoznak a 96/23/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ III. és IV. mellékletében meghatározott mintavételi stratégiára, mintavételi szintekre és gyakoriságra. A 98/179/EK bizottsági határozatban ⁽⁶⁾ meghatározott, a mintavételre vonatkozó célkritériumokat sem érintik.
- (5) A PCDD-ket/PCDF-eket és dioxinjellegű PCB-ket jelentős mennyiségben tartalmazó minták beazonosításához széles körben elfogadott hitelesítésű, nagy teljesítményű analitikai szűrőmódszer alkalmazható (lehetőleg olyan mintákat kell választani, amelyekben a koncentráció meghaladja a beavatkozási szinteket, és biztosítani kell a felső határértéket meghaladó koncentrációjú minták kiválasztását). Az ezekben a mintákban lévő PCDD/PCDF és dioxinjellegű PCB mennyiségét analitikai megerősítő módszerrel kell meghatározni. Indokolt ezért megfelelő követelményeket megállapítani a szűrőmódszerekre, biztosítva, hogy a felső határértékek tekintetében a „hamis megfelelő” arány 5 % alatt legyen, az analitikai megerősítő módszerekre pedig szigorú követelményeket kell megállapítani. A megerősítő módszereknek továbbá megfelelő érzékenység révén lehetővé kell tenniük a koncentrációk meghatározását a kis háttér-koncentrációk tartományában is. Ez fontos az időbeli tendenciák követéséhez, az expozíciófelméréshez, valamint a felső határértékek és a beavatkozási szintek újraértékeléséhez.
- (6) A nagyon nagy halak mintavételéhez meg kell határozni a mintavételi módszert, hogy az az egész Unió területén egységes legyen.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2006. december 19-i 1881/2006/EK rendelete az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról (HL L 364., 2006.12.20., 5. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2013. december 3-i 2013/711/EU ajánlása a takarmányokban és élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok és PCB-k csökkentéséről (HL L 323, 2013.8.24., 37. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2012. március 21-i 252/2012/EU rendelete az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok, dioxinszerű PCB-k és nem dioxinszerű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról és az 1883/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 84., 2012.3.23., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 1996. április 29-i 96/23/EK irányelve az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és 86/469/EGK irányelvek, továbbá a 89/187/EGK és 91/664/EGK határozatok hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 1996.5.23., 10. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság 1998. február 23-i 98/179/EK határozata egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló hatósági mintavételes vizsgálatra vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 65., 1998.3.5., 31. o.).

- (7) Az ugyanabba a fajba tartozó és azonos régióból származó halak esetében a dioxinok, a dioxinjellegű PCB-k és a nem dioxinjellegű PCB-k szintje a hal méretétől és korától függően eltérhet. Ezenkívül a dioxinok, a dioxinjellegű PCB-k és a nem dioxinjellegű PCB-k szintje nem szükségszerűen azonos a hal valamennyi részében. Ezért meg kell határozni a mintavétel és a minta előkészítésének módszerét, hogy az az egész Unió területén egységes legyen.
- (8) Fontos az analitikai eredmények egységes módon történő jelentése és értelmezése, hogy a végrehajtás az egész Unió területén egységes legyen.
- (9) A műszaki fejlődésnek köszönhetően bebizonyosodott, hogy a gázkromatográfia/nagy felbontású tömegspektrometria (GC-HRMS) mellett a gázkromatográfia/tandem tömegspektrometria (GC-MS/MS) is használható megerősítő módszerként a felső határértéknek való megfelelés ellenőrzése céljából. A 252/2012/EU rendeletet ezért új rendelettel kell felváltani, amely rendelkezik a gázkromatográfia/tandem tömegspektrometria (GC-MS/MS) mint a felső határértéknek való megfelelés ellenőrzésére szolgáló megfelelő megerősítő módszer alkalmazásáról.
- (10) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet alkalmazásában az I. mellékletben szereplő meghatározásokat és rövidítéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok, dioxinjellegű PCB-k és nem dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt az e rendelet II. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell végrehajtani.

3. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló dioxinok, furánok és dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló minta-előkészítést és mintaelemzést az e rendelet III. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezni.

4. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerekben előforduló nem dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintaelemzést az e rendelet IV. mellékletében meghatározott analitikai módszerekre vonatkozó követelményeknek megfelelően kell végrehajtani.

5. cikk

A 252/2012/EU rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

6. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 2-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK

I. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

E rendelet alkalmazásában a 96/23/EK tanácsi irányelvnek az analitikai módszerek elvégzése és az eredmények értelmezése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2002. augusztus 14-i 2002/657/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott fogalommeghatározások alkalmazandók.

Az említett fogalommeghatározásokon kívül e rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- 1.1. „Beavatkozási szint”: egy adott anyagnak a 2013/711/EU ajánlás mellékletében megállapított azon szintje, amely fölött vizsgálatot indítanak az anyag forrásának azonosítására, amennyiben az anyagot nagy mennyiségben mutatják ki.
- 1.2. „Szűrőmódszerek”: azoknak a mintáknak a kiválasztása során alkalmazott módszer, melyekben a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k koncentrációja meghaladja a felső határértéket vagy a beavatkozási szintet. E módszerek lehetővé teszik nagy mennyiségű minta költséghatékony feldolgozását, így pedig nagyobb az esély az olyan új szennyeződések felismerésére, amelyek nagy fogyasztói expozíciót és egészségi kockázatot jelenthetnek. A szűrőmódszereknek bioanalitikai vagy GC-MS (gázkromatográfia-tömegspektrometria) módszereken kell alapulniuk. A felső határértékeknek való megfelelés ellenőrzésekor a cut-off értéket meghaladó mintákból kapott eredményeket az eredeti minta teljes újbóli vizsgálata által kell ellenőrizni.
- 1.3. „Megerősítő módszerek”: olyan teljes vagy kiegészítő információkkal szolgáló módszerek, amelyek lehetővé teszik a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k maximális koncentrációban vagy szükség esetén a beavatkozási szinten történő azonosítását és egyértelmű mennyiségi meghatározását. E módszerek gázkromatográfiát/nagyfelbontású tömegspektrometriát (GC-HRMS) vagy gázkromatográfiát/tandem tömegspektrometriát (GC-MS/MS) alkalmaznak.
- 1.4. „Bioanalitikai módszerek”: biológiai elveken működő módszerek, például sejtalapú tesztek, receptortesztek vagy immunesztek. Ezek a szűrőmódszerek az eredményeket nem kongénerek szintjén adják meg, hanem csupán bioanalitikai egyenértékként (BEQ) jelzik a TEQ-értéket ⁽²⁾, ami azt jelenti, hogy a méréskor analitikai jelet adó, a mintakivonatban jelen lévő vegyületek közül esetleg nem felel meg mindegyik a TEQ-elv összes követelményének.
- 1.5. „A biológiai próba során észlelt visszanyerés” a TCDD vagy a PCB-126 kalibrációs görbéjéből számított, a vakminta eredményeivel korrigált BEQ-érték osztva a GC/HRMS módszerrel meghatározott TEQ-értékkel. Olyan hatásokat igyekeznek korrigálni, mint például a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű vegyületek vesztesége az extrakció és a mintatisztítás során, az extrakcióval átmenő más vegyületek reakciót erősítő vagy gyengítő (agonisztikus és antagónisztikus) hatása, a görbeilleszkedés minősége vagy a toxikológiai egyenérték-tényező (TEF) és a relatív hatóképesség (REP) értékei közötti különbségek. A biológiai próba során észlelt visszanyerés kiszámítása a reprezentatív kongénerek kombinációkat a maximális vagy a beavatkozási szint körüli koncentrációkban tartalmazó, alkalmas referenciamintákból történik.
- 1.6. „Félkvantitatív módszerek” olyan módszerek, amelyek megközelítőleg megadják a feltételezett analit koncentrációját, a számszerű eredmények azonban nem teljesítik a mennyiségi (kvantitatív) meghatározás eredményeire vonatkozó követelményeket.
- 1.7. „Egy adott kongéner specifikus meghatározási határa a mintában”: a legkisebb analittartalom, amely elfogadható statisztikai bizonyossággal mérhető, teljesítve a nemzetközileg elfogadott szabványokban, így például az EN 6215:2012 szabványban (Animal feed – Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRM; Állati takarmányok. Dioxinok és dioxinjellegű PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel és indikátor PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel) és/vagy a felülvizsgált EPA 1613 és 1668 módszerben leírt azonosítási kritériumokat.

Egy adott kongéner meghatározási határa a következőképpen azonosítható:

- a) a mintakivonatban mért azon analitkoncentráció, amelynél két különböző vizsgált ion olyan analitikai jelet ad, amelynél a jel/zaj (S/N) arány a kisebb intenzitású jelre 3:1;
illetve, amennyiben technikai okokból a jel-zaj viszony számítása nem ad megbízható eredményt,
- b) Egy kalibrációs görbe legkisebb koncentrációs pontja, amely elfogadható ($\leq 30\%$) és következetes (a minták analitikai sorozatának legalább a kezdetén és a végén mért) eltérést mutat az egyes mintasorozatokban a kalibrációs görbe valamennyi pontjára kiszámított átlagos relatív válaszfaktoroktól ⁽³⁾.

⁽¹⁾ A Bizottság 2002. augusztus 14-i 2002/657/EK határozata a 96/23/EK tanácsi irányelvnek az analitikai módszerek elvégzése és az eredmények értelmezése tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 221., 2002.8.17., 8. o.).

⁽²⁾ A bioanalitikai módszerek nem specifikusak a TEF-rendszerben szereplő rokonvegyületekre. A mintakivonatban lehetnek szerkezetileg hasonló más AhR-aktív vegyületek, amelyek hozzájárulnak az összreakcióhoz. A bioanalitikai eredmények ezért nem a minta TEQ-értéke becslésének, hanem csupán a TEQ-érték jelzésének tekinthetők.

⁽³⁾ A meghatározási határt a legkisebb koncentrációs pontból kell kiszámítani, figyelembe véve a belső standardok visszanyerését és a beviteli mintamennyiséget.

- 1.8. „Felfelé kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes kongénerek hozzájárulásának értéke a meghatározási határ értékével egyenlő.
- 1.9. „Lefelé kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes kongénerek hozzájárulásának értéke nullával egyenlő.
- 1.10. „Középre kerekített érték”: e fogalom szerint a mennyiségileg nem meghatározott egyes vegyületek hozzájárulásának értéke a meghatározási határ felével egyenlő.
- 1.11. „Tétel”: egy élelmiszcikk azonosítható, egyszerre szállított mennyisége, amelyről a hatósági ellenőr megállapította, hogy a származás, fajta, csomagolási típus, csomagoló, feladó és jelölések szempontjából közös jellemzőkkel bír. Hal és halászati termékek esetében a hal méretének is összehasonlíthatónak kell lennie. A szállítmány akkor is egy tételnek tekinthető, ha a hal mérete és/vagy tömege a szállítmányon belül nem összehasonlítható, de ebben az esetben különleges mintavételi eljárást kell alkalmazni.
- 1.12. „Altétel”: egy nagy tétel kijelölt része, amelyen a mintavételi eljárást alkalmazzák. Minden egyes altételnek fizikailag elkülönítettnek és azonosíthatónak kell lennie;
- 1.13. „Elemi minta”: a tétel vagy az altétel egyetlen pontjáról vett anyagmennyiség.
- 1.14. „Egyesített minta”: a tételből vagy altételből vett összes elemi minta egyesítésével kapott minta.
- 1.15. „Laboratóriumi minta”: az összesített minta laboratóriumba küldendő reprezentatív része/mennyisége.

II. ALKALMAZOTT RÖVIDÍTÉSEK

BEQ	Bioanalitikai egyenérték
GC	Gázkromatográfia
HRMS	Nagy felbontású tömegspektrometria
LRMS	Kis felbontású tömegspektrometria
MS/MS	Tandem tömegspektrometria
PCB	Poliklórozott bifenilek
PCDD	Poliklórozott dibenzo-p-dioxinok
PCDF	Poliklórozott dibenzofuránok
QC	Minőség-ellenőrzés
REP	Relatív hatóképesség
TEF	Toxicitási egyenérték-tényező
TEQ	Toxicitási egyenérték
TCDD	Tetraklór-dibenzo-dioxin
U	U Kiterjesztett mérési bizonytalanság

II. MELLÉKLET

MINTAVÉTELI MÓDSZEREK AZ EGYES ÉLELMISZEREKBE ELŐFORDULÓ DIOXINOK (PCDD-K/PCDF-EK), DIOXINJELLEGŰ PCB-K ÉS NEM DIOXINJELLEGŰ PCB-K KONCENTRÁCIÓJÁNAK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSÉHEZ

I. ALKALMAZÁSI KÖR

Az élelmiszerekben előforduló dioxinok (PCDD-k/PCDF-ek), dioxinjellegű PCB-k és nem dioxinjellegű PCB-k (a továbbiakban: dioxinok és PCB-k) koncentrációjának hatósági ellenőrzéséhez az e mellékletben leírt módszereknek megfelelően kell mintát venni. Az így nyert egyesített minták reprezentatívnak tekintendők azon tételekre és altételekre, amelyekből a mintavétel történt. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról szóló 1881/2006/EK bizottsági rendeletben előírt felső határértékeknek való megfelelést a laboratóriumi minták elemzésével kapott koncentrációk alapján kell megállapítani.

II. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Személyzet

A mintavételt egy, a tagállam által felhatalmazott személy végzi.

2. Mintavételre szánt anyag

Minden megvizsgálandó tételből vagy altételből külön-külön kell mintát venni.

3. Óvintézkedések

A mintavétel és a minták előkészítése során óvintézkedéseket kell tenni minden olyan változás elkerülésére, amely befolyásolná a dioxin- és a PCB-tartalmat, károsan befolyásolná az analitikai meghatározást, vagy csorbítaná az egyesített minták reprezentativitását.

4. Elemi minták

Az elemi mintákat lehetőség szerint a tétel vagy az altétel különböző, egymástól távoli helyeiről kell venni. Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni az e melléklet II.8. pontjában előírt mintavételi naplóba.

5. Az egyesített minta előállítása

Az egyesített mintát az összes elemi minta egyesítésével kell előállítani. Tömege legalább 1 kg, kivéve, ha ez a gyakorlatban nem megvalósítható, például ha egyetlen csomagból vesznek mintát, vagy ha a termék rendkívül nagy kereskedelmi értéket képvisel.

6. Párhuzamos minták

Az ellenőrzési, kereskedelmi (érdekvédelmi) és összehasonlítási (szakértői) célokra szolgáló párhuzamos mintákat a homogenizált egyesített mintából kell venni, ha ez nem ütközik az adott tagállam jogszabályaiba az élelmiszer-ipari szereplők jogai tekintetében. A hatósági ellenőrzésre vett laboratóriumi minták nagyságát úgy kell megválasztani, hogy az legalább két vizsgálatot lehetővé tegyen.

7. A minták csomagolása és szállítása

Minden mintát olyan tiszta, inert edénybe kell helyezni, amely megfelelő védelmet nyújt a szennyeződések, az edény belső fala általi adszorpció miatti komponensveszteség és a szállítás okozta károsodások ellen. Minden szükséges óvintézkedést meg kell tenni a minta összetételében a szállítás vagy a tárolás során esetleg bekövetkező változás elkerülése érdekében.

8. A minták lezárása és címkézése

A hatósági felhasználásra vett mintákat a mintavétel helyszínén le kell zárni, és a tagállamok szabályainak megfelelően azonosítóval kell ellátni.

A mintavételről jegyzőkönyvet kell felvenni – amely alapján a tétel egyértelműen azonosítható –, feltüntetve a mintavétel időpontját és helyét, továbbá minden olyan további információt, amely segítheti az elemzést végző személy munkáját.

III. MINTAVÉTELI TERV

Az alkalmazott mintavételi módszernek biztosítania kell, hogy az egyesített minta az ellenőrizendő (al)tétel vonatkozásában reprezentatív legyen.

1. A tételek felosztása altételekre

Amennyiben az altétel fizikailag elkülöníthető, a nagy tételt altételekre kell osztani. A nagy ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében (pl. növényi olajok) az 1. táblázatot kell alkalmazni. Egyéb termékekre a 2. táblázat alkalmazandó. Tekintettel arra, hogy a tétel tömege nem mindig pontosan többszöröse az altételek tömegének, az altétel tömege – legfeljebb 20 %-kal – meghaladhatja az említett tömeget.

1. táblázat

A tételek felosztása altételekre, ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
$\geq 1\,500$	500 tonna
> 300 és $< 1\,500$	3 altétel
≥ 50 és ≤ 300	100 tonna
< 50	–

2. táblázat

A tételek felosztása altételekre egyéb termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
≥ 15	15–30 tonna
< 15	–

2. Az elemi minták száma

Az összes elemi mintát összesítő egyesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie (lásd e melléklet II.5. pontját).

A tételből vagy altételből veendő elemi minták legkisebb számát a 3. és 4. táblázat szerint kell meghatározni.

Folyékony ömlesztett termékek esetében a tételt vagy altételt kézi vagy gépi eszközökkel közvetlenül a mintavétel megelőzően a lehetőségekhez mérten alaposan össze kell keverni, amennyiben ez nem befolyásolja a termék minőségét. Ebben az esetben feltételezhető a szennyező anyagok homogén eloszlása egy adott tételen vagy altételen belül. Az egyesített minta előállításához ezért egy tételből vagy altételből elegendő három elemi mintát venni.

Az elemi minták tömegének hasonlóknak kell lenniük. Egy elemi minta tömege legalább 100 gramm.

Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni az e melléklet II.8. pontjában előírt mintavételi naplóba. Az egyes állati termékekben lévő egyes anyagok és azok maradványai ellenőrzése céljából a 96/23/EK tanácsi irányelvben előírt mintavétel szintjeinek és gyakoriságának a megállapításáról szóló 97/747/EK határozat rendelkezéseinek megfelelően tyúktojások esetében az egyesített minta mennyisége legalább 12 tojás (ömlesztett tételek és egyedi csomagokból álló tételek esetében a 3. és a 4. táblázatot kell alkalmazni).

3. táblázat

Az egy tételből vagy altételből vételezendő elemi minták minimális száma

A tétel/altétel tömege vagy térfogata (kg vagy liter)	A vételezendő elemi minták minimális száma
< 50	3
50-től 500-ig	5
> 500	10

Ha a tétel vagy altétel egyedi csomagokból vagy egységekből áll, akkor az egyesített minta előállításához szükséges csomagok vagy egységek számát a 4. táblázat tartalmazza.

4. táblázat

Az egyesített minta előállításához felhasználandó csomagok vagy egységek (elemi minták) száma, ha a tétel vagy altétel különálló csomagokból vagy egységekből áll

A tételt/altételt képező csomagok vagy egységek száma	A vételezendő csomagok vagy egységek száma
1-től 25-ig	legalább 1 csomag vagy egység
26-tól 100-ig	hozzávetőlegesen 5 %, legalább 2 csomag vagy egység
> 100	hozzávetőlegesen 5 %, legalább 10 csomag vagy egység

3. Egyedi rendelkezések az összehasonlítható méretű és tömegű egész halakat tartalmazó tételek mintavételéhez

A halak akkor tekinthetők összehasonlítható méretűeknek és tömegűeknek, ha a méretbeli és tömegbeli különbség nem haladja meg a körülbelül 50 %-ot.

A tételből vételezendő elemi minták száma a 3. táblázatban található. Az összes elemi mintát összesítő egyesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie (lásd a II.5. pontot).

- Kis halakat tartalmazó tétel esetében (az egyes halak tömege hozzávetőleg 1 kg-nál kisebb) az egyesített mintát alkotó elemi mintaként egész halat kell venni. Ha az így kapott egyesített minta több mint 3 kg, az egyesített mintát alkotó halak középső, egyenként legalább 100 gramm tömegű részei képezhetik az elemi mintákat. A minta homogenizálásához azt az egész mennyiséget fel kell használni, amelyre a felső határérték vonatkozik.

A halnak az a középső része, ahová a súlypontja esik. Ez legtöbbször a hátúszónál (ha a halnak van hátúszója) vagy a kopolyúnyílás és a végbélnyílás közötti távolság felénél található.

- Nagyobb halakat tartalmazó tétel esetében (az egyes halak tömege hozzávetőleg 1 kg-nál nagyobb) az elemi minta a halak középső részéből áll. Minden elemi minta tömege legalább 100 gramm.

Közepes méretű (hozzávetőleg 1–6 kg-os) halak esetében az elemi mintát a hal közepéből, a gerinctől a has felé vágott szelet formájában kell venni.

Nagyon nagy (például hozzávetőleg 6 kg-nál nagyobb) halak esetében az elemi mintát a hal középső részéből, (előlnézetben) a jobb oldali hátsó-oldalsó színhúsból kell venni. Amennyiben egy ekkora darab kivétele a hal középső részéből jelentős gazdasági kárt okozna, a tétel nagyságától függetlenül három, egyenként legalább 350 gramm tömegű elemi minta vétele elegendőnek tekinthető, vagy ehelyett a hal farok- és fejtájékáról vett azonos nagyságú színhús minta alkothatja az egész halra a dioxinszint vonatkozásában reprezentatívnak tekintett elemi mintát.

4. Mintavétel különböző méretű és/vagy tömegű egész halakat tartalmazó tételekből

- A minta összeállításával kapcsolatban a III.3. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.
- Amennyiben egy méret- vagy tömegosztály/-kategória túlsúlyban van (a tétel körülbelül 80 %-át vagy még nagyobb hányadát képviseli), a mintát a meghatározó méretű vagy tömegű osztályba/kategóriába tartozó halakból kell venni. E mintát az egész tételre nézve reprezentatívnak kell tekinteni.
- Amennyiben egyik méret- vagy tömegosztály/-kategória sincs túlsúlyban, akkor gondoskodni kell arról, hogy a mintavételre kiválasztott halak a tételre nézve reprezentatívak legyenek. Az ilyen esetekre vonatkozó különleges iránymutatást a „Guidance on sampling of whole fishes of different size and/or weight (Útmutató a különböző méretű és/vagy tömegű egész halakból történő mintavételhez)” című kiadvány ⁽¹⁾ tartalmazza.

5. Mintavétel a kiskereskedelemben

A kiskereskedelemben az élelmiszerekből lehetőség szerint e melléklet III.2. pontjában megállapított rendelkezések szerint kell mintát venni.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

Amennyiben ez nem lehetséges, akkor a kiskereskedelemben más mintavételi módszer is alkalmazható, feltéve, hogy biztosítja, hogy a minta kielégítően reprezentatív legyen a mintavétel alapjául szolgáló tételre vagy altételre nézve.

IV. A TÉTEL VAGY ALTÉTEL ELŐÍRÁSOKNAK VALÓ MEGFELELÉSE

1. A NEM DIOXINJELLEGŰ PCB-K TEKINTETÉBEN

A tétel akkor fogadható el, ha az analitikai eredmény – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a nem dioxinjellegű PCB-kre megállapított felső határértéket.

A tétel nem felel meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított felső határértéknek, ha a felfelé kerekített analitikai eredmény két párhuzamos elemzéssel (*) megerősítve és a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve az ésszerűség határain belül kétséget kizáróan meghaladja a felső határértéket. A mérési bizonytalanságot is figyelembe véve a megfelelőség ellenőrzésére a két meghatározás számtani középértéke szolgál.

A mérési bizonytalanságot a következő módszerek egyikével lehet figyelembe venni:

- a kiterjesztett bizonytalanság kiszámítása 2-es kiterjesztési tényező alkalmazásával, ami megközelítőleg 95 %-os megbízhatósági szintet ad. A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha az U-val csökkentett mért érték meghaladja a megállapított megengedett határértéket,
- a 2002/657/EK határozat rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CC_a) meghatározása (a határozat I. mellékletének 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékkel rendelkező anyagok esete). A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha a mért érték egyenlő a CC_a-val, vagy meghaladja azt.

A fent említett szabályokat a hatósági ellenőrzés céljából vett mintákkal kapott analitikai eredményekre kell alkalmazni. Érdekvédelem vagy referencia céljából végzett elemzések esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

2. A DIOXINOK (PCDD-K/PCDF-EK) ÉS A DIOXINJELLEGŰ PCB-K TEKINTETÉBEN

A tételt el kell fogadni, ha

- az 5 % alatti „hamis megfelelő” arányt biztosító szűrőmódszerrel végzett egyetlen elemzés analitikai eredménye azt mutatja, hogy a koncentráció nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegére megállapított határértéket,
- a valamely megerősítő módszerrel végzett egyetlen elemzés eredménye – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegére megállapított határértéket.

A szűrőtesztekhez cut-off értéket kell megállapítani a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegére megállapított határértéknek való megfelelés meghatározásához.

A tétel nem felel meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított felső határértéknek, ha a megerősítő módszerrel kapott, felfelé kerekített analitikai eredmény, két párhuzamos elemzéssel (**) megerősítve és a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve az ésszerűség határain belül kétséget kizáróan meghaladja a felső határértéket. A mérési bizonytalanságot is figyelembe véve a két meghatározás számtani középértéke szolgál a megfelelőség ellenőrzésére.

A mérési bizonytalanságot a következő módszerek egyikével lehet figyelembe venni:

- a kiterjesztett bizonytalanság kiszámítása 2-es kiterjesztési tényező alkalmazásával, ami megközelítőleg 95 %-os megbízhatósági szintet ad. A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha az U-val csökkentett mért érték meghaladja a megállapított megengedett határértéket. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k külön történő meghatározása esetén a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k külön-külön kapott analitikai eredményei becsült kiterjesztett bizonytalanságának összegét kell használni a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegének kiszámításához,
- a 2002/657/EK határozat rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CC_a) meghatározása által (az említett határozat I. mellékletének 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékkel rendelkező anyagok esete). A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha a mért érték egyenlő a CC_a-val, vagy meghaladja azt.

A fent említett szabályokat a hatósági ellenőrzés céljából vett mintákkal kapott analitikai eredményekre kell alkalmazni. Érdekvédelem vagy referencia céljából végzett elemzések esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

(*) A két párhuzamos elemzésre akkor van szükség, ha a ¹³C-jelölésű belső standardot alkalmazó megerősítő módszerekkel végzett első vizsgálat eredménye az adott analitikus esetben nem megfelelést mutat. A két párhuzamos elemzésre azért van szükség, hogy ki lehessen zárni a minták belső keresztszennyeződésének vagy véletlen összecserélődésének lehetőségét. Ha az elemzést szennyeződési incidens miatt kell elvégezni, el lehet tekinteni a két párhuzamos elemzéssel történő megerősítéstől abban az esetben, ha az elemzésre kiválasztott minták nyomon követhetően a szennyeződéshez kapcsolódnak, a megállapított koncentráció pedig jelentős mértékben meghaladja a felső határértéket.

(**) A beavatkozási szintek ellenőrzésére szolgáló párhuzamos elemzés indokolása és követelményei megegyeznek a felső határérték tekintetében a (*) lábjegyzetben foglaltakkal.

V. A BEAVATKOZÁSI SZINTEK TÚLLÉPÉSE

A beavatkozási szintek a minták kiválasztásának eszközei azokban az esetekben, amelyekben azonosítani kell a szennyeződés forrását, és intézkedni kell a csökkentéséről vagy megszüntetéséről. A szűrőmódszereknél megfelelő cut-off értékeket kell meghatározni az ilyen minták kiválasztásához. Ha jelentős erőfeszítések szükségesek a szennyeződés forrásának beazonosításához és a szennyeződés csökkentéséhez vagy megszüntetéséhez, célszerű eljárás lehet két párhuzamos, megerősítő módszert alkalmazó elemzés végzése – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – a beavatkozási szint túllépésének megerősítésére (**).

III. MELLÉKLET

AZ EGYES ÉLELMISZEREKBE ELŐFORDULÓ DIOXINOK (PCDD-K/PCDF-EK) ÉS DIOXINJELLEGŰ PCB-K KONCENTRÁCIÓJÁNAK ELLENŐRZÉSÉHEZ HASZNÁLT MINTA-ELŐKÉSZÍTÉS ÉS AZ ELEMZÉSI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK**1. ALKALMAZÁSI KÖR**

Az e mellékletben előírt követelményeket kell alkalmazni az élelmiszereknek a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített poliklórozott dibenzo-p-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok (PCDD-k/PCDF-ek), valamint a dioxinjellegű poliklórozott bifenilek (dioxinjellegű PCB-k) koncentrációja tekintetében történő hatósági ellenőrzéséhez, továbbá egyéb szabályozási célokra.

Az élelmiszerekben előforduló PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k koncentrációjának ellenőrzése két különböző típusú analitikai módszerrel történhet:

a) Szűrési módszerek

A szűrési módszerek célja azoknak a mintáknak a kiválasztása, melyekben a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k koncentrációja meghaladja a felső határértéket vagy a beavatkozási szintet. A szűrőmódszerekkel költséghatékonyan lehet nagy mennyiségű mintát feldolgozni, és így nagyobb az esély az olyan új szennyeződések felismerésére, amelyek nagy fogyasztói expozíciót és egészségi kockázatot jelentenek. Alkalmazásuknak arra kell irányulnia, hogy ne forduljanak elő „hamis megfelelő” eredmények. A szűrőmódszerek közé tartozhatnak bioanalitikai módszerek és gázkromatográfiás/tömegspektrometriás (GC/MS) módszerek.

A szűrőmódszerek az analitikai eredményt összehasonlítják egy cut-off értékkel, és igen/nem választ adnak a felső határérték vagy a beavatkozási szint lehetséges túllépéséről. Az olyan mintákban, amelyek esetében feltételezhető a felső határértéket meghaladó eredmény, a PCDD-k/PCDF-ek koncentrációját, valamint a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összkoncentrációját megerősítő módszerrel kell meghatározni/megerősíteni.

Emellett a szűrőmódszerek jelezhetik a mintában lévő PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k koncentrációját. Bioanalitikai szűrőmódszerek alkalmazása esetén az eredmény bioanalitikai egyenértékként (BEQ) fejezhető ki, míg fizikai-kémiai CG-MS-mérések alkalmazása esetén toxicitási egyenértékként (TEQ). A szűrőmódszerek számadattal megadott eredményei megfelelően mutatják a megfelelést, a feltételezett meg nem felelést vagy a beavatkozási szint túllépését, és amennyiben megerősítő módszerekkel történő nyomon követés szükséges, jelzi a koncentrációtartományt. Nem alkalmasak olyan célokra, mint például a háttér-koncentrációk értékelése, a bevitel becslése, a koncentráció időbeli tendenciáinak nyomon követése vagy a beavatkozási szint, illetve a felső határértékek felülvizsgálata.

b) Megerősítő módszerek

A megerősítő módszerek lehetővé teszik a mintában jelen lévő PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k egyértelmű azonosítását és mennyiségi meghatározását, és teljes körű információt adnak a kongéneralapról. Ezért e módszerek lehetővé teszik a felső határértékek és a beavatkozási szintek ellenőrzését, ideértve a szűrőmódszerekkel kapott eredmények megerősítését. Ezen túlmenően az eredmények egyéb célokra – például az élelmiszer-ellenőrzésben az alacsony háttér-koncentrációk meghatározására, az időbeli tendenciák követésére, a lakossági expozíció felmérésére, valamint a beavatkozási szint és a felső határértékek esetleges felülvizsgálatát szolgáló adatbázis létrehozására – is alkalmazhatók. Fontosak továbbá a kongénerekombinációk megállapításához, hogy azonosítani lehessen a szennyeződés lehetséges forrását. Az ilyen módszerek GC-HRMS-t alkalmaznak. A felső határértéknek való megfelelés /nem megfelelés megerősítésére GC-MS/MS is alkalmazható.

2. HÁTTÉR

A toxicitási egyenértékben (TEQ) kifejezett koncentráció kiszámításához az egyes anyagok adott mintában mért koncentrációját meg kell szorozni az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által megállapított és e melléklet függelékében felsorolt, hozzájuk tartozó toxicitási egyenérték-tényezővel (TEF), majd össze kell adni őket, és ez az érték adja a dioxinjellegű vegyületek toxicitási egyenértékben (TEQ) kifejezett összkoncentrációját.

Egy adott mátrix ellenőrzésére csak akkor alkalmazhatók szűrési és megerősítő módszerek, ha azok kellően érzékenyek ahhoz, hogy megbízhatóan kimutassák a beavatkozási szint vagy felső határérték körüli koncentrációkat.

3. MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI ELŐÍRÁSOK

- Intézkedéseket kell hozni, hogy a mintavétel és az analitikai eljárás szakaszaiban ne fordulhasson elő a minták keresztiszennyeződése.
- A mintákat olyan üveg, alumínium, polipropilén vagy polietilén anyagú edényekben kell tárolni és szállítani, amelyek alkalmasak a minták olyan tárolására, hogy az azokban lévő PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k koncentrációját semmilyen hatás ne érhesse. A papírpomarádékot el kell távolítani a mintatartóból.

- A minták tárolása és szállítása során gondoskodni kell az élelmiszer-minta épségének megőrzéséről.
- Adott esetben az egyes laboratóriumi mintákat finomra kell őrölni és alaposan össze kell keverni bizonyítottan teljes homogenizációt eredményező eljárással (például őrlés olyan finomságúra, hogy 1 mm-es szitán áthulljon); a túl nagy nedvességtartalmú mintákat őrlés előtt szárítani kell.
- Fontos ellenőrizni, hogy a reagensek, a laboratóriumi üvegeszközök és berendezések nem befolyásolhatják-e a TEQ-értékre vagy BEQ-értékre alapozott eredményeket.
- Vakpróbát kell végezni, azaz végre kell hajtani a teljes analitikai eljárást, a mintát kihagyva belőle.
- Bioanalitikai módszereknél rendkívül fontos ellenőrizni az elemzéshez használt összes laboratóriumi üvegeszközt és oldószert, hogy mentesek legyenek olyan vegyületektől, melyek a munkatartományban zavarhatnak a keresett vegyületek kimutatását. Az üvegeszközöket ki kell öblíteni oldószerezrel és/vagy fel kell melegíteni olyan hőmérsékletre, amelyen a felületükről eltávoznak a nyomokban esetleg ott lévő PCDD-k/PCDF-ek, dioxinjellegű vegyületek és zavaró vegyületek.
- Az extrakcióhoz használt minta mennyiségének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy teljesüljenek a felső határértékeket vagy a beavatkozási szinteket magában foglaló, kellően alacsony munkatartományra vonatkozó követelmények.
- A vizsgált termékekre alkalmazott adott minta-előkészítési eljárásoknak nemzetközileg elfogadott iránymutatásokat kell követniük.
- Halak esetében a bőrt el kell távolítani, mivel a felső határérték a bőr nélküli színhúsra vonatkozik. Azonban a bőr belső oldalára tapadó minden színhúst és zsírszövetet gondosan és teljes egészében le kell kaparni a bőrről, és ezeket hozzá kell adni a vizsgálandó mintához.

4. A LABORATÓRIUMOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

- A 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően az analitikai minőségbiztosítás alkalmazásának biztosítása érdekében a laboratóriumokat az ISO 58 útmutató szerint működő elismert testületnek kell akkreditálnia. A laboratóriumokat az EN ISO/IEC 17025 szabvány szerint kell akkreditálni.
- A laboratóriumok szakmai felkészültségét olyan laboratóriumközi körvizsgálatokban való folyamatos, sikeres részvétellel kell bizonyítani, amelyek a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k meghatározására irányulnak a megfelelő élelmiszer-mátrixokban és koncentrációtartományokban.
- A minták rutinszerű ellenőrzésére szűrőmódszereket alkalmazó laboratóriumoknak szoros együttműködést kell kialakítaniuk a megerősítő módszert alkalmazó laboratóriumokkal mind a minőség-ellenőrzés, mind a feltehetően nem megfelelő minták analitikai eredményeinek megerősítése terén.

5. A DIOXINOK (PCDD-K/PCDF-EK) ÉS DIOXINJELLEGŰ PCB-K TEKINTETÉBEN ALKALMAZOTT ANALITIKAI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ ALAPKÖVETELMÉNYEK

5.1. Alacsony munkatartomány és a mennyiségi meghatározás határértéke

- A PCDD-k/PCDF-ek esetében a kimutatható mennyiségnek a femtogrammos (10^{-15} g) tartomány felső részébe kell esnie, mivel az említett vegyületek közül több rendkívül mérgező. A legtöbb PCB-vegyület esetében már az is elegendő, ha a meghatározási határ a nanogrammos (10^{-9} g) tartományban van. A mérgezőbb dioxinjellegű PCB-kongénerek (és különösen a nem orto-helyzetben helyettesített kongénerek) méréséhez azonban a munkatartomány aljának el kell érnie a pikogrammos (10^{-12} g) tartomány alját.

5.2. Nagy szelektivitás (specifikusság)

- Meg kell tudni különböztetni a PCDD-ket/PCDF-eket és a dioxinjellegű PCB-ket azoktól a sokféle, együtt extrahálódó és a mérést esetleg zavaró más vegyületektől, amelyek több nagyságrenddel nagyobb koncentrációban lehetnek jelen, mint a keresett analitok. A gázkromatográfiás/tömegspektrometriás (GC-MS) módszerekkel meg kell tudni különböztetni egymástól a különböző kongénereket is, így például a mérgező vegyületeket (például a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített tizenhét PCDD-t/PCDF-et és a tizenkét dioxinjellegű PCB-t) a többi kongénertől.
- A bioanalitikai módszerekkel ki kell tudni mutatni a keresett vegyületeket a PCDD-k/PCDF-ek, illetve dioxinjellegű PCB-k összegeként. A mintatisztítás célja az olyan vegyületek eltávolítása, amelyek „hamis nem megfelelő” eredményeket okoznak, vagy az olyanokét, amelyek a reakció gyengítésével „hamis megfelelő” eredményt okoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 882/2004/EK rendelete a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 30/04/2004., 1. o.).

5.3. Nagy adatpontosság (valódiság és módszerpontosság, biológiai próba során észlelt visszanyerés)

- A GC-MS módszerek tekintetében a meghatározásnak hiteles becslést kell adnia a minta valódi koncentrációjáról. Nagy adatpontosság (a mérés pontossága: a mérés eredménye milyen pontosan egyezik meg a mérendő mennyiség valódi vagy hozzárendelt értékével) szükséges ahhoz, hogy a mintaelemzés eredményét ne kelljen elutasítani a kapott TEQ-érték gyenge megbízhatósága miatt. A pontosságot a *valódisággal* (egy hitelesített anyagban az adott komponensre mért átlagérték és a hitelesített érték közötti különbség, ez utóbbi százalékában kifejezve) és a *módszerpontossággal* (RSD_R vagy relatív szórás, amelyet a reprodukálhatósági körülmények között kapott eredményekből kell kiszámítani) fejezzük ki.
- A bioanalitikai módszerek esetében a biológiai próba során észlelt visszanyerést kell meghatározni.

5.4. Hitelesítés a felső határérték tartományában és általános minőség-ellenőrző intézkedések

- A laboratóriumoknak a hitelesítés és/vagy a rutinszerű elemzés során a módszerek alkalmasságát a felső határérték tartományában – például a felső határérték felénél, egyszeresénél és kétszeresénél – azzal kell igazolniuk, hogy az ismételt elemzések variációs együtthatója elfogadható.
- Belső minőség-ellenőrzési intézkedésként rendszeresen vakkontrollokkal és adalékolási (ún. szpájkolási) kísérleteket vagy kontrollminta-elemzést (lehetőleg hitelesített referenciaanyaggal) kell végezni. A vakkontrollokról, adalékolási (ún. szpájkolási) kísérletekről vagy a kontrollminta-elemzésekről minőség-ellenőrzési (QC) nyilván tartást kell vezetni, és ellenőrizni kell, hogy az analitikai alkalmasság valóban megfelel-e a követelményeknek.

5.5. A meghatározási határ

- A bioanalitikai szűrőmódszereknek nem feltétlenül szükséges, hogy meg legyen határozva meghatározási határ (LOQ), de a módszerről bizonyítani kell, hogy meg tudja különböztetni a vakmintával kapott eredményeket az alsó küszöbértéktől. BEQ-érték megadásakor az e koncentráció alatti reakciót mutató minták kezelése céljából meg kell határozni egy jelentési határértéket. A jelentési határértéknek igazoltan legalább háromszor nagyobbak kell lennie az elemzési vakmintákkal kapott eredményénél úgy, hogy az értéknek a munkatartomány alá kell esnie. Ezért ezt a keresett vegyületet az előírt minimumkoncentráció körüli koncentrációban tartalmazó mintákból, nem pedig a jel/zaj arányból vagy mérési vakmintából kell kiszámítani.
- Megerősítő módszer esetében a meghatározási határnak (LOQ) a keresett koncentráció körülbelül egyötödénél kell lennie.

5.6. Analitikai kritériumok

- Annak érdekében, hogy a megerősítő vagy szűrőmódszerek megbízható eredményeket adjanak, a felső határértékek vagy a beavatkozási szintek tartományában a következő kritériumoknak kell teljesülniük a TEQ-értékre, illetve a BEQ-értékre, függetlenül attól, hogy a meghatározás TEQ-összértékként (a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegeként) vagy külön a PCDD-kre/PCDF-re és külön a dioxinjellegű PCB-k-re történik-e:

	Szűrés bioanalitikai vagy fizikai-kémiai módszerekkel	Megerősítő módszerek
„Hamis megfelelő” arány (*)	< 5 %	
Valódiság		– 20 %-tól + 20 %-ig
Ismételhetőség (RSD_i)	< 20 %	
Laboratóriumon belüli reprodukálhatóság (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) A felső határértékhez képest.

5.7. A szűrőmódszerekre vonatkozó egyedi követelmények

- A szűréshez használhatók mind GC-MS módszerek, mind bioanalitikai módszerek. A GC-MS módszerekre az e melléklet 6. pontjában előírt követelményeket kell alkalmazni. A sejtalapú bioanalitikai módszerekre vonatkozó egyedi követelményeket e melléklet 7. pontja írja le.
- A minták rutinszerű ellenőrzéséhez szűrőmódszereket alkalmazó laboratóriumoknak szoros együttműködést kell kialakítaniuk a megerősítő módszert alkalmazó laboratóriumokkal.

- A szűrőmódszerek alkalmasságát a rutinszerű elemzések során analitikai minőség-ellenőrzéssel és a módszer folyamatos hitelesítésével kell ellenőrizni. A „megfelelő” eredmények ellenőrzésére folyamatos programot kell alkalmazni.

- A sejtreakció és a citotoxicitás esetleges elnyomásának ellenőrzése:

A mintakivonatok 20 %-át kell mérni rutinszerű szűréssel, a keresett koncentrációnak megfelelően hozzáadott 2,3,7,8-TCDD-vel és anélkül, annak ellenőrzésére, hogy a mintakivonatban jelen lévő zavaró anyagok miatt előfordulhat-e reakcióelnyomás. Az adalékolt minta mért koncentrációját össze kell hasonlítani az adalékolás nélküli kivonat koncentrációjának és az adalékolási koncentrációnak az összegével. Ha a mért koncentráció több mint 25 %-kal kisebb a számított (össz)koncentrációnál, akkor ez azt mutatja, hogy fennáll a reakcióelnyomás lehetősége, és az érintett mintát megerősítő elemzéssel meg kell vizsgálni. Az eredményeket a minőség-ellenőrző nyilvántartásban figyelemmel kell kísérni.

- A „megfelelő” minták minőség-ellenőrzése:

A mintamátrixtól és a laboratóriumi gyakorlattól függően a „megfelelő” minták megközelítőleg 2–10 %-ával el kell végezni a megerősítést.

- A „hamis megfelelő” arányok meghatározása a minőség-ellenőrzési adatokból:

A felső határérték vagy a beavatkozási szint alatti és feletti minták szűrése alapján meg kell határozni a hamis megfelelő eredmények arányát. A tényleges „hamis megfelelő” arálynak 5 % alatt kell lennie.

Ha mátrixonként vagy mátrixcsoportonként van legalább 20 megerősített eredmény a „megfelelő” minták minőség-ellenőrzéséből, akkor a „hamis megfelelő” arányt ebből az adatbázisból kell megállapítani. A körvizsgálatokban vagy a szennyeződési esetek során elemzett minták eredményei, amelyek például akár a felső határérték kétszereséig terjedő koncentrációtartományokba is tartozhatnak, szintén felvehetők a „hamis megfelelő” arány kiszámításához minimumként használandó 20 eredmény közé. A mintáknak le kell fedniük a különféle forrásokat reprezentáló, leggyakoribb kongénerekombinációkat.

Noha a szűrőeseteknek lehetőleg azt kell célozniuk, hogy kimutassák a beavatkozási szintet meghaladó mintákat, a „hamis megfelelő” arányok meghatározásának kritériuma a felső határérték, figyelembe véve a megerősítő módszer mérési bizonytalanságát.

- A szűrőmódszerekből származó, potenciálisan nem megfelelő eredményeket az eredeti minta teljes újbóli vizsgálata által kell ellenőrizni. Ezek a minták a „hamis nem megfelelő” eredmények arányának kiszámításához is használhatók. A szűrőmódszereknél a „hamis nem megfelelő” eredmények aránya a korábbi szűrőkor „feltehetően nem megfelelő”-nek minősített minták megerősítő elemzéssel „megfelelő”-ként megerősített eredményeinek hányada. A szűrőmódszer előnyös voltát a „hamis nem megfelelő” mintáknak az összes ellenőrzött mintával való összehasonlítása alapján kell értékelni. Ennek az arálynak elég kicsinek kell lennie ahhoz, hogy a szűrővizsgálati módszer alkalmazása előnyös legyen.
- A bioanalitikai módszereknek, legalábbis a hitelesítési körülmények között, hitelesen kell jelezniük – a BEQ-érték kiszámításával és megadásával – a TEQ-értéket.
- A megismételhetőségi körülmények között alkalmazott bioanalitikai módszerekre is igaz, hogy a laboratóriumon belüli RSD_r jellemzően kisebb, mint az RSD_r-reprodukálhatóság.

6. A SZŰRÉS ÉS MEGERŐSÍTÉS CÉLJÁBÓL ALKALMAZOTT GC-MS MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ SPECIFIKUS KÖVETELMÉNYEK

6.1. A felfelé kerekített és a lefelé kerekített WHO-TEQ koncentrációk közötti elfogadható különbség

- A felfelé kerekített és a lefelé kerekített koncentrációk közötti különbség nem haladhatja meg a 20 %-ot a maximális határérték vagy szükség esetén a beavatkozási szint túllépésének megerősítése céljából.

6.2. A visszanyerések ellenőrzése

- Az elemzési eljárás hitelesítéséhez az analitikai eljárás legelején, például az extrakció előtt a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített PCDD-kból/PCDF-ekből készített, ¹³C-jelölésű belső standardokat és a dioxinjellegű PCB-kból készített, ¹³C-jelölésű belső standardokat hozzá kell adni a mintákhoz. A tetraklórozottól az oktaklórozottig terjedő PCDD/PCDF homológ csoportok mindegyikéből legalább egy kongénert, továbbá a dioxinjellegű PCB homológ csoportok mindegyikéből legalább egy kongénert kell hozzáadni a mintához (más megoldásként legalább egy-egy kongénert a PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k ellenőrzéséhez használt tömegspektrometriás szelektív ionkövetéses funkciókhoz). A megerősítő módszerek esetében a 2,3,7,8-as szénatomokon helyettesített mind a tizenhét PCDD-ból/PCDF-ből készített, ¹³C-jelölésű belső standardot és mind a tizenkét dioxinjellegű PCB-ből készített, ¹³C-jelölésű belső standardot használni kell.

- Ezenkívül megfelelő kalibráló oldatok alkalmazásával relatív válaszfaktorokat kell meghatározni azon kongénerekre, amelyek ¹³C-jelölésű analógia nem lett hozzáadva a mintához.
- A növényi eredetű élelmiszerek és a 10 %-nál kevesebb zsírt tartalmazó állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat kötelezően az extrahálás előtt kell a mintához adni. A 10 %-nál nagyobb zsírtartalmú állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat vagy a zsírextraháció előtt, vagy az után kell a mintához adni. Az extraháció hatékonyságát megfelelően hitelesíteni kell, figyelembe véve, hogy a belső standardok hozzáadása melyik szakaszban történt, illetve hogy az eredményeket termékre vagy zsírra kell-e jeleníteni.
- GC-MS elemzés előtt a visszanyerés mérésére egy vagy két (kísérő) standardot is hozzá kell adni a mintához.
- A visszanyerést ellenőrizni kell. A megerősítő módszerek esetében az egyes belső standardoknál a visszanyerésnek a 60–120 %-os tartományban kell lennie. Egyes kongénereknél, különösen néhány 7, illetve 8 klórtomot tartalmazó dibenzo-p-dioxin és dibenzo-furán esetében ennél kisebb vagy nagyobb visszanyerés is elfogadható, feltéve, hogy TEQ-értékük részaránya a PCDD-k/PCDF-ek és dioxinjellegű PCB-k összegén alapuló TEQ-összértéken belül legfeljebb 10 %. A szűrési módszerek esetében a visszanyerésnek a 30–140 %-os tartományban kell lennie.

6.3. A zavaró anyagok eltávolítása

- A PCDD-ket/PCDF-eket megfelelő kromatográfiás eljárással (lehetőleg florisil-, alumínium-oxid- és/vagy szénszlopon) el kell választani a zavaró klórozott vegyületektől, így például a nem dioxinjellegű PCB-ktől és a klórozott difenil-éterektől.
- Az izomereket elegendő gázkromatográfiás eljárással elválasztani (< 25 % lehet a csúcsok közötti eltérés az 1,2,3,4,7,8-HxCDF és az 1,2,3,6,7,8-HxCDF esetében).

6.4. Kalibrálás standard görbével

- A kalibrációs görbe tartományának le kell fednie a felső határérték vagy a beavatkozási szint megfelelő tartományát.

6.5. A megerősítő módszerekre vonatkozó specifikus követelmények

- A GC-HRMS tekintetében:

A HRMS esetében a felbontás a teljes tömegtartományra nézve jellemzően legalább 10 000 vagy annál nagyobb, 10 %-os mélypont mellett.

A nemzetközi szabványokban – például az EN 6215:2012 szabványban (Animal feed – Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRM; Állati takarmányok. Dioxinok és dioxinjellegű PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel és indikátor PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel) és/vagy a felülvizsgált EPA 1613 és 1668 módszerekben – ismertetett további azonosítási és megerősítési kritériumok teljesülése.

- A GC-MS/MS tekintetében:

legalább két specifikus anyai nyomon követése, melyek a vizsgálat keretében minden jelölt és nem jelölt analit tekintetében rendelkeznek egy specifikus, megfelelő ionátmenettel.

A relatív ionintenzitásokhoz engedélyezett maximum tűréshatár a kiválasztott ionátmenetek esetében a kiszámított vagy mért értékekhez viszonyítva ± 15 % (a kalibrációs standardokból származó átlag), az analit minden egyes átmenete esetében azonos MS/MS-feltételek alkalmazása mellett (mindenekelőtt ütközési energia és ütközési gáznyomás).

Az egyes quadrupolok felbontását úgy kell beállítani, hogy – a vizsgálat szempontjából fontos analitokkal kapcsolatos interferencia minimalizálása érdekében – megegyezzen az egységnyi tömegfelbontással, vagy nagyobb legyen annál (egységnyi tömegfelbontás: ahhoz elegendő felbontás, hogy egy tömegegységet két csúcsra bontson).

A nemzetközi szabványokban – például az EN 6215:2012 szabványban (Animal feed – Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRM; Állati takarmányok. Dioxinok és dioxinjellegű PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel és indikátor PCB-k meghatározása GC/HRMS módszerrel) és/vagy a felülvizsgált EPA 1613 és 1668 módszerekben – ismertetett további azonosítási és megerősítési kritériumok teljesülése, a GC-HRMS alkalmazására vonatkozó kötelezettséget leszámítva.

7. A BIOANALITIKAI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ EGYEDI KÖVETELMÉNYEK

A bioanalitikai módszerek biológiai alapelvek használatán alapuló módszerek, mint például sejtalapú tesztek, receptortesztek vagy immuntesztek. E 7. pont általánosságban leírja a bioanalitikai módszerekre vonatkozó követelményeket.

Egy szűrő módszer alapvetően „megfelelő”-nek vagy „feltehetően nem megfelelő”-nek minősít egy mintát. Ehhez a számított BEQ-értéket össze kell hasonlítani a cut-off értékkel (lásd a 7.3. pontot). Az alsó küszöbérték alatti minták „megfelelő”-nek minősülnek, az azzal egyenlő vagy a feletti értékű minták pedig „feltehetően nem megfelelő”-nek, melyeket megerősítő módszerrel elemezni kell. A gyakorlatban a felső határérték 2/3-ának megfelelő BEQ-érték alkalmazható a legalkalmasabb alsó küszöbértékként, ami biztosítja, hogy a „hamis megfelelő” arány 5 % alatt legyen, és a „hamis nem megfelelő” eredmények aránya is elfogadható legyen. Mivel külön felső határértékek vannak a PCDD-kre/PCDF-kre, illetve a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegére, a minták frakcionálás nélküli megfelelőség-ellenőrzéséhez a biológiai próbáknál megfelelő alsó küszöbértékek szükségesek a PCDD-k/PCDF-ek vonatkozásában. A beavatkozási szinteket meghaladó minták ellenőrzéséhez a beavatkozási szintek megfelelő százalékaránya lehet az alkalmas alsó küszöbérték.

Egyes bioanalitikai módszereknél továbbá tájékoztató BEQ-érték adható meg a munkatartományba eső és a jelentési határértéket meghaladó mintákra (lásd a 7.1.1. és a 7.1.6. pontot).

7.1. A mérési reakciók kiértékelése

7.1.1. Általános követelmények

- Ha a koncentrációk kiszámítása TCDD-s kalibrációs görbével történik, akkor a görbe alsó és felső végénél lévő értékek nagy szórást (nagy variációs együttható [CV]) mutatnak. A munkatartomány az a terület, ahol ez a CV kisebb, mint 15 %. A munkatartomány alját (jelentési határérték) úgy kell meghatározni, hogy az jelentősen (legalább háromszor) nagyobb legyen az elemzési vakmintákkal kapott eredményeknél. A munkatartomány tetejét általában az EC_{70} jelenti (a legnagyobb hatásos koncentráció 70 %-a), de ennél kisebbnek kell lennie, ha ebben a tartományban a CV nagyobb, mint 15 %. A munkatartományt a hitelesítés során kell meghatározni. Az alsó küszöbértékeknek (lásd a 7.3. pontot) a munkatartomány belsejében kell lenniük.
- A standard oldatokat és a mintakivonatokat legalább két párhuzamos elemzéssel kell mérni. Két párhuzamos elemzéskor a lemezen elosztva 4–6 cellában mért standard oldatnak vagy kontrollkivonatnak olyan reakciókat vagy koncentrációkat kell adnia (ez csak a munkatartományban lehetséges), amelyek variációs együtthatója (CV) < 15 %.

7.1.2. Kalibrálás

7.1.2.1. Kalibrálás standard görbével

- A mintában lévő mennyiségeket a mérési reakció és a TCDD-vel (vagy a PCB-126-tal vagy pedig PCDD-ből/PCDF-ből/dioxinjellegű PCB-ből álló standard keverékkel) készített kalibrációs görbe összehasonlításával kell megbecsülni, és ez alapján lehet kiszámítani a kivonatra és ezt követően a mintára jellemző BEQ-értéket.
- A kalibrációs görbéknek 8–12 (legalább két párhuzamos elemzéssel kapott) koncentrációt kell tartalmazniuk úgy, hogy elegendő koncentráció legyen a görbe alsó részén (a munkatartományban). Külön figyelmet kell fordítani a munkatartományban a görbeilleszkedés minőségére. Ennél az R^2 -érték kevésbé vagy egyáltalán nem használható az illeszkedés jószágának becslésére a nem lineáris regresszió esetében. Jobb illeszkedést lehet elérni a görbe munkatartományában számított és mért koncentrációk közötti legkisebb különbségek, például a legkisebb maradék négyzetösszeg alkalmazásával.
- A mintakivonat becsült koncentrációját ezután korrigálni kell egy vakmátrixa/vakoldószere számított BEQ-értékkel (az alkalmazott oldószerek és vegyszerek szennyeződéseinek figyelembe vétele céljából) és az észlelt visszanyeréssel (ennek kiszámítása a reprezentatív kongénerek kombinációkat a keresett koncentráció körüli koncentrációkban tartalmazó, alkalmas referenciaminták BEQ-értékéből történik). A visszanyeréssel való korrigáláshoz az észlelt visszanyerésnek mindig az előírt tartományba kell esnie (lásd a 7.1.4. pontot). A visszanyeréssel való korrigáláshoz használt referenciamintáknak meg kell felelniük a 7.2. pontban ismertetett követelményeknek.

7.1.2.2. Kalibrálás referenciamintákkal

Más megoldásként használható legalább négy, a felső határérték vagy a beavatkozási szint körüli koncentrációjú referenciamintával (lásd a 7.2. pontot): – egy vakmátrix, plusz három referenciaminta, melyek koncentrációja a keresett koncentráció 0,5-szerese, 1,0-szerese, illetve 2,0-szerese – készített kalibrációs görbe; így nincs szükség a vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel történő korrigálásra. Ebben az esetben a felső határérték 2/3-ának megfelelő mérési reakció (lásd a 7.3. pontot) közvetlenül kiszámítható ezekből a mintákból, és alsó küszöbértékként használható. A beavatkozási szinteket meghaladó minták ellenőrzéséhez a beavatkozási szintek megfelelő százalékaránya lehet az alkalmas alsó küszöbérték.

7.1.3. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k meghatározása külön-külön

A kivonatok szétválaszthatók olyan frakciókra, melyek PCDD-ket/PCDF-eket, illetve dioxinjellegű PCB-ket tartalmaznak, így külön-külön meghatározható a PCDD-k/PCDF-ek, illetve a dioxinjellegű PCB-k TEQ-értéke (BEQ-értékként kifejezve). A dioxinjellegű PCB-ket tartalmazó frakció eredményeinek kiszámításához lehetőleg a PCB-126-tal készített standarddal felvett kalibrációs görbét kell használni.

7.1.4. *Biológiai próba során észlelt visszanyerés*

A „biológiai próba során észlelt visszanyerést” a felső határérték vagy a beavatkozási szint körüli reprezentatív kongénerek kombinációkat tartalmazó alkalmas referenciamintákból kell kiszámítani, és a BEQ-értéknek a TEQ-értékhez viszonyított százalékában kell megadni. A próba típusától és az alkalmazott TEF-értékektől ⁽¹⁾ függően a dioxinjellegű PCB-kre vonatkozó TEF- és REP-tényezők közötti különbségek a dioxinjellegű PCB-k esetében a PCDD-khez/PCDF-ekhez viszonyítva kis észlelt visszanyerést okozhatnak. Ezért ha a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k meghatározása külön-külön történik, akkor a biológiai próba során észlelt visszanyerésnek a következőnek kell lennie: dioxinjellegű PCB-knél 20–60 %, PCDD-knél/PCDF-eknél pedig 50–130 % (a tartományok a TCDD-s kalibrációs görbére vonatkoznak). Mivel a dioxinjellegű PCB-k hozzájárulása a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegéhez a mátrixoktól és a mintáktól függően változhat, a biológiai próba összegparaméterére vonatkozó észlelt visszanyerések tükrözik ezeket a tartományokat, és ezeknek 30 % és 130 % között kell lenniük.

7.1.5. *A visszanyerések ellenőrzése mintatisztításnál*

A mintatisztítás során előforduló vegyületvesztést a hitelesítéskor ellenőrizni kell. A különböző kongénerek keverékével adalékolt vakmintán el kell végezni a mintatisztítást ($n = \text{legalább } 3$), és a visszanyerést és a variabilitást megerősítő módszerrel kell ellenőrizni. A visszanyerésnek 60 % és 120 % között kell lennie, főként olyan kongénereknél, amelyek 10 %-nál nagyobb mértékben járulnak hozzá a TEQ-értékhez a különféle keverékekben.

7.1.6. *Jelentési határérték*

A BEQ-értékeknek a jelentésben történő megadásához jelentési határértéket kell meghatározni jellemző kongénerek kombinációkat tartalmazó adott mátrixmintákból (nem a standard kalibrációs görbéből, mivel a görbe alján kicsi a módszerpontosság). Figyelembe kell venni az extrakció és a mintatisztítás hatásait. A jelentési határértéket úgy kell meghatározni, hogy az jelentősen (legalább háromszor) nagyobb legyen az elemzési vakmintákkal kapott eredményeknél.

7.2. **Referenciaminták használata**

- A referenciamintáknak reprezentálniuk kell a mintamátrixot, a kongénerek kombinációkat és a PCDD-knek/PCDF-eknek és a dioxinjellegű PCB-knek a felső határérték vagy beavatkozási szint körüli koncentrációtartományait.
- Mindegyik mérőssorozatban lennie kell lehetőleg egy vakmátrixnak vagy, ha ez nem lehetséges, elemzési vakmintának, valamint a felső határérték vagy beavatkozási szint körüli koncentrációjú referenciamintának. Ezeket a mintákat egyidőben és azonos körülmények között kell extrahálni és elemezni. A referenciamintának egyértelműen nagyobb reakciót kell adnia, mint a vakmintának, így biztosítva az elemzés alkalmasságát. Ezek a minták használhatók a vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel való korrigáláshoz.
- A visszanyeréssel való korrigáláshoz választott referenciamintáknak az elemzett mintákra nézve reprezentatívaknak kell lenniük, ami azt jelenti, hogy a kongénerek kombinációk nem okozhatják a koncentrációk alábecslését.
- A felső határérték vagy beavatkozási szint ellenőrzésére például a felső határérték vagy beavatkozási szint felének és kétszeresének megfelelő további referenciamintákat is alkalmazni lehet annak igazolására, hogy az elemzés alkalmassága a keresett tartományban megfelelő. Ezek a minták együttesen használhatók az elemzett minták BEQ-értékeinek kiszámítására (lásd a 7.1.2.2. pontot).

7.3. **A cut-off értékek meghatározása**

Meg kell határozni a BEQ-értékként kapott bioanalitikai eredmények és a megerősítő módszerekkel kapott TEQ-értékek közötti összefüggést (például egyeztetett mátrixokkal végzett kalibrálási kísérletekkel, a felső határérték 0-szorosával, 0,5-szeresével, 1-szeresével és 2-szeresével egyenlő koncentrációkra adalékolt referenciamintákat használva, mindegyik koncentrációnál hat-hat ismétléssel [$n = 24$]). Ebből az összefüggésből meg lehet becsülni a korrigálási tényezőket (vakminta és visszanyerés), de azokat minden mérőssorozatban elemzési vakminták/vakmátrixok és visszanyerési minták segítségével ellenőrizni kell (lásd a 7.2. pontot).

Alsó küszöbértéket kell megállapítani annak eldöntéséhez, hogy a minta megfelel-e a PCDD-kre/PCDF-ekre és a dioxinjellegű PCB-kre külön-külön, vagy pedig a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegére meghatározott felső határértéknek, illetve adott esetben a beavatkozási szint ellenőrzése érdekében. Ezeket a (vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel korrigált) bioanalitikai eredmények eloszlásának alsó v égpontja jelenti, amely megfelel a megerősítő módszerrel használt, 5 %-nál kisebb „hamis megfelelő” arányt és 25 %-nál kisebb RSD_R -t feltételező 95 %-os megbízhatósági szinten alapuló döntési határértéknek. A megerősítő módszerrel használt döntési határérték a felső határérték, figyelembe véve a mérési bizonytalanságot.

⁽¹⁾ A jelenlegi előírások az alábbi kiadványban közzétett TEF-rendszeren alapulnak: Van den Berg és mtsai., Toxicol Sci 93 (2), 223–241. o. (2006).

A gyakorlatban a (BEQ-értékként kifejezett) alsó küszöbérték a következő módszerek egyikével számítható ki (lásd az 1. ábrát):

- 7.3.1. A 95 %-os predikciós intervallum alsó sávja a megerősítő módszernél használt döntési határértéknél:

$$\text{Cut-offérték} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

ahol:

BEQ_{DL} A megerősítő módszer döntési határértékének – amely a mérési bizonytalanságot is tartalmazó felső határérték – megfelelő BEQ

$s_{y,x}$ maradék szórás

$t_{\alpha, f=m-2}$ Student-tényező ($\alpha = 5\%$, $f = \text{szabadságfok, egyoldali}$)

m a kalibrációs pontok összesen (j index)

n az ismételések száma az egyes koncentrációknál

x_i az i . kalibrációs pontnál a minta megerősítő módszerrel mért koncentrációja (TEQ-értékként)

$\bar{x}$ az összes kalibrálási minta koncentrációjának átlaga (TEQ-értékben)

$$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_i - \bar{x})^2 \text{ négyzetösszeg-paraméter,}$$

i = az i . kalibrálási pont indexe

- 7.3.2. A megerősítő módszer döntési határértékének megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n > 6$) a vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel korrigált) bioanalitikai eredményeiből, az eloszlási görbének a megfelelő BEQ-átlagértéknél lévő alsó végpontjaként:

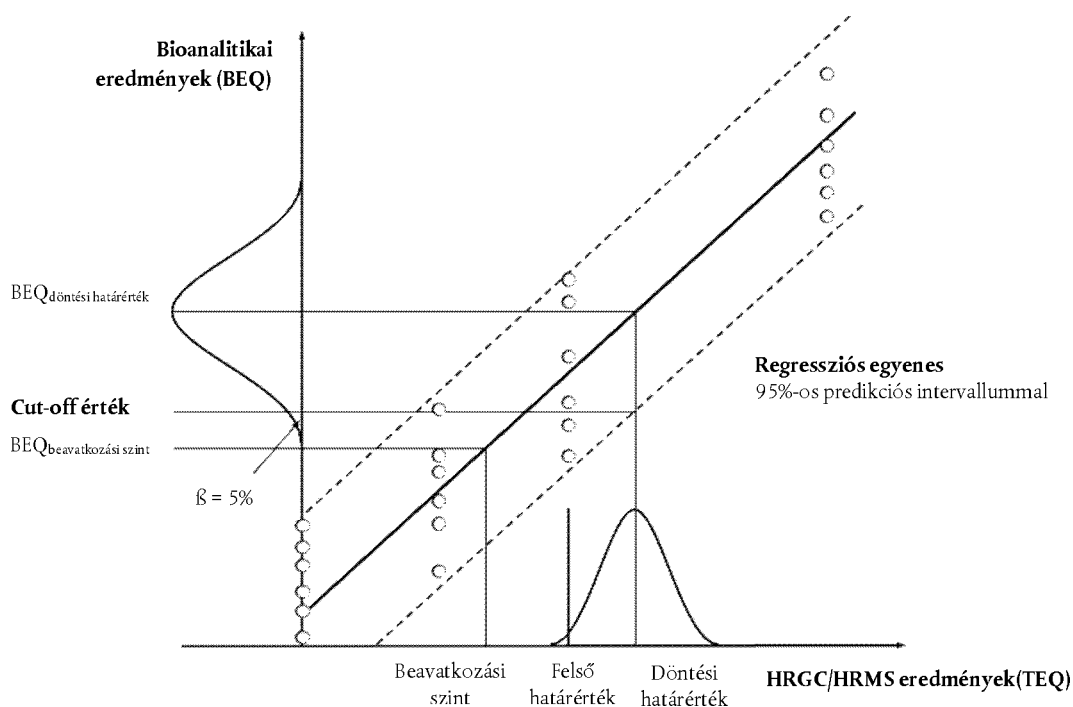
$$\text{Cut-offérték} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

ahol:

SD_R a biológiai próbák BEQ_{DL} -értékre kapott eredményeinek szórása, a laboratóriumon belüli reprodukálhatóság körülményei között mérve.

- 7.3.3. Számítás a felső határérték vagy a beavatkozási szint 2/3-ának megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n > 6$) a (vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel korrigált, BEQ-értékként kifejezett) bioanalitikai eredmények átlagértékeként: Ez azon a megfigyelésen alapul, hogy a koncentráció a 7.3.1. pontban vagy a 7.3.2. pontban meghatározott alsó küszöbérték körül lesz.

1. ábra

5 %-nál kisebb „hamis megfelelő” arányt és 25 %-nál kisebb RSD_R -t feltételező 95 %-os megbízhatósági szinten alapuló alsó küszöbértékek kiszámítása:

1. A 95 %-os predikciós intervallum alsó sávja a megerősítő módszernél használt döntési határértéknél:
2. A megerősítő módszer döntési határértékének megfelelő szennyezettségű minták párhuzamos elemzéseinek ($n > 6$) bioanalitikai eredményeiből, az eloszlási görbének (az ábrán a harang alakú görbe) a megfelelő BEQ-átlagértéknél lévő alsó végpontjaként.

7.3.4. Az alsó küszöbértékek korlátozásai:

A korlátozott számú, különböző mátrixú/kongénerekombinációjú mintákkal végzett hitelesítés során kapott RSD_R -ból kiszámított, BEQ-értéken alapuló alsó küszöbértékek nagyobbak lehetnek a TEQ-értéken alapuló felső határértékeknél vagy beavatkozási szinteknél, mivel hitelesítéskor nagyobb módszerpontosság érhető el, mint a rutinszerű elemzéseknél, ahol a lehetséges kongénerekombinációk ismeretlen skáláját kell ellenőrizni. Ilyen esetekben az alsó küszöbérték kiszámításához $RSD_R = 25$ %-ot kell venni, vagy pedig a felső határértékek vagy a beavatkozási szint kétharmadát célszerű alsó küszöbértéknek tekinteni.

7.4. Alkalmasságjellemzők

- Mivel a bioanalitikai módszereknél nem alkalmazható belső standard, a méréssorozatokon belüli és a sorozatok közötti szórás megállapításához vizsgálni kell a bioanalitikai módszerek megismételhetőségét. A megismételhetőségnek 20 % alatt, a laboratóriumon belüli reprodukálhatóságnak pedig 25 % alatt kell lennie. Ehhez a vakminta eredményeivel és a visszanyeréssel korrigált BEQ-értékként számított koncentrációkat kell használni.
- A hitelesítési eljárás részeként a tesztről ki kell mutatni, hogy különbséget tesz a vakminta eredménye és az alsó küszöbérték között, és így lehetővé teszi a megfelelő alsó küszöbérték felett lévő minták azonosítását (lásd a 7.1.2. pontot).
- Meg kell határozni a keresett vegyületeket, az esetleges interferenciákat és a vakminták elfogadható legnagyobb értékeit.
- Egy mintakivonat három párhuzamos meghatározásakor kapott reakciók vagy az ilyen reakcióból számított koncentrációk (csak a munkatartományban lehetséges) százalékos szórása nem lehet nagyobb 15 %-nál.
- A referenciaminták BEQ-értékként kifejezett, korrigálás (vakminta és felső határérték vagy beavatkozási szint körüli koncentráció) nélküli eredményeit kell használni a bioanalitikai módszer egy meghatározott időszak alatti alkalmasságának értékelésére.
- Az elemzési vakmintákról és a referenciaminták egyes típusairól minőség-ellenőrzési nyilvántartást kell vezetni, és ellenőrizni kell, hogy az analitikai alkalmasság biztosan megfelel-e a követelményeknek, az elemzési vakminták esetében főként a munkatartomány aljához képest előírt legkisebb különbség, a referenciaminták esetében pedig főként a laboratóriumon belüli reprodukálhatóság tekintetében. Az elemzési vakmintáknál ügyelni kell arra, hogy a kivonás miatt ne keletkezessenek „hamis megfelelő” eredmények.
- A szűrőmódszer alkalmasságának, valamint a BEQ és a TEQ közötti összefüggés értékeléséhez a feltehetően nem megfelelő mintáknak és a megfelelő minták 2–10 %-ának (mátrixonként legalább 20 minta) megerősítő módszerrel végzett elemzéséből származó eredményeket össze kell gyűjteni és fel kell használni. Ez az adatbázis használható a hitelesített mátrixokkal végzett rutinszerű elemzésekre vonatkozó alsó küszöbértékek újraértékeléséhez.
- A módszerek alkalmassága igazolható körvizsgálatokban való részvétellel is. A körvizsgálatokban elemzett minták eredményei – a felső határérték kétszereséig terjedő koncentrációtartományokban – felhasználhatók a „hamis megfelelő” arány kiszámításához, ha a laboratórium igazolni tudja az alkalmasságot. A mintáknak le kell fedniük a különféle forrásokat reprezentáló, leggyakoribb kongénerekombinációkat.
- Szennyeződési eseteknél az alsó küszöbértékek ártékelhetők, hogy tükrözzék az adott külön esemény egyedi mátrix- és vegyületkombinációit.

8. AZ EREDMÉNYEK JELENTÉSE

Megerősítő módszerek

- Amennyire az alkalmazott analitikai eljárás lehetővé teszi, az analitikai eredmények között fel kell tüntetni az egyes PCDD-/PCDF- és dioxinjellegű PCB-kongénerek koncentrációit, és ezeket felfelé, lefelé és középre kerekített értéként kell a jelentésben megadni, hogy az az eredményekről a lehető legtöbb információt tartalmazza, lehetővé téve az eredményeknek a vonatkozó követelmények szerinti értelmezését.

- A jelentésnek a PCDD-k/PCDF-ek, a dioxinjellegű PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.
- Meg kell adni az egyes belső standardok visszanyerését abban az esetben, ha a visszanyerés kívül esik a 6.2. pontban megadott tartományon, ha az eredmények meghaladják a felső határértéket (ebben az esetben meg kell adni a két párhuzamos elemzés visszanyeréseit) vagy kérésre más esetekben.
- Mivel a minta megfelelőségéről való döntésnél figyelembe kell venni a mérési bizonytalanságot, ezt a paramétert is meg kell adni. Az analitikai eredményeket tehát $x \pm U$ formában kell megadni a jelentésben, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság; a kiterjesztési tényező 2, amely körülbelül 95 %-os megbízhatósági szintet eredményez. A PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k külön történő meghatározása esetén a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k külön-külön kapott analitikai eredményeinél kapott kiterjesztett bizonytalanságok összegét kell használni a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k összegének kiszámításához.
- Ha a mérési bizonytalanság figyelembevétele a CCa alkalmazásával történik (a II. melléklet IV. pontjának 2. alpontjában leírt módon), akkor ezt a paramétert is meg kell adni a jelentésben.
- Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben és legalább ugyanannyi tizedesjeggyel kell megadni, ahogy az 1881/2006/EK rendelet a felső határértékeket megadja.

Bioanalitikai szűrőmódszerek

- A szűrés eredményét „megfelelő” vagy „feltehetően nem megfelelő” megjelöléssel kell megadni.
- Ezenkívül az eredmény a PCDD-kre/PCDF-ekre, illetve dioxinjellegű PCB-kre megadható (TEQ-érték helyett) bioanalitikai egyenértékként (BEQ-értékként) (lásd a III. melléklet 1. pontját). A jelentési határérték alatti reakciókat adó mintákat „jelentési határérték alatt” megjelöléssel kell feltüntetni.
- A jelentésnek a mintamátrix minden típusa esetében tartalmaznia kell az értékelés alapját képező felső határértéket vagy beavatkozási szintet.
- A jelentésnek tartalmaznia kell az alkalmazott teszt típusát, a teszt alapelvét és a kalibráció típusát.
- A jelentésnek a PCDD-k/PCDF-ek, a dioxinjellegű PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték vagy a beavatkozási szint zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.
- Ha valamely mintával kapcsolatban felmerül, hogy feltehetően nem felel meg, a jelentésben szerepelnie kell a szükséges intézkedésre vonatkozó megjegyzésnek. A keresett vegyületeket jelentős mennyiségben tartalmazó mintákban a PCDD-k/PCDF-ek koncentrációját, valamint a PCDD-k/PCDF-ek és a dioxinjellegű PCB-k össz-koncentrációját megerősítő módszerrel kell meghatározni/megerősíteni.

A III. melléklet függeléke

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Nemzetközi Vegyi Biztonsági Programja (IPCS) keretében 2005 júniusában Genfben tartott szakértői konferencia megállapításai alapján számított, a humán kockázatok felméréséhez használt WHO-TEF-értékek (Martin van den Berg és mtsai.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds [Dioxinok és dioxinjellegű vegyületek emberekre és emlősökre vonatkozó toxicitási egyenérték-tényezőinek az Egészségügyi Világszervezet által 2005-ben végzett újraértékelése]).

Kongéner (rokonvegyület)	TEF-érték	Kongéner (rokonvegyület)	TEF-érték
Dibenzo-p-dioxinok („PCDD-k”)		„Dioxinjellegű” PCB-k nem-orto PCB-k + mono-orto PCB-k	
2,3,7,8-TCDD	1	Nem orto-PCB-k	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzo-furánok („CDF-ek”)		Mono-orto PCB-k	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8 – HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9 – HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Alkalmazott rövidítések: „T” = tetra; „Pe” = penta; „Hx” = hexa; „Hp” = hepta; „O” = okta; „CDD” = klór-dibenzo-dioxin; „CDF” = klór-dibenzo-furán; „CB” = klór-bifenil.

IV. MELLÉKLET

AZ EGYES ÉLELMISZEREKBE ELŐFORDULÓ NEM DIOXINJELLEGŰ PCB-K (PCB-28, -52, -101, -138, -153, -180) KONCENTRÁCIÓJÁNAK ELLENŐRZÉSÉHEZ HASZNALT MINTA-ELŐKÉSZÍTÉS ÉS AZ ELEMZÉSI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

Az e mellékletben leírt követelményeket kell alkalmazni az élelmiszerek nem dioxinjellegű poliklórozott bifeniltartalmának (nem dioxinjellegű PCB-k) hatósági ellenőrzése során és más szabályozási célokból kifolyólag.

1. Az alkalmazandó kimutatási módszerek:

Gázkromatográfia/elektronbefogásos kimutatás (GC-ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC-HRMS vagy egyenértékű módszerek

2. A keresett analitok beazonosítása és megerősítése:

– A belső standardokhoz vagy referenciastandardokhoz viszonyított relatív retenciók idő (elfogadható eltérés: $\pm 0,25\%$).

– Mind a hat indikátor PCB (PCB-28, PCB-52, PCB-101, PCB-138, PCB-153 és PCB-180) gázkromatográfias elválasztása az interferáló anyagoktól, főként az együtt eluálódó PCB-ktől, különösen, ha a minták koncentrációi a jogszabályi határértékek tartományában vagy a fölött vannak, és a meg nem felelést meg kell erősíteni.

(A tapasztalatok szerint a következő kongénereknél például gyakran előfordul az együttes eluáció: PCB-28/-31, PCB-52/-69 és PCB-138/-163/-164. A GC-MS módszernél figyelembe kell venni a nagyobb mértékben klórozott kongénerek fragmentumai által okozott potenciális zavarást is.)

– A GC-MS módszerek tekintetében:

– Mélni kell legalább a következőket:

- a HRMS esetében két meghatározott ion,
- az LRMS esetében két meghatározott $m/z > 200$ ion vagy három meghatározott $m/z > 100$ ion,
- az MS-MS esetében 1 elővegyület- és 2 termékion.

– Kiválasztott tömegfragmentumok gyakoriságára megengedett tűrések:

Kiválasztott tömegfragmentumok gyakoriságának relatív eltérése az elméleti gyakorisághoz vagy a keresett ion (a vizsgált ionok közül a leggyakoribb) és a minősítő ion(ok) kalibrációs standardjához képest:

A minősítő ion(ok) relatív intenzitása a keresett ionhoz képest	GC-EI-MS (relatív eltérés)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relatív eltérés)
> 50 %	$\pm 10\%$	$\pm 20\%$
> 20 %–50 %	$\pm 15\%$	$\pm 25\%$
> 10 %–20 %	$\pm 20\%$	$\pm 30\%$
$\leq 10\%$	$\pm 50\%$ (*)	$\pm 50\%$ (*)

(*) Mivel elegendő 10 %-nál nagyobb relatív intenzitású tömegfragmentum áll rendelkezésre, a keresett ionhoz képest 10 %-nál kisebb relatív intenzitású minősítő ion(ok) használata nem ajánlott.

– A GC-ECD tekintetében:

A tűrést meghaladó eredményeket különböző polaritású állófázist használó két gázkromatográfias oszloppal meg kell erősíteni.

3. A módszerek alkalmasságának igazolása:

A módszerek alkalmasságát a felső határérték tartományában (a felső határérték felétől a kétszereséig) kell hitelesíteni úgy, hogy az ismételt elemzések elfogadható variációs együtthatót adjanak (a közbenső módszerpontosságra vonatkozó előírásokat lásd a 8. pontban).

4. Meghatározási határ:

A vakmintákkal kapott eredmények nem lehetnek nagyobbak a felső határértéknek megfelelő szennyeződéskoncentráció 30 %-ánál ⁽¹⁾.

5. Minőségellenőrzés:

Rendszeres vakkontrollmérések, adalékolt minták elemzése, minőség-ellenőrzési minták, részvétel a vonatkozó mátrixokkal végzett laboratóriumközi körvizsgálatokban.

6. A visszanyerések ellenőrzése:

- A keresett analitokhoz hasonló fizikai-kémiai tulajdonságokkal rendelkező alkalmas belső standardokat kell használni.
- Belső standardok használata:
 - Hozzáadás a termékekhez (extrahálás és mintatisztítás előtt);
 - Lehetséges hozzáadás az extrahált zsírhoz (a mintatisztítás előtt) is, ha a felső érték zsírra vetítve van meghatározva.
- A mind a hat izotópos jelölésű indikátor PCB-vegyületet használó módszerekre vonatkozó előírások:
 - az eredményeket korrigálni kell a belső standardok visszanyerésével,
 - az izotópjelölésű belső standardok általánosan elfogadott visszanyerése 50 és 120 % közé esik,
 - A hat indikátor PCB összegéhez 10 %-nál kisebb mértékben hozzájáruló egyes kongénereknél elfogadható ennél kisebb vagy nagyobb visszanyerés.
- A nem mind a hat izotópos jelölésű indikátor PCB-ből készített belső standardokat vagy más belső standardokat használó módszerekre vonatkozó előírások:
 - a belső standardok visszanyerését minden minta esetében ellenőrizni kell,
 - a belső standardok elfogadott visszanyerése 60 és 120 % közé esik,
 - az eredményeket korrigálni kell a belső standardok visszanyerésével.
- A nem jelölt kongénerek visszanyerését olyan adalékolt mintákkal vagy minőség-ellenőrzési mintákkal kell ellenőrizni, amelyek koncentrációja a felső határérték körüli tartományba esik. Ezeknek a kongénereknek a visszanyerése akkor elfogadható, ha 70 és 120 % közé esik.

7. A laboratóriumokra vonatkozó követelmények

A 882/2004/EK rendeletnek megfelelően az analitikai minőségbiztosítás alkalmazásának biztosítása érdekében a laboratóriumokat az ISO 58 útmutató szerint működő elismert testületnek kell akkreditálnia. A laboratóriumokat az EN ISO/IEC 17025 szabvány szerint kell akkreditálni.

8. Alkalmasságjellemzők: A felső határértéken jelen lévő hat indikátor PCB-összegére vonatkozó kritériumok

Valódiság	–30 %-tól +30 %-ig
Közbenső módszerpontosság (RSD%)	≤ 20 %
A felfelé és a lefelé kerekítés közötti különbség	≤ 20 %

9. Az eredmények jelentése

- Amennyire az alkalmazott analitikai eljárás lehetővé teszi, az analitikai eredmények között fel kell tüntetni az egyes PCB-kongénerek koncentrációit, és ezeket felfelé, lefelé és középre kerekített értékként kell a jelentésben megadni, hogy az az eredményekről a lehető legtöbb információt tartalmazza, lehetővé téve az eredményeknek a vonatkozó követelmények szerinti értelmezését.
- A jelentésnek a PCB-k és a lipidek extrahálásához használt módszert is tartalmaznia kell. Olyan élelmiszerminták esetében, amelyeknél a felső határérték zsírra vetítve van meghatározva, és a zsírtartalomnak 0–2 % között kell lennie (a jelenlegi jogszabályoknak megfelelően), a lipidtartalmat meg kell határozni, és jelenteni kell, míg a többi minta esetében a lipidtartalom meghatározása nem kötelező.

⁽¹⁾ Határozottan ajánlott, hogy a reagenssel készített vakminta koncentrációjának hozzájárulása a mintában lévő szennyeződéskoncentrációjához ennél kisebb legyen. A laboratórium felelőssége a vakminták koncentrációeltéréseinek ellenőrzés alatt tartása, különösen akkor, ha a vakmintákkal kapott eredményeket le kell vonni az analitikai eredményekből.

- Meg kell adni az egyes belső standardok visszanyerését abban az esetben, ha a visszanyerés kívül esik a 6. pontban megadott tartományon, amennyiben az eredmények meghaladják a felső határértéket vagy más esetekben, ha arra kérés érkezik.
 - Mivel a minta megfelelőségéről való döntésnél figyelembe kell venni a mérési bizonytalanságot, ezt a paramétert is meg kell adni. Az analitikai eredményeket tehát $x \pm U$ formában kell megadni a jelentésben, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság – a kiterjesztési tényező 2, amely körülbelül 95 %-os megbízhatósági szintet eredményez.
 - Ha a mérési bizonytalanság figyelembevétele a CCa alkalmazásával történik (a II. melléklet IV. pontjának 1. alpontjában leírt módon), akkor ezt a paramétert is meg kell adni a jelentésben.
 - Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben és legalább ugyanannyi tizedesjeggyel kell megadni, ahogy az 1881/2006/EK rendelet a felső határértékeket megadja.
-

A BIZOTTSÁG 590/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. június 2.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. június 2-án.

*a Bizottság részéről,**az elnök nevében,*

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
0809 29 00	TR	444,9
	ZZ	444,9

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG EUCAP SAHEL MALI/1/2014 HATÁROZATA

(2014. május 26.)

az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Sahel Mali) misszióvezetőjének kinevezéséről

(2014/310/CFSP)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió mali KBVP-missziójáról (EUCAP Sahel Mali) szóló, 2014. április 15-i 2014/219/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/219/KKBP határozat értelmében a Politikai és Biztonsági Bizottság a Szerződés 38. cikkének megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy meghozza az EUCAP Sahel Mali misszió politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat, beleértve a misszióvezető kinevezéséről szóló határozatot is.
- (2) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azt javasolta, hogy a 2014. május 26-tól 2015. január 14-ig terjedő időtartamra Albrecht CONZE-t nevezzék ki az EUCAP Sahel Mali misszióvezetőjének,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Sahel Mali) vezetőjévé a 2014. május 26-tól 2015. január 14-ig terjedő időtartamra Albrecht CONZE-t nevezi ki.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről

az elnök

W. STEVENS

⁽¹⁾ HL L 113., 2014.4.16., 21. o.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2014. május 26.)

a Régiók Bizottsága két belga tagjának és egy belga póttagjának kinevezéséről

(2014/311/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 305. cikkére,

tekintettel a belga kormány javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2009. december 22-én, illetve 2010. január 18-án elfogadta a Régiók Bizottsága tagjainak és póttagjainak a 2010. január 26-tól 2015. január 25-ig tartó időszakra történő kinevezéséről szóló 2009/1014/EU ⁽¹⁾, illetve 2010/29/EU határozatot ⁽²⁾. Charles PICQUÉ hivatali idejének lejártát követően, 2012. november 26-án a Tanács a 2012/736/EU tanácsi határozattal ⁽³⁾ a 2015. január 25-ig terjedő időszakra Alain HUTCHINSON-t nevezte ki a Régiók Bizottságának tagjává és Charles PICQUÉ-t a Régiók Bizottságának póttagjává. Emellett Jos CHABERT hivatali idejének lejártát követően, 2013. január 28-án a 2013/68/EU tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ a 2015. január 25-ig terjedő időszakra Jean-Luc VANRAES-t nevezte ki a Régiók Bizottságának tagjává.
- (2) A Jean-Luc VANRAES és Alain HUTCHINSON kinevezésére jogosító mandátumok lejártát követően a Régiók Bizottsága két tagjának helye megüresedett. A Charles PICQUÉ kinevezésére jogosító mandátum lejártát követően a Régiók Bizottsága egy póttagjának helye megüresedett,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács 2014. május 26-i hatállyal a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2015. január 25-ig a következő személyeket nevezi ki a Régiók Bizottságába:

a) tagként:

- Jean-Luc VANRAES, *Gemeenteraadslid in Ukkel*
- Alain HUTCHINSON, *Conseiller communal à Saint-Gilles*

és

b) póttagként:

- Charles PICQUÉ, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ HL L 348., 2009.12.29., 22. o.

⁽²⁾ HL L 12., 2010.1.19., 11. o.

⁽³⁾ HL L 329., 2012.11.29., 18. o.

⁽⁴⁾ HL L 32., 2013.2.1., 16. o.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. május 28.)****a beltéri és kültéri festékek és lakkok uniós ökocímkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról***(az értesítés a C(2014) 3429. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)****(2014/312/EU)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az uniós ökocímkeről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

az Európai Unió ökocímkezésért felelős bizottságával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 66/2010/EK rendelet értelmében uniós ökocímke érdemesek azok a termékek, amelyek teljes életciklusukat tekintve csak kismértékben károsítják a környezetet.
- (2) A 66/2010/EK rendelet értelmében az uniós ökocímke odaítélésének konkrét kritériumait termékcsoportonként kell megállapítani.
- (3) Indokolt módosítani a kérdéses csoportba tartozó termékek körét, hogy jobban figyelembe lehessen venni e termékcsoport piacának legújabb fejleményeit, valamint az utóbbi években végbement innovációt, és felül kell vizsgálni az ökológiai kritériumokat.
- (4) A 2009/543/EK ⁽²⁾ bizottsági határozat és a 2009/544/EK ⁽³⁾ bizottsági határozat külön-külön kezeli a beltéri és a kültéri festékeket. Az illetékes testületek és a kérelmezők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a vonatkozó kritériumok egyetlen dokumentumban kerültek összefoglalásra. Ezenkívül a felülvizsgált kritériumok a veszélyes anyagokkal kapcsolatos azon új követelményeket is tükrözik, amelyeket a megelőző határozatok elfogadását követően a 66/2010/EK rendelet vezetett be.
- (5) A kritériumok célja olyan termékek támogatása, amelyek életciklusuk során kevesebb környezeti kárt okoznak, jó minőségűek, hatékonyak és tartósak, korlátozott mennyiségben tartalmaznak veszélyes anyagokat ⁽⁴⁾, valamint illékony szerves vegyületeket. Az említett szempontok tekintetében jól teljesítő termékek forgalmát ökocímke segítségével kell előmozdítani. Ezért a „festékek és lakkok” termékcsoport tekintetében helyénvaló uniós ökocímke-odaítélési kritériumokat megállapítani.
- (6) E termékcsoport innovációs ciklusát figyelembe véve a felülvizsgált kritériumoknak és a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeknek e határozat elfogadásának időpontjától számítva négy évig célszerű érvényben maradniuk.
- (7) A 2009/543/EK és a 2009/544/EK határozat helyébe ezért ennek a határozatnak kell lépnie.

⁽¹⁾ HL L 27., 2010.1.30., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2008. augusztus 13-i 2009/543/EK határozata a kültéri festékekre és lakkokra vonatkozó közösségi ökocímke odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok meghatározásáról (HL L 181., 2009.7.14., 27. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2008. augusztus 13-i 2009/544/EK határozata a beltéri festékekre és lakkokra vonatkozó közösségi ökocímke odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok meghatározásáról (HL L 181., 2009.7.14., 39. o.).

⁽⁴⁾ Az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (CLP-rendelet) által megállapított veszélyességi osztályokba sorolt anyagok (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

- (8) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a módosított kritériumokhoz és követelményekhez igazodó termékváltoztatások végrehajtására, átmeneti időszakot kell biztosítani azon gyártók számára, akiknek termékei korábban a 2009/543/EK és a 2009/544/EK határozatban előírt kritériumok alapján megkapták a beltéri és kültéri festékekre és lakkokra vonatkozó uniós öko címkét.
- (9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 66/2010/EK rendelet 16. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A „beltéri és kültéri festékek és lakkok” termékcsoport magában foglalja a fogyasztók és a szakemberek által használt azon beltéri és kültéri dekorfestékeket és -lakkokat, fapácokat, valamint kapcsolódó termékeket, amelyek a 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá esnek.

(2) A „beltéri és kültéri festékek és lakkok” termékcsoport magában foglalja a következőket: padlóbevonatok és padlófestékek; a fogyasztók (nem szakemberek) vagy szakemberek kérésére a forgalmazók által színezett festéktermékek, színezőrendszerek, a gyártó által a fogyasztói igényeknek megfelelően esetlegesen előkezelt, színezett vagy előkészített folyékony vagy paszta állagú dekorfestékek, beleértve a fafestékeket, fa- és burkolatpácokat, fal- és fémpfestékeket, valamint az ilyen termékcsoportok alapozóit és festékalapjait a 2004/42/EK irányelv I. mellékletének meghatározása szerint.

(3) A termékcsoport nem foglalja magában a következőket:

- a) korhadásgátló bevonatok;
- b) faanyag-impregnálásra szolgáló fakonzerváló termékek;
- c) sajátos ipari és professzionális felhasználásra szánt bevonatok, beleértve az intenzív igénybevételnek kitett bevonatokat;
- d) por állagú bevonóanyagok;
- e) UV-sugárzásra keményedő festési rendszerek;
- f) elsősorban járművek festésére szánt festékek;
- g) olyan termékek (pl. olajok és viaszok), amelyek elsődleges funkciója nem az, hogy filmet képezzenek a festendő felületen;
- h) az EN ISO 4618 szabványban meghatározott gittek;
- i) útburkolatfestékek.

2. cikk

E határozat alkalmazásában:

- 1. „festék”: folyékony vagy paszta állagú, illetve porított színezett bevonóanyag, amely a felületre felhordva olyan átlátszatlan filmet képez, amelynek védő, díszítő vagy különleges műszaki tulajdonságai vannak, felhordás után megszárad, és szilárd, tapadó védőbevonatot képez;
- 2. „lakk”: átlátszó bevonóanyag, amely a felületre felhordva olyan szilárd, átlátszó filmet képez, amelynek védő, díszítő vagy különleges műszaki tulajdonságai vannak, felhordás után megszárad, és szilárd, tapadó védőbevonatot képez;
- 3. „dekorfestékek és -lakkok”: olyan festékek és lakkok, amelyeket az épületeknek, azok belső kialakításának és szerelvényeinek helyszíni díszítésére és védelmére használnak;
- 4. „lázúr”: olyan bevonat, amelyet a fa díszítése és az időjárással szembeni védelme érdekében átlátszó vagy félig átlátszó film formájában hordanak fel, hogy ezzel megkönnyítsék az állagmegóvást;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/42/EK irányelve a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról és az 1999/13/EK irányelv módosításáról (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.).

5. „színezőrendszer”: színes festékek előállítási módszere alapfesték és színezőanyag összekeverésével;
6. „alfesték”: olyan bevonat, amely díszítő és védő filmet képez betonon, festhető téglán, paneleken, vakolaton, kalciumszilikát lapon és szálerősítésű cementfelületen;
7. „kötő alapozók”: laza, porló felületek stabilizálásra vagy hidrofób tulajdonságok kialakítására szolgáló bevonatok;
8. „UV-sugárzásra keményedő festési rendszer”: bevonóanyagok mesterséges UV-sugárzásnak való kitettség miatti megkeményedése;
9. „porfesték-bevonat”: porfestéknek a felületre való felhordásával és ráolvasztásával létrehozott, összefüggő filmet képező védő és díszítő bevonat;
10. „tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer”: a tárolás során a feldolgozott termékek tartósítására használt szerek, amelyek a mikrobiológiai károsodás meggátlásával biztosítják a termékek megfelelő eltarthatósági idejét;
11. „szárazfilmekhez használt tartósítószer”: vékony rétegek és bevonatok tartóssá tételére használt szerek, amelyek a mikrobiológiai károsodás vagy algásodás meggátlásával megóvják az anyagok és tárgyak felületének eredeti tulajdonságait;
12. „bőrösödést gátló szerek”: a bevonóanyaghoz kevert adalékanyag, amely a gyártás vagy tárolás során megakadályozza a bevonóanyag bőrösödését;
13. „illékony szerves vegyületek” (VOC): minden olyan szerves vegyület, amelynek kezdő forráspontja 101,3 kPa normál légköri nyomáson mérve – a 2004/42/EK irányelv meghatározásának megfelelően – legfeljebb 250 °C, és amely egy kapilláris oszlopban nem kétfázisú rendszer esetében a tetraéderig ($C_{14}H_{30}$) (beleértve azt is), kétfázisú rendszer esetében pedig a dietil-adipátig ($C_{10}H_{18}O_4$) (beleértve azt is) eluálódik;
14. „félig illékony szerves vegyületek” (SVOC): minden olyan szerves vegyület, amelynek kezdő forráspontja 250 °C-nál nagyobb, és amely egy kapilláris oszlopban ⁽¹⁾ nem kétfázisú rendszer esetében a tetradekán n -($C_{14}H_{30}$) és az n -dokozán ($C_{22}H_{46}$), kétfázisú rendszer esetében pedig a dietil-adipát ($C_{10}H_{18}O_4$) és a metil-palmitát ($C_{17}H_{34}O_2$) által meghatározott retenció tartományban eluálódik;
15. „fehér és világos színű festék”: > 70 % tristimulus értékkel (Y) rendelkező festék;
16. „magasfényű festék”: 60°-os beesési szög mellett ≥ 60 fényvisszaverési értékkel rendelkező festék;
17. „félfényes (vagy félmatt) festék”: 60°-os vagy 85°-os beesési szög mellett < 60 és ≥ 10 fényvisszaverési értékkel rendelkező festék;
18. „matt festék”: 85°-os beesési szög mellett < 10 fényvisszaverési értékkel rendelkező festék;
19. „teljesen matt festék”: 85°-os beesési szög mellett < 5 fényvisszaverési értékkel rendelkező festék;
20. „átlátszó” és „félig átlátszó”: 120 μ nedves rétegvastagság mellett < 98 %-os kontrasztarányal rendelkező film;
21. „átlátszatlan”: 120 μ nedves rétegvastagság mellett > 98 %-os kontrasztarányal rendelkező film.

3. cikk

A 66/2010/EK rendelet szerinti uniós ökocímkének az e határozat 1. cikkében meghatározott „festékek és lakkok” termékcsoportba tartozó termékek részére történő odaítélésére vonatkozó kritériumokat, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeket e határozat melléklete tartalmazza.

4. cikk

A mellékletben megállapított kritériumok és kapcsolódó értékelési követelmények e határozat elfogadásának napjától fogva négy évig érvényesek.

5. cikk

Adminisztratív célra a „beltéri és kültéri festékek és lakkok” termékcsoporthoz rendelt kódszám: 44.

⁽¹⁾ Az FprCEN/TS 16516 8.2.2. pontjának meghatározása szerint.

6. cikk

A 2009/543/EK és a 2009/544/EK határozat hatályát veszti.

7. cikk

(1) Ezt a határozatot az elfogadásának napjától számított két hónap elteltével kell alkalmazni. Ugyanakkor a „festékek és lakkok” termékcsoporthoz tartozó termékekre vonatkozóan az e határozat elfogadásától számított két hónapon belül benyújtott uniós öko-címke-kérelmek vagy a 2009/543/EK, illetve a 2009/544/EK határozatban, vagy pedig az e határozatban megállapított kritériumokon alapulhatnak. A kérelmeket az azok alapjául szolgáló kritériumok szerint kell elbírálni.

(2) A 2009/543/EK vagy a 2009/544/EK határozatban megállapított kritériumok alapján odaítélt öko-címkek e határozat elfogadásának napjától számítva 12 hónapig használhatóak.

8. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 28-án.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

AZ UNIÓS ÖKOCÍMKE ODAÍTÉLÉSÉNEK KRITÉRIUMAI, VALAMINT A KAPCSOLÓDÓ ÉRTÉKELÉSI ÉS ELLENŐRZÉSI KÖVETELMÉNYEK

Az uniós ökocímke festékek és lakkok részére történő odaítélésére vonatkozó kritériumok a következők:

1. Fehérpigment-tartalom és nedves dörzsállóság
2. Titán-dioxid
3. Felhasználási hatékonyság
 - a) Kiadósság
 - b) Vízállóság
 - c) Tapadás
 - d) Kopás
 - e) Időjárás-állóság
 - f) Vízgőzáteresztő képesség
 - g) Vízáteresztő képesség
 - h) Gombaállóság
 - i) Repedéstömítő képesség
 - j) Lúgállóság
 - k) Korrozíóállóság
4. Illékony és félig illékony szerves vegyületek (VOC, SVOC)
5. Veszélyes anyagok és keverékek korlátozása
 - a) A veszélyességi osztályozásra és az R-mondatokra vonatkozó általános korlátozások
 - b) A különös aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó korlátozások
 - c) Bizonyos veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások
6. A fogyasztók tájékoztatása
7. Az uniós ökocímkén feltüntetett információk

Az ökocímke odaítélésének kritériumai a festékek és lakkok piacán található legjobb környezeti teljesítményű termékek jellemzőit tükrözik. A festékek kiváló minősége és magas teljesítményszabványa biztosítják a termékek hosszú élettartamát, amely hozzájárul ahhoz, hogy a festékek teljes életciklus alatti környezeti hatása jelentősen csökkenjen. Ezenkívül a kritériumok célja az is, hogy a festékek összetételében minimálisra csökkenjen az illékony és félig illékony szerves vegyületek mennyisége.

Míg a vegyipari termékek használata és a szennyező anyagok kibocsátása a gyártási folyamat részét képezi, az uniós ökocímke garantálja a fogyasztó számára, hogy az ezzel ellátott termékek gyártása során a technikailag megvalósítható legkisebb mértékre korlátozták ezen anyagok felhasználását, a termékek használatra való alkalmasságának csökkenése nélkül. Továbbá a festék vagy lakk végső formájának besorolása nem lehet sem akut méreg, sem a környezetre veszélyes anyag a termékek címkézésére vonatkozó európai jogszabályok alapján.

A kritériumok kizárják, ahol ez lehetséges, vagy minimálisra korlátozzák a festékek és lakkok összetételében felhasználható számos, az emberi egészségre és a környezetre veszélyesként definiált anyag koncentrációját (amely bizonyos funkciók és tulajdonságok kialakításához szükséges). Az ökocímken ilyen anyag feltüntetése csak abban az esetben engedélyezhető eltérés, ha az adott anyag szükséges a fogyasztók által elvárt teljesítmény eléréséhez vagy a termékre vonatkozó kötelező előírások teljesítéséhez (például festéktartósító szerek), és nem áll rendelkezésre alkalmazható és tesztelt alternatíva.

A korlátozásokat az elővigyázatosság elve, valamint a tudományos és műszaki bizonyítékok alapján bírálják el, különösen, ha a piacon rendelkezésre állnak biztonságosabb termékek.

A késztermékben a korlátozottan használható veszélyes anyagok jelenlétének vizsgálata kérhető a fogyasztók magas szintű biztonsága érdekében.

A dolgozók expozíciójának elkerülése érdekében szükség esetén szigorú feltételekhez is köthető a festékek és lakkok gyártási folyamata során történő anyagkezelés. A kritériumoknak való megfelelés ellenőrzését úgy dolgozták ki, hogy az a fogyasztók számára magas fokú biztonságot nyújtson, és a gyakorlatban lehetővé tegye a kérelmezők számára, hogy a beszállítói láncból információhoz jussanak, továbbá megakadályozza a kérelmezők általi visszaéléseket.

Értékelés és ellenőrzés

a) Követelmények

A konkrét értékelési és ellenőrzési követelmények kritériumonként vannak megadva.

Amennyiben a kérelmezőnek a kritériumoknak való megfeleléssel kapcsolatban nyilatkozatokat, dokumentációt, elemzéseket, vizsgálati jegyzőkönyveket vagy egyéb bizonyítékokat kell benyújtania, akkor azok származhatnak a kérelmezőtől és/vagy beszállítójától (beszállítóitól) és/vagy adott esetben ez utóbbi(ak) beszállítójától (beszállítóitól).

Változás esetén, például a beszállító vagy a festék összetételének megváltozása, illetve a termékskála olyan bővítése esetén, amely befolyásolja a festék vagy lakk egy vagy több (releváns) kritériumnak való megfelelését, a licenc tulajdonosának bármilyen változtatást megelőzően információt kell benyújtania az illetékes testület részére, amelyben bizonyítja, hogy a termékek továbbra is megfelelnek a vonatkozó kritériumoknak.

Adott esetben az egyes kritériumokban megadott vizsgálati módszerektől eltérő módszerek is alkalmazhatók, amennyiben ezek leírása megtalálható az ökocímke kritériumainak alkalmazásáról szóló felhasználói kézikönyvben, és a módszerek egyenértékűségét a kérelmet elbíráló illetékes testület elfogadja.

Az illetékes testületek előnyben részesítik az ISO 17025 szabvány szerint akkreditált vizsgálatokat és az EN 45011 szabvány vagy ezzel egyenértékű nemzetközi szabvány szerint akkreditált testület által végzett ellenőrzéseket.

Szükség esetén az illetékes testületek további igazoló dokumentumokat kérhetnek, illetve független ellenőrzéseket végezhetnek.

b) Méréshatárok

Eltérő rendelkezés hiányában az ökocímkekre vonatkozó kritériumoknak történő megfelelés kötelező az olyan, szándékosan hozzáadott anyagok és keverékek, valamint melléktermékek és nyersanyagokból származó szennyeződések esetében, amelyek koncentrációja legalább a végtermék 0,010 tömegszázaléka.

- c) Az illetékes testülethez be kell nyújtani a termék pontos összetételét, amely tartalmazza az összes olyan összetevő funkcióját és fizikai formáját, amelyre a kritériumok vonatkoznak, továbbá bármely további funkcionális összetevő funkcióját és fizikai formáját, valamint ezek bemeneti koncentrációját. Minden összetevőre vonatkozóan meg kell adni a kémiai nevet, a CAS-számot, valamint az 1272/2008/EK rendelet szerinti CLP-besorolást. Minden összetevőt, amelyre a kritériumok vonatkoznak, továbbá bármely további funkcionális összetevőt és ismert szennyeződéset, amelyeket a termék 0,010 %-nál nagyobb koncentrációban tartalmaz jelteni kell, kivéve, ha ennél kisebb koncentráció esetén teljesülnek az eltérési feltételek.

Amennyiben a kritériumok összetevőkre vonatkoznak, ez az anyagokra és a készítményekre, illetve keverékekre egyaránt vonatkozik. Az „anyagok” és „keverékek” meghatározását az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (REACH rendelet) 3. cikkének (2) bekezdése tartalmazza.

Minden összetevőre vonatkozóan be kell nyújtani az illetékes testülethez a biztonsági adatlapot és/vagy a CAS-számot, valamint a CLP-besorolást a REACH rendelet alapján.

- d) Az illékony és félig illékony szerves vegyületek (VOC, SVOC) határértékeire vonatkozó 4. kritérium kivételével minden kritérium a csomagolt állapotú festékekre vagy lakkokra alkalmazandó. A 2004/42/EK irányelvvel összhangban a VOC-határértékek a használatra kész termékekre vonatkoznak, ezért a maximális VOC-tartalmat minden ajánlott adalék – például színezék és/vagy hígító – figyelembevételével kell megmérni és kiszámítani. E méréshez vagy számításához szükség van a nyersanyag-beszállítók által a szárazanyag-tartalom, a VOC-tartalom és a termék sűrűsége tekintetében szolgáltatott adatokra. A fentiek a SVOC-tartalom mérésére és kiszámítására is alkalmazandók. Az illetékes testületek kérhetik a SVOC-tartalom vizsgálatát a számítások jóváhagyása érdekében.

1. kritérium: Fehérpigment-tartalom és nedves dörzsállóság

1. a) A fehérpigment-tartalomra vonatkozó minimális követelmények

Azoknak a beltéri fal- és mennyezeti festékeknek, amelyeket 1. és 2. nedves dörzsállósági osztályba tartozóként forgalmaznak, 1 m²-nyi száraz bevonatra vonatkozóan legfeljebb az 1. táblázatban megadott értékű lehet a fehérpigment-tartalma (fehér szerves pigment, amelynek törésmutatója nagyobb, mint 1,8) 98 %-os fedőképesség mellett. Színezőrendszerek esetében ez a kritérium csak az alapfestékekre vonatkozik.

1. táblázat

A beltéri festékek nedves dörzsállósága és TiO₂-tartalma közötti összefüggés

Nedves dörzsállóság	Beltéri határérték (g/m ²)
1. osztály	40
2. osztály	36

Minden egyéb festékre, például mészfestékekre, szilikátfestékekre, alapozókra, rozsdagátló és homlokzati festékekre vonatkozóan a fehérpigment-tartalom (fehér szerves pigment, amelynek törésmutatója nagyobb, mint 1,8) nem haladhatja meg beltéri termékek esetében a 36 g/m²-t, kültéri termékek esetében pedig a 38 g/m²-t. Beltéri és kültéri használatra is alkalmas festékek esetében a szigorúbb határértéket kell alkalmazni.

Amennyiben a fenti termékek a b) részben meghatározott mentesség hatálya alá tartoznak, a fehérpigment-tartalom (fehér szerves pigment, amelynek törésmutatója nagyobb, mint 1,8) 1 m²-nyi száraz bevonatra vonatkozóan legfeljebb 25 g lehet 98 %-os fedőképesség mellett.

1. b) A nedves dörzsállóságra vonatkozó minimumkövetelmények (csak beltéri festékek esetében)

Minden beltéri fal- és mennyezeti festéknek (bevonatnak) el kell érnie az 1. vagy 2. nedves dörzsállósági osztályt az EN 13300 és EN ISO 11998 szabványok szerint. Ez a követelmény csak a színezőalapokra (alapfestékekre) vonatkozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1907/2006/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EGK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

Mentesülnek ezen követelmény alól azok a beltéri fal- és mennyezeti festékek, amelyek fehérpigment-tartalma (fehér szerves pigment, amelynek törésmutatója nagyobb, mint 1,8) 1 m²-nyi száraz bevonatra vonatkozóan legfeljebb 25 g 98 %-os fedőképesség mellett.

Csak az 1. és 2. nedves dörzsállósági osztályba tartozó öko címkés festékek címkéjén és egyéb marketingdokumentációjában szerepelhet a termékek nedves dörzsállósági értéke.

Értékelés és ellenőrzés: Az 1. a) és 1. b) pontok szerinti követelményeket is teljesíteni kell. A kérelmezőnek dokumentációt kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a fehérpigment-tartalom megfelel ennek a kritériumnak.

A kérelmezőnek az EN ISO 11998 módszer alkalmazásával (tisztíthatósági és dörzsállósági vizsgálat) vizsgálati jelentést kell benyújtania az EN 13300 szabvány szerint. Mennyezeti és beltéri falfestékek esetében a csomagolás címkézésén – ideértve a kísérőszöveget is – fel kell tüntetni a nedves dörzsállóság igazolását.

2. kritérium: Titán-dioxid színezőanyag

Ha a termék 3,0 tömegszázaléknál több titán-dioxidot tartalmaz, a gyártás során felhasznált semmilyen titán-dioxid színezőanyagból eredő kibocsátás és hulladékképződés nem haladhatja meg az alábbi értékeket (1):

Szulfáteljárás esetén:

- SO_x-kibocsátás (SO₂-ban kifejezve): 7,0 kg a TiO₂ színezőanyag 1 tonnájára vonatkozóan,
- szulfáthulladék: 500 kg a TiO₂ színezőanyag 1 tonnájára vonatkozóan.

Klóreljárás esetén:

- természetes rutil használata esetén 103 kg klórhulladék a TiO₂ színezőanyag 1 tonnájára vonatkozóan,
- szintetikus rutil használata esetén 179 kg klórhulladék a TiO₂ színezőanyag 1 tonnájára vonatkozóan,
- salakérc használata esetén 329 kg klórhulladék a TiO₂ színezőanyag 1 tonnájára vonatkozóan.

Ha többféle ércet is használnak, az egyes érc típusok mennyiségének megfelelő arányban kell alkalmazni a határértékeket.

Megjegyzés:

A SO_x-kibocsátást csak a szulfáteljárás esetén kell figyelembe venni.

A hulladék meghatározására a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi hulladék-keretirányelv (2) 3. cikkét kell alkalmazni. Amennyiben a TiO₂-gyártó teljesíti az általa termelt szilárd hulladékok tekintetében a hulladék-keretirányelv 5. cikkében foglaltakat (melléktermékek előállítás), a hulladékok mentességet élveznek.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmezőnek alátámasztó dokumentációt kell benyújtania, amely igazolja, hogy a festék mint termék gyártásához felhasznált nyersanyagot előállító titán-dioxid-gyártó megfelel ezen kritériumnak, és amelyben vagy arról nyilatkozik, hogy nem használ titán-dioxidot, vagy pedig – adatokkal alátámasztva – arról, hogy betartja az eljárásra vonatkozó emissziós és hulladék-kibocsátási határértékeket.

3. kritérium: Felhasználási hatékonyság

A festékek és lakkok felhasználási hatékonyságának bizonyításához a 2. táblázat szerinti festéktípusokra és/vagy laktípusokra vonatkozó következő vizsgálatokat kell elvégezni:

(1) A nagy volumenű szerves pigment gyártásához elérhető legjobb technológiáról szóló 2007. augusztusi referenciadokumentum (BREF) alapján.

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

Különböző típusú festékek és lakkok teljesítményére vonatkozó követelmények

Kritérium	Festékek és lakkok (a 2004/42/EK irányelvben meghatározott alkategóriák szerint)							
	Beltéri festékek (a, b)	Kültéri festékek (c)	Díszítő- és javító-festékek (d)	Sűrű dekorbevonatok beltérre és kültérre (l)	Lakkok és fapácok (e, f)	Egykomponensű speciális és padló-bevonatok (i)	Alapozók (g)	Alapozók és alap-festékek (h)
3. a) Kiadósság (fehér és világos színű festékeknél, ideértve a színezőrendszerekben használt fehér alapfestékeket) – ISO 6504/1	8 m ² /l	4 m ² /l (elasztomer festékek) 6 m ² /l (falfestékek)	Kültéri termékek 6 m ² /l Beltéri termékek 8 m ² /l	1 m ² /l	-	Kültéri termékek 6 m ² /l Beltéri termékek 8 m ² /l	6 m ² /l (fedőképesség nélkül) 8 m ² /l (fedőképességgel)	6 m ² /l (fedőképesség nélkül) 8 m ² /l (fedőképességgel)
3. b) Vízállóság – ISO 2812-3	-	-	-	-	Vízálló	Vízálló	-	-
3. c) Tapadás – EN 24624		-	-	-	-	2 pont	1,5 MPa (falfestékek)	1,5 MPa (falfestékek)
3. d) Kopás – EN ISO 7784-2	-	-	-	-	-	70 mg tömegvesztés	-	-
3. e) Időjárás-állóság – EN 11507/EN 927-6	-	1 000 óra	1 000 óra (kültéren)	1 000 óra (kültéren)	1 000 óra (kültéren)	1 000 óra (kültéren)	-	-
3. f) Vízgőzáteresztő képesség (1) – EN ISO 7783	-	II. osztály vagy jobb	-	II. osztály vagy jobb (kültéren)	-	-	-	-
3. g) Vízáteresztő képesség (1) – EN 1062-3	-	Ha ekként forgalmazzák, III. osztály Minden más termék esetében II. osztály vagy jobb	-	II. osztály vagy jobb (kültéren)	-	-	-	-

Kritérium	Festékek és lakkok (a 2004/42/EK irányelvben meghatározott alkategóriák szerint)							
	Beltéri festékek (a, b)	Kültéri festékek (c)	Díszítő- és javító-festékek (d)	Sűrű dekorbevonatok beltérre és kültérre (l)	Lakkok és fapácok (e, f)	Egykomponensű speciális és padló-bevonatok (i)	Alapozók (g)	Alapozók és alap-festékek (h)
3. h) Gombaállóság ⁽¹⁾ – EN 15457	–	1. vagy alacsonyabb osztály (fal- vagy fafestékek)	0. osztály (kültéri fatermékek)	1. vagy alacsonyabb osztály (kültéren)	–	–	–	–
3. h) Algarezisztencia EN 15458 ⁽¹⁾	–	1. vagy alacsonyabb osztály (fal- vagy fafestékek)	0. osztály (kültéri fatermékek)	1. vagy alacsonyabb osztály (kültéren)	–	–	–	–
3. i) Repedéstömítő képesség ⁽¹⁾ – EN 1062-7	–	A1 (csak elasztomer festékek)	–	–	–	–	–	–
3. j) Lúgállóság ISO 2812-4	–	Falfesték	–	–	–	–	Kültéri falfesték	Kültéri falfesték k)
3. k) Korrozóállóság ⁽¹⁾ EN ISO 12944-2 és 12944-6, ISO 9227, ISO 4628-2 és 4628-3	–	Rozsdagátló festék Hólyagosodási fok: hólyagok mérete/sűrűsége ≥ 3 Rozsdásodás: ≥ Ri2	Rozsdagátló festék Hólyagosodási fok: hólyagok mérete/sűrűsége ≥ 3 Rozsdásodás: ≥ Ri2	–	–	Rozsdagátló festék Hólyagosodási fok: hólyagok mérete/sűrűsége ≥ 3 Rozsdásodás: ≥ Ri2	Rozsdagátló festék Hólyagosodási fok: hólyagok mérete/sűrűsége ≥ 3 Rozsdásodás: ≥ Ri2	Rozsdagátló festék Hólyagosodási fok: hólyagok mérete/sűrűsége ≥ 3 Rozsdásodás: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Csak akkor kötelező, ha a festékről marketingcélú állításokat közölnek

3. a) Kiadósság

A kiadósságra vonatkozó követelményeket fehér és világos színű festékek esetében kell alkalmazni. Több színben kapható festékek esetében a kiadóssági követelmények a legvilágosabb színre vonatkoznak.

A fehér és világos színű festékek (többek között bevonatok és közbenső bevonatok) kiadóssága (98 %-os fedőképesség mellett) 1 liternyi termékre beltéri festékek esetében legalább 8 m², kültéri festékek esetében pedig legalább 6 m². A beltéri és kültéri használatra egyaránt alkalmas termékek kiadóssága (98 %-os fedőképesség mellett) 1 liternyi termékre legalább 8 m².

Színezőrendszerek esetében ez a kritérium csak a fehér alapszínre (a legtöbb TiO₂-t tartalmazó alapfestékre) vonatkozik. Amennyiben a fehér alapfesték kiadóssága nem éri el ezt az értéket, a fehér alapfestéknek a szabványos RAL 9010 szín eléréséig történő színezése után kell teljesülnie a kritériumnak.

Színezőrendszer részét képező festékek esetében a kérelmezőnek a termék csomagolásán és a vásárlás helyszínén tájékoztatnia kell a végfelhasználót arról, hogy a sötétebb árnyalat felvitele előtt melyik (lehetőleg közösségi ököcímkével ellátott) árnyalat vagy alapozó/bevonatalap alkalmazása javasolt alaprétgként.

Az átlátszó és félig átlátszó alapozók és bevonatalapok kiadóssága legalább 6 m², a fedőképességgel rendelkezőké pedig legalább 8 m². A különleges tömítő/szigetelő vagy beeresztő/kötő tulajdonsággal rendelkező, különleges tapadási jellemzőkkel bíró, átlátszatlan alapozók kiadóssága 1 liternyi termékre legalább 6 m².

Sűrű dekorbevonatok (kifejezetten háromdimenziós dekorációs hatásra szánt, és ezért nagyon sűrűn felvitt festékek) kiadóssága ezzel szemben 1 kilogrammnyi termékre 1 m².

Az átlátszatlan elasztomer festékek kiadóssága 1 liternyi termékre legalább 4 m².

Ezt a követelményt nem kell alkalmazni a lakkokra, a lazúrokra, az átlátszó tapadásnövelő alapozókra vagy bármely más átlátszó bevonatra.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az ISO 6504/1 (Festékek és lakkok. A fedőképesség meghatározása. 1. rész: Kubelka-Munk módszer a fehér és világos színű festékekre) vagy a 6504/3 (3. rész: A világos színű festékek kontrasztarányának (fedőképesség) megállapítása meghatározott kiadósság mellett), illetve (a kifejezetten háromdimenziós dekorációs hatásra szánt, és ezért nagyon sűrűn felhordott festékek esetében) az NF T 30073 (vagy ezzel egyenértékű) módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be. A színezett termékek előállításához használt, nem a fent említett követelmények szerint értékelt alapfestékek esetében a kérelmező igazolja, hogy milyen formában tájékoztatta a végfelhasználót a termék felvitele előtt alkalmazandó alapozó és/vagy szürke (vagy más megfelelő árnyalatú) festékalapról.

3. b) Vízállóság

Minden lakknak, padlóbevonatnak és padlófestéknek olyan, az ISO 2812-3 szabvány szerint meghatározott vízállósággal kell rendelkeznie, hogy 24 órás expozíciót, majd 16 órás pihentetést követően fényesség- vagy színváltozás ne legyen észlelhető.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN ISO 2812-3 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be.

3. c) Tapadás

A kültéri színezett falfestékeknek megfelelő minősítést kell elérniük az EN 24624 (ISO 4624) szabvány alapján végzett lehántó tapadásvizsgálaton, ahol a felület kohéziós ereje kisebb, mint a festék tapadóereje; ellenkező esetben a festék tapadásának meg kell haladnia az 1,5 MPa határértéket.

A padlóbevonatoknak, padlófestékeknek, padlóalapozóknak, beltéri falfestékeknek, fém- és fabevonatok felvitele előtt alkalmazandó alapozóknak 2 vagy kevesebb pontot kell elérniük az EN 2409 szerinti tapadásvizsgálaton.

Az átlátszó alapozókra ez a követelmény nem vonatkozik.

A kérelmezőnek az alapozót és/vagy a fedőfestéket önmagában, vagy a kettőt együtt alkalmazva kell értékelnie. Amennyiben a fedőfestéket önmagában vizsgálják, a tapadás tekintetében ezt kell a legrosszabb esetre vonatkozó forgatókönyvnek tekinteni.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN ISO 2409 vagy EN 24624 (ISO 4624) módszer értelemszerű alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be.

3. d) Kopás

A padlóbevonatok és padlófestékek dörzsállósága 1 000 g terheléssel és CS10 kerékkel végzett 1 000 vizsgálati ciklus után nem haladhatja meg a 70 mg tömegvesztéseget az EN ISO 7784-2 szabvány szerint.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN ISO 7784-2 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be, amely igazolja e kritérium teljesítését.

3. e) Időjárás-állóság (kültéri festékek és lakkok esetében)

A fali fedőfestékeket, valamint a fa- és fémbevonatokat (beleértve a lakkokat is) az ISO 11507 szabványban meghatározott, többek között fluoreszcens UV-lámpák és kondenzáció vagy vízpermetező használatával előidézett mesterséges időjárási viszonyoknak kell kitenni. A termékeket 1 000 órán keresztül kell a vizsgálati körülményeknek kitenni. Vizsgálati körülmények: UVA 4 h/60 °C + nedvesség 4 h/50 °C.

Alternatív megoldásként a kültéri fabevonatokat és falakkok 1 000 órán át, ciklikus UV(A) sugárzásnak és permetezésnek való expozícióval az EN 927-6 szabvány szerinti QUV gyorsított időjárás-modellező eljárásnak is kitéhetők.

Az ISO 7724-3 szabvány szerint az időjárási viszonyoknak kitett minták színváltozása nem haladhatja meg a $\Delta E^* = 4$ értéket. Ez a kritérium nem vonatkozik a lakkokra és alapokra.

Az időjárási viszonyoknak kitett magassfényű festékek és lakkok fényességcsökkenése nem haladhatja meg az eredeti érték 30 %-át az ISO 2813 szabvány alapján mérve. Ez a követelmény nem vonatkozik azokra a félfényes és matt fedőfestékekre⁽¹⁾, amelyek 60 fokos beesési szögből mért fényessége 60 %-nál kisebb.

A krétásodási fokot fali fedőfestékek, valamint fa- és fémbevonatok esetében (adott esetben) az EN ISO 4628-6 szabványban meghatározott módszerrel, a minták időjárási viszonyoknak történő kitétele után vizsgálják. A bevonatoknak legalább 1,5 pontot vagy annál jobb eredményt (0,5 vagy 1,0 pontot) kell elérniük ezen a vizsgálaton. A szabványban illusztrált hivatkozások találhatók.

Fali fedőfestékek, valamint fa- és fémbevonatok esetében a minták időjárási viszonyoknak történő kitétele után az alábbi paramétereket is értékelni kell:

Lepattogzás, az ISO 4628-5 szerint: lepattogzás sűrűsége 2 vagy kevesebb, lepattogzott darabok mérete 2 vagy kevesebb;

Repedési fok, az ISO 4628-4 szabvány szerint: repedések mennyisége 2 vagy kevesebb, repedések mérete 3 vagy kevesebb;

Hólyagosodási fok, az ISO 4628-2 szerint: hólyagosodás sűrűsége 3 vagy kevesebb, hólyagok mérete 3 vagy kevesebb.

A vizsgálatokat a színezőalapokon kell elvégezni.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező a meghatározott paraméterek szerint az ISO 11507 vagy az EN 927-6, vagy mindkét szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be. Adott esetben a kérelmező vizsgálati jelentéseket nyújt be az EN ISO 4628-2, 4, 5 és 6 alkalmazásával, valamint be kell nyújtania egy vizsgálati jelentést az ISO 7724-3 szabvány szerinti megfelelésről is.

3. f) Vízgőzáteresztő képesség

Amennyiben a külső fal- vagy betonfestéket lélegzőként forgalmazzák, a festéknek az EN ISO 7783 szabványban meghatározott vizsgálati módszerrel legalább II. osztályú (közepes vízgőzáteresztő képességű) vagy annál jobb, EN 1062-1 szabvány szerinti besorolást kell elérnie.

⁽¹⁾ EN ISO 2813.

A lehetséges színezőárnyalatok nagy számára tekintettel ezt a kritériumot csak az alapfesték vizsgálatára kell alkalmazni;

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN ISO 7783-2 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést és EN 1062-1 szabvány szerinti besorolást nyújt be.

3. g) *Vízáteresztő képesség*

Amennyiben a külső fal- vagy betonfestéket víztaszítóként vagy elasztomerként forgalmazzák, a bevonatnak az EN 1062-3 szabványban meghatározott vizsgálati módszerrel III. osztályú (alacsony vízáteresztő képességű), EN 1062-1 szabvány szerinti besorolást kell elérnie.

A lehetséges színezőárnyalatok nagy számára tekintettel ezt a kritériumot csak az alapfesték vizsgálatára kell alkalmazni.

Minden más falfestéknek az EN 1062-3 szabványban meghatározott vizsgálati módszerrel II. osztályú (közepes vízáteresztő képességű) vagy annál jobb, EN1062-1 szabvány szerinti besorolást kell elérnie.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN 1062-3 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést és EN1062-1 szabvány szerinti besorolást nyújt be.

3. h) *Gombaállóság és algarezisztencia*

Amennyiben a kültéri fali fedőfestékeket és falfestékeket gomba- és algarezisztensként, valamint a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló 528/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. részében foglaltaknak megfelelően forgalmazzák, a következő követelményeket kell meghatározni az EN 15457 és az EN 15458 szabványok felhasználásával.

A falfestékeknek gombaállóság tekintetében 1. vagy alacsonyabb (0.) osztályú besorolást kell elérniük (azaz 10 %-nál kisebb lehet a gombásodással érintett felület aránya), és algarezisztencia tekintetében szintén 1. vagy alacsonyabb osztályú besorolást kell elérniük.

A falfestékeknek 0. osztályú besorolást kell elérniük mind gombaállóság, mind algarezisztencia tekintetében.

A lehetséges színezőárnyalatok nagy számára tekintettel ezt a kritériumot csak az alapfesték vizsgálatára kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az EN 15457 és EN 15458 szabványokban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be.

3. i) *Repedéstömítő-képesség*

Amennyiben a fal- (vagy beton-)festéket elasztomerikus jellemzőkkel rendelkező festékként forgalmazzák, annak 23 °C-on az EN 1062 szabvány szerint legalább A1 osztályú besorolást kell elérnie.

A lehetséges színezőárnyalatok nagy számára tekintettel ezt a kritériumot csak az alapfesték vizsgálatára kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező a DIN EN 1062-7 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be.

3. j) *Lúgállóság*

A falfestékeken és -alapozókon nem mutatkozhat észrevehető károsodás, miután a bevonatot az ISO 2812-4 szabványban meghatározott módszer szerint 24 órán keresztül 10 %-os NaOH-oldattal befröcskölték. Az értékelést 24 órás száradási/rekreációs idő után végzik el.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező az ISO 2812-4 szabványban meghatározott módszer alkalmazásával vizsgálati jelentést nyújt be.

3. k) *Korrózióállóság*

A felületen korróziós feszültséget kell szimulálni az EN ISO 12944-2 szabványban szereplő megfelelő légköri korróziós kategóriába vagy kategóriákba történő besorolás céljából és az ahhoz kapcsolódó, EN ISO 12944-6 szabványban meghatározott kísérő vizsgálati eljárások céljából. Az acélfelületeken alkalmazandó rozsdagátló festékeket 240 órás sószórás után kell vizsgálni az ISO 9227 szabvány szerint. Az eredményt hólyagosodás tekintetében az ISO 4628-2 szerint, rozsdásodás tekintetében az ISO 4628-3 szabvány szerint kell értékelni. A festék akkor felel meg a kritériumnak, ha a hólyagok mérete és sűrűsége legfeljebb 3, a rozsdásodás pedig legfeljebb Ri2 fokú.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. május 22-i 528/2012/EU rendelete a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról (HL L 167., 2012.6.27., 1. o.).

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező jelentést nyújt be a vizsgálatról és a besorolásról, amely megerősíti, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak.

4. kritérium: Illékony és félig illékony szerves vegyületek (VOC, SVOC) jelenléte a termékben

A termék legfeljebb a 3. táblázatban megadott határértékeknek megfelelő mennyiségű illékony és félig illékony szerves vegyületet (VOC, SVOC) tartalmazhat.

A VOC- és SVOC-tartalmat a használatra előkészített termékre kell meghatározni, amely már minden ajánlott adalékot tartalmaz, így a színezékeket és/vagy hígítókat is.

Azon termékeken, amelyek VOC-tartalma megfelel a 3. táblázat határértékeinek, fel lehet tüntetni a „csökkentett VOC-tartalom” feliratot és a g/l-ben kifejezett VOC-tartalmat az ökocímke mellett.

3. táblázat

VOC- és SVOC-tartalomra vonatkozó határértékek

A termék típusa (a 2004/42/EK irányelvben meghatározott alkategóriák szerint)	VOC-határértékek (g/l vízzel együtt)	SVOC-határértékek (g/l vízzel együtt)
a) belső matt falak és mennyezetek (60 fokból mért fényesség < 25)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
b) belső fényes falak és mennyezetek (60 fokból mért fényesség > 25)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
c) ásványi anyagból készült külső falak	25	40
d) beltéri/kültéri díszítő- és javítófestékek fára, fémre	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
e) beltéri díszítőlakkok és fapácok, ideértve az átlátszatlan fapácokat	65	30
e) kültéri díszítőlakkok és fapácok, ideértve az átlátszatlan fapácokat	75	60
f) beltéri/kültéri vékonyrétegű fapácok	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
g) alapozók	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
h) kötő alapozók	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
i) egykomponensű speciális bevonatok	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
j) különös végfelhasználásra (például padlóra) szánt kétkomponensű (reaktív) bevonatok	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
l) dekorációs (effekt) bevonatok	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
rozsdagátló festékek	80	60

⁽¹⁾ Beltéri fehér festékek és lakkok

⁽²⁾ Beltéri színezett festékek/kültéri festékek és lakkok

A VOC-tartalom meghatározása vagy az összetevőkre és nyersanyagokra vonatkozó számítással vagy az ISO 11890-2 szabványban megadott módszer szerint, illetve 1,0 g/l-nél kisebb VOC-tartalmú termékek esetében az ISO 17895 szabványban megadott módszer szerint történik. A SVOC-tartalmat az ISO 11890-2 szabványban megadott módszer szerint kell meghatározni. A SVOC-tartalom méréséhez használt gázkromatográfiás vizsgálat alapjául a 4. táblázatban megadott markereket kell venni. Beltéri és kültéri használatra is alkalmas termékek esetében a beltéri festékekre vonatkozó legszigorúbb SVOC-határérték az irányadó.

4. táblázat

A SVOC-tartalom meghatározásához használt markervegyületek

	Poláris rendszerek (vízbázisú bevonatképző termékek)	Apoláris rendszerek (oldószeralapú bevonatképző termékek)
SVOC	dietyl-adipát ($C_{10}H_{18}O_4$) – metil-palmitát ($C_{17}H_{34}O_2$)	n-tetradekán ($C_{14}H_{30}$) – n-dokozán ($C_{22}H_{46}$)

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmezőnek a használatra kész termék VOC-tartalmára vonatkozóan be kell nyújtania az ISO 11890-2 vagy az ISO 17895 szabványban megadott módszer szerint készített vizsgálati jelentést, amely igazolja a kritériumnak való megfelelést, vagy a festék összetevői és nyersanyagai alapján végzett számításokkal alátámasztott nyilatkozatban köteles igazolni e kritérium teljesülését.

A kérelmezőnek a használatra kész termék SVOC-tartalmára vonatkozóan be kell nyújtania az ISO 11890-2 szabványban megadott módszer szerint készített vizsgálati jelentést, vagy a festék összetevői és nyersanyagai alapján végzett számításokkal alátámasztott nyilatkozatban köteles igazolni e kritérium teljesülését. A vizsgálatot a 4. táblázatban és a Kritériumok felhasználói kézikönyvében megadott markerekre vonatkozóan kell elvégezni. Az illetékes testület felkérheti a kérelmezőt, hogy a megadott vizsgálati módszerekkel ellenőrizze a számításokat.

5. kritérium: Veszélyes anyagok és keverékek korlátozása

A késztermék az alábbi alkritériumokban meghatározott szabályok értelmében nem tartalmazhat veszélyes anyagokat és keverékeket. Az alkritériumok a következőkre vonatkoznak:

- Veszélyességi osztályozások és R-mondatok
- Különös aggodalomra okot adó anyagok
- Bizonyos egyéb felsorolt anyagok

A kérelmezőnek be kell bizonyítania, hogy a késztermék összetétele megfelel az általános értékelési és ellenőrzési követelményeknek, valamint a függelékben szereplő bármely további követelménynek.

5. a) A veszélyességi osztályozásra és az R-mondatokra vonatkozó általános korlátozások

A késztermék összetevői, beleértve minden olyan szándékosan hozzáadott összetevőt, amelynek koncentrációja meghaladja a 0,010 %-ot, nem tartalmazhatnak olyan anyagokat vagy keverékeket, amelyek besorolása mérgező, környezetre veszélyes, légzőszervi vagy bőrszenzibilizáló, rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító az 1272/2008/EK rendelet vagy a 67/548/EGK ⁽¹⁾ tanácsi irányelv szerint, valamint az e kritérium 5. táblázatában felsorolt figyelmeztető mondatok és R-mondatok szerinti értelmezésben, hacsak a függelék ezt kifejezetten nem engedélyezi.

5. táblázat

A veszélyességi osztályozás korlátozásai és kategóriái

Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
H300 Lenyelve halálos (R28)	H301 Lenyelve mérgező (R25)
H310 Bőrrel érintkezve halálos (R27)	H311 Bőrrel érintkezve mérgező (R24)

⁽¹⁾ A Tanács 1967. június 27-i 67/548/EGK irányelve a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 196., 1967.8.16., 1. o.).

Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
H330 Belélegezve halálos (R23/26)	H331 Belélegezve mérgező (R23)
H304 Lenyelve és a légutakba kerülve halálos lehet (R65)	EUH070 Szembe kerülve mérgező (R39/41)
Célszervi toxicitás	
1. kategória	2. kategória
H370 Károsítja a szerveket (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Károsíthatja a szerveket (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Károsítja a szerveket (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Károsíthatja a szerveket (R48/20, R48/21, R48/22)
Légzőszervi és bőrszenzibilizáció	
1A. kategória	1B. kategória
H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki (R43)	H317 Allergiás bőrreakciót válthat ki (R43)
H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket, és nehéz légzést okozhat (R42)	H334 Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket, és nehéz légzést okozhat (R42)
Rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító	
1A. és 1B. kategória	2. kategória
H340 Genetikai károsodást okozhat (R46)	H341 Feltehetően genetikai károsodást okoz (R68)
H350 Rákot okozhat (R45)	H351 Feltehetően rákot okoz (R40)
H350i Belélegezve rákot okozhat (R49)	
H360F Károsíthatja a termékenységet (R60)	H361f Feltehetően károsítja a termékenységet (R62)
H360D Károsíthatja a születendő gyermeket (R61)	H361d Feltehetően károsítja a születendő gyermeket (R63)
H360FD Károsíthatja a termékenységet. Károsíthatja a születendő gyermeket (R60, R60/61)	H361fd Feltehetően károsítja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket (R62/63)
H360Fd Károsíthatja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket (R60/63)	H362 A szoptatott gyermeket károsíthatja (R64)
H360Df Károsíthatja a születendő gyermeket. Feltehetően károsítja a termékenységet (R61/62)	

Akut toxicitás	
1. és 2. kategória	3. kategória
A vízi környezetre veszélyes	
1. és 2. kategória	3. és 4. kategória
H400 Nagyon mérgező a vízi élővilágra (R50)	H412 Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz (R52/53)
H410 Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz (R50/53)	H413 Hosszan tartó ártalmas hatást gyakorolhat a vízi élővilágra (R53)
H411 Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz (R51/53)	
Veszélyes az ózonrétegre	
EUH059 Veszélyes az ózonrétegre (R59)	

Az Unió által elfogadott legfrissebb osztályozási szabályok elsőbbséget élveznek a felsorolt veszélyességi osztályozással és R-mondatokkal szemben. Az 1272/2008/EK rendelet 15. cikkének megfelelően ezért a kérelmezőnek gondoskodnia kell arról, hogy a besorolás az anyagok és keverékek osztályozására, címkézésére és csomagolására vonatkozó legfrissebb rendelkezések alapján történjen.

A kérelmezőnek a kritériumnak való megfelelés bizonyításához ki kell számíttania a festék késztermék veszélyességi osztályozását. A számítás módjának összhangban kell lennie az 1272/2008/EK rendeletben és annak módosításaiban foglalt, a keverékek besorolására vonatkozó módszerekkel. A 6. táblázat mutatja a keverékek veszélyes anyagokról szóló 67/548/EGK irányelv (a továbbiakban: DSD) és az 1272/2008/EK rendelet (CLP rendelet) szerinti besorolásának egyenértékűségét.

A késztermék nem kaphat olyan besorolást és címkét, amely szerint a termék az 1272/2008/EK rendelet vagy a 67/548/EGK irányelve alapján akut toxicitású, célszervi mérgező, légzőszervi vagy bőrszenzibilizáló, rákkeltő, mutagén, reprodukciót károsító környezetre veszélyes.

6. táblázat

A késztermék besorolása a CLP és a DSD szerint

A keverékek CLP szerinti besorolása	Egyenértékű DSD szerinti besorolás
akut toxicitású	T vagy T+
célszervi mérgező	T, T+ vagy Xn
légzőszervi vagy bőrszenzibilizáló	–
rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító	rákkeltő, mutagén vagy reprodukciót károsító 1 – 3. kategória
környezetre veszélyes	N (kivéve R53 és R52/53)

5. a) i. *Anyagcsoportokra vonatkozó eltérések*

E termékcsoporthoz tekintetében a késztermékben esetlegesen jelen lévő meghatározott anyagcsoportok tekintetében eltéréseket engedélyeztek. Ezek az eltérések minden anyagcsoportra nézve meghatározzák azokat a veszélyességi osztályokat, amelyek tekintetében eltérések vannak érvényben, valamint a vonatkozó eltérési feltételeket és az alkalmazandó koncentrációs határértékeket. A függelék tartalmazza az eltéréseket, amelyek a következő anyagcsoportokra vonatkoznak:

1. A színezőanyagokhoz, a kötőanyagokhoz és a késztermékhez adott tartósítószer
 - a) Tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer
 - b) Színezőgépben használt tartósítószer
 - c) Szárazfilmekhez használt tartósítószer
 - d) Tartósítószer-stabilizátorok
2. Szárító- és bőrösödést gátló szerek
 - a) Szárítószerek
 - b) Bőrösödést gátló szerek
3. Korrozógátlók
 - a) Korrozógátlók
 - b) Patinagátlók
4. Felületaktív anyagok
 - a) Általános célú felületaktív anyagok
 - b) Alkil-fenol-etoxilátok (APEO-k)
 - c) Perfluorozott felületaktív anyagok
5. Egyéb funkcionális anyagok általános felhasználásra
 - a) Szilikongyanta emulziók fehér festékekben, színezőanyagokban és színezőalapokban
 - b) Fémek és fémvegyületek
 - c) Ásványi nyersanyagok, beleértve a gitteket
 - d) Semlegesítőanyagok
 - e) Optikai színélénkítő anyagok
 - f) Pigmentek
6. Egyéb funkcionális anyagok speciális felhasználásra
 - a) UV-sugárzás elleni védőanyagok és stabilizátorok
 - b) Lágyítószer
7. A késztermékben előforduló maradványanyagok
 - a) Formaldehid
 - b) Oldószer
 - c) Szabad monomerek
 - d) Illékony aromás vegyületek és halogénezett vegyületek

5. a) ii. Gyártóhelyekre vonatkozó eltérési feltételek

További feltételek alkalmazandók a festékek és lakkok gyártására vonatkozóan az akut mérgek és célszervi mérgek tekintetében engedélyezett eltérések esetén. Ezekben az esetekben a kérelmezőnek be kell nyújtania az alábbi követelmények teljesítését igazoló dokumentumot:

- Az akut toxicitás és a célszervi toxicitás kategóriájába tartozó anyagok esetében igazolni kell a vonatkozó uniós vagy tagállami indikatív foglalkozási expozíciós határértékek teljesítését, a szigorúbb határérték alkalmazásával.
- Amennyiben nem áll rendelkezésre foglalkozási expozíciós határérték, a kérelmezőnek bizonyítania kell, hogy az ököcímkevel ellátott festék mint késztermék alapanyagainak kezelése során egészségügyi és biztonsági eljárásokkal minimalizálják a gyártóhelyi expozíciót.
- Azon anyagok esetében, amelyekre aeroszol- vagy gőzformában vonatkozik a veszélyességi osztályozás, bizonyítani kell, hogy a dolgozók nincsenek kitéve az anyagnak ebben a formában.
- Azon anyagok esetében, amelyekre száraz formában vonatkozik a veszélyességi osztályozás, bizonyítani kell, hogy a dolgozók ebben a formában nem érintkezhetnek az anyaggal a gyártás során.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező a kritériumnak való megfelelés igazolására nyilatkozatot nyújt be arra vonatkozóan, hogy a következő anyagok rendelkeznek-e besorolással:

- a festék vagy lakk mint késztermék az 1272/2008/EK rendeletben és annak módosításaiban foglalt, a keverékek besorolására vonatkozó módszerekkel meghatározva;
- a festék vagy lakk 5. a) i. pontban felsorolt anyagcsoportokba tartozó összetevői, amelyek 0,010 %-nál nagyobb koncentrációban vannak jelen.

A nyilatkozatnak a függelékben megadott követelmények szerint gyűjtött adatokon kell alapulnia.

Azokat a hatóanyagokat is meg kell határozni, amelyekre az 1272/2008/EK rendelet szerint egyedi koncentrációs határértékek vonatkoznak, és amelyek esetlegesen a 0,010 %-os küszöbkoncentráció alatt vannak jelen az anyagban.

A következő technikai adatokat kell benyújtani annak alátámasztására, hogy az összetevők rendelkeznek-e besorolással:

- i. Azon anyagok esetében, amelyek nem szerepelnek a REACH rendelet szerinti nyilvántartásban vagy a CLP harmonizált listáján: a REACH rendelet VII. mellékletében felsorolt követelményeknek megfelelő adatok.
- ii. Azon anyagok esetében, amelyek szerepelnek a REACH rendelet szerinti nyilvántartásban, és nem felelnek meg a CLP szerinti besorolás követelményeinek: a REACH rendelet szerinti bejegyeztetési dokumentáción alapuló adatok, amelyek igazolják, hogy az anyag nem rendelkezik besorolással.
- iii. Azon anyagok esetében, amelyek harmonizált vagy egyéni besorolással rendelkeznek: a biztonsági adatlap, amennyiben rendelkezésre áll. Amennyiben nem áll rendelkezésre, vagy az anyag egyéni besorolással rendelkezik, az anyagoknak a REACH rendelet II. melléklete szerinti veszélyességi osztályozásán alapuló adatokat kell benyújtani.
- iv. Keverékek esetében: a biztonsági adatlap, amennyiben rendelkezésre áll. Amennyiben nem áll rendelkezésre, a keverék besorolásának az 1272/2008/EK rendelet szabályai szerinti kiszámítását, valamint a keveréknek a REACH rendelet II. melléklete szerinti veszélyességi osztályozására vonatkozó adatokat kell benyújtani.

Az anyagokat és keverékeket a REACH rendelet II. mellékletének 10., 11. és 12. szakasza (A biztonsági adatlapok elkészítésének követelményei) szerint kell minősíteni. Ez magában foglalja az összetevők fizikai formájáról és állapotáról megadott információkat, valamint azoknak a nanoanyagoknak a meghatározását, amelyek alkotóelemeinek a méreteloszlás szerinti legalább 50 %-ára teljesül az a feltétel, hogy valamelyik külső méretük 1 és 100 nm közé esik.

A kérelmezőnek a festék összetevői közt szereplő azon anyagokat és keverékeket is meg kell határoznia, amelyekre a függelékben megadott eltérésekre vonatkozó egyedi követelmények vonatkoznak. Minden olyan anyagra és keverékre vonatkozóan, amely esetében eltérés van érvényben, be kell nyújtani az eltérési feltételek teljesítését igazoló adatokat.

5. b) *A különös aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó korlátozások*

Hacsak nincs kifejezetten erre vonatkozó eltérés érvényben, a 66/2010/EK rendelet 6. cikkének 7. bekezdése értelmében sem a késztermék, sem bármely összetevő vagy nyersanyag nem tartalmazhat olyan anyagokat, amelyek:

- a REACH rendelet 57. cikkének kritériumait teljesítik,
- a REACH rendelet 59. cikkének 1. bekezdése szerinti eljárás alapján azonosított anyagok, mely bekezdés a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáját határozza meg.

Nem biztosítható eltérés azon anyagok tekintetében, amelyek e két feltétel bármelyikét teljesítik, és amelyek a festékben vagy lakkban 0,10 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban vannak jelen.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező nyilatkozatot nyújt be arra vonatkozóan, hogy teljesíti ezt a kritériumot, amit alátámaszt a beszállítók által aláírt megfelelőségi nyilatkozatokkal. A kérelmező igazolja, hogy az alapanyagokat megvizsgálta a különös aggodalomra okot adó anyagok aktuális jelöltlistája és a REACH rendelet 57. cikkének kritériumai tekintetében.

5. c) *Bizonyos veszélyes anyagokra vonatkozó korlátozások*

A késztermék nem tartalmazhat olyan, a függelékben kifejezetten meghatározott veszélyes anyagot, amelynek koncentrációja eléri vagy meghaladja a megadott határértéket. A függelékben szereplő anyagokra vonatkozó korlátozások a festékek és lakkok következő összetevőire és maradványaira vonatkoznak:

- i. Szárazfilmekhez használt tartósítószer
- ii. Színezőgépben használt tartósítószer
- iii. Tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer
- iv. Tartósítószer-stabilizátorok
- v. Alkil-fenol-etoxilát-tartalmú (APEO-tartalmú) felületaktív anyagok
- vi. Perfluorozott felületaktív anyagok
- vii. Fémek és fémvegyületek
- viii. Pigmentek
- ix. Lágyítószer
- x. Szabad formaldehid

Értékelés és ellenőrzés: Az ellenőrzési és vizsgálati követelményeket az egyes anyagokra és a festék vagy lakk konkrét formájára vonatkozóan a függelék tartalmazza.

6. kritérium: A fogyasztók tájékoztatása

6. a) A csomagoláson vagy a csomagoláshoz mellékelve a következő szövegeket kell feltüntetni:

- „A festékhulladék minimálisra csökkentése érdekében becsülje meg, mennyi festékre lesz szüksége.”
- „Őrizze meg a fel nem használt festéket későbbi felhasználásra.”
- „A maradék festék felhasználása hatékonyan csökkenti a termék életciklusa során kifejtett környezeti hatást.”

6. b) A csomagoláson vagy a csomagoláshoz mellékelve a következő általános információkat és tanácsokat kell feltüntetni:
- Hogyan becsülhető meg a szükséges festékmennyiség a vásárlás előtt, a hulladék minimalizálása érdekében és javaslat az irányadó mennyiségre (pl. 1 m² fal festéséhez x liter festék szükséges).
 - Hogyan kell kezelni a fel nem használt festéket, és amennyiben rendelkezésre áll, honlapcím vagy elérhetőség megadása, amelyen a fogyasztó részletes információt találhat.
6. c) A csomagoláson vagy a csomagoláshoz mellékelve a festék kezelésére vonatkozó következő tanácsokat és ajánlásokat kell feltüntetni:
- Biztonsági intézkedések a felhasználó számára. Ez magában foglalja az egyéni védőeszközök viselésére vonatkozó alapvető ajánlásokat is. Ugyancsak tartalmazza a festékszóró eszközök használatával kapcsolatos kiegészítő intézkedéseket.
 - A tisztítóeszközök használata és a hulladék megfelelő ártalmatlanítása (a víz- és talajszennyezés korlátozása érdekében). Például szöveges tájékoztatás arról, hogy a fel nem használt festék a környezeti szempontból biztonságos ártalmatlanítás érdekében elkülönítve kezelendő, ezért azt tilos háztartási vagy ipari hulladékként kidobni (pl. „A megmaradt festéket ne öntse a konyhai mosogatóba vagy a WC-be, és ne dobja ki a szemetesbe”).
 - A festék megfelelő körülmények közt történő tárolása (a felnyitás előtt és után), adott esetben a biztonsági előírásokkal együtt.

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmezőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a termék teljesíti a követelményt, továbbá kérelmével együtt át kell adnia az illetékes testületnek a használati útmutató illusztrációját vagy példányait és/vagy meg kell adnia a gyártó azon internetes oldalainak címét, ahol ezek az információk megtalálhatók. Útmutatásul meg kell adni az ajánlott festékmennyiséget is.

7. kritérium: Az uniós ökocímken feltüntetett információk

A választható szövegmezős címke – az esetnek megfelelően – a következő szöveget tartalmazza:

- Minimális veszélyesanyag-tartalom
- Csökkentett illékony szerves vegyület (VOC) tartalom: x g/l
- Belső terekben jól alkalmazható *(ha a beltéri kritériumoknak felel meg)* vagy
- Külső terekben jól alkalmazható *(ha a kültéri kritériumoknak felel meg)* vagy
- Belső és külső terekben is jól alkalmazható *(ha a beltéri és kültéri kritériumoknak is megfelel)*

A választható szövegmezős címke használatával kapcsolatban a következő internetcímen található „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo” („Útmutató az uniós ökocímke logójának használatához”) című, angol nyelvű dokumentum szolgál információkkal:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Értékelés és ellenőrzés: A kérelmező köteles benyújtani a termék címkéjének mintáját, vagy a csomagolás illusztrációját, amelyen látható az uniós ökocímke, továbbá egy nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a termék megfelel a fenti kritériumnak.

Függelék

A VESZÉLYES ANYAGOK KORLÁTOZÁSA ÉS AZ ELTÉRÉSEK LISTÁJA

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
--------------	--	--	-------------------------

1. A színezőanyagokhoz, a kötőanyagokhoz és a késztermékhez adott tartósítószer

i. A biocidok engedélyezési státusára vonatkozó szabályok

A festék csak olyan tartósítószerket tartalmazhat, amelyek teljesítik az 1. a), 1. b) és 1. c) pontok közül azokat, amelyek alkalmazhatók, és amelyek a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint az 528/2012/EK rendelet értelmében engedélyezettek, továbbá amelyek értékelő jelentése tartalmaz szakmai és/vagy fogyasztói (nem szakemberekre vonatkozó) kockázatfelmérést. A kérelmezőnek a legfrissebb engedélyezési listát kell használnia.

Az olyan tartósítószer, amelyről értékelés céljából dokumentációt nyújtottak be az engedélyezésről vagy a fel nem vételről szóló döntés megszületéséig, használhatók a határozat elfogadásáig tartó átmeneti időszakban.

ii. A késztermékben lévő, tartályban forgalomba hozott készítményekhez és szárazfilmekhez használt tartósítószer megengedett teljes mennyisége

A tartályban forgalomba hozott készítményekhez és szárazfilmekhez használt tartósítószer a következő táblázatban megadott összkoncentrációban alkalmazhatók beltéri és kültéri termékekben.

A tartósítószer megengedett összkoncentrációja festékekben és lakkokban

Tartósítószer fajtája	Beltéri termékek	Kültéri termékek
Tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer	0,060 %	0,060 %
Szárazfilmekhez használt tartósítószer	nem engedélyezettek	0,30 %
Engedélyezett eltérések:		
i. Magas páratartalmú területeken alkalmazott festékek	0,10 %	n.a.
ii. IPBC-kombinációk kültéri védelemre	n.a.	0,65 %
Tartósítószer összkoncentrációja	0,060 %	0,360 %
Szárazfilmek tartósítása az i. és ii. pontban megadott kivételek esetében	0,160 %	0,710 %

iii. A késztermékben lévő izotiazolinon vegyületek megengedett teljes mennyisége

Az izotiazolinon vegyületek összkoncentrációja semmilyen festékben és lakkban nem haladhatja meg a 0,050 %-ot (500 ppm), kivéve a kültéri fafestékeket és lakkokat, amelyek esetében ez az érték 0,20 %. Az alábbi tartósítószer tekintetében eltérést engedélyeztek; használatukra a felhasználásra kész termék teljes izotiazolin koncentrációjához való hozzájárulásuk egyedi határértékei vonatkoznak.

2-metil-2H-izotiazol-3-on: 0,0200 %

1,2-benzizotiazol-2(2H)-on: 0,0500 %

2-oktil-2H-izotiazol-3-on: 0,0500 %, kivéve a kültéri fafestékeket és lakkokat, amelyek nagyobb koncentrációban is tartalmazhatják

5-klór-2-metil-4-izotiazolin-3-on/2-metil-4-izotiazolin-3-on: 0,0015 %

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
a) Tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer Alkalmazási terület: Eltérő rendelkezés hiányában minden termék	Az ököcímkes termékekben a következő, engedélyezett eltéréssel rendelkező veszélyességi osztályokba sorolt, tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer alkalmazható: Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Az ezen engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályokba tartozó, tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószernek a következő eltérési feltételeknek is meg kell felelniük: – Összkoncentrációjuk nem haladhatja meg a 0,060 tömegszázalékot. – A H400 (R50) és/vagy H410 (R50/53) osztályokba sorolt anyagok nem lehetnek bioakkumulációra hajlamosak. Nem bioakkumulatív anyagok esetében a log K_{ow} érték legfeljebb 3,2, illetve a biokoncentrációs tényező (BCF) legfeljebb 100 lehet. – Bizonyítani kell, hogy a 98/8/EK irányelv és az 528/2012/EK rendelet engedélyezési feltételei teljesülnek a termék tekintetében. – Amennyiben formaldehidet leadó tartósítószereket használnak, a késztermék formaldehid-tartalmának és -kibocsátásának meg kell felelnie a 7. a) pontban szereplő anyagkorlátozásra vonatkozó követelményeknek. A következő tartósítószerekre egyedi koncentrációs határértékek vonatkoznak: i. cink-pirition ii. N-(3-amino-propil-)N-dodecil-propán-1,3-diamin	Tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer Összkoncentráció a késztermékben: 0,060 tömegszázalék Koncentrációs határérték 0,050 % 0,050 %	Ellenőrzés: A kérelmező és kötőanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a késztermékben és kötőanyagában lévő hatóanyagok CAS-számát és besorolását. Szerepel benne a kérelmező számítása a késztermék hatóanyagának koncentrációjára vonatkozóan. A biocidekről szóló 528/2012/EK rendelet 58. cikkének 3. bekezdése értelmében minden olyan gyártott hatóanyagot meg kell határozni, amely esetében az alkotóelemeknek a méreteloszlás szerinti legalább 50 %-ára teljesül az a feltétel, hogy valamelyik külső méretük 1 és 100 nm közé esik.
b) Színezőgépben használt tartósítószer	Az 1. a) pontban felsorolt engedélyezett eltéréssel rendelkező veszélyességi osztályok és eltérési feltételek azokra a tartósítószerekre is alkalmazandók, amelyeket a színezőanyagok tartósítására használnak addig, amíg a gépekben tárolják őket az alapfestékhez történő keverés előtt. A gépből kijuttatandó színezőanyagok védelme érdekében hozzáadott tartósítószer összesen legfeljebb 0,20 tömegszázalékban lehetnek jelen. A színezőanyagban lévő összes tartósítószer közül a következő tartósítószerekre egyedi koncentrációs határértékek vonatkoznak: i. 3-jód-2-propinil-butyl-karbamat (IPBC) ii. cink-pirition iii. N-(3-amino-propil-)N-dodecil-propán-1,3-diamin	A tartósítószer összes koncentrációja a színezőanyagban: 0,20 tömegszázalék 0,10 % 0,050 % 0,050 %	Ellenőrzés: A kérelmező és/vagy színezőanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a késztermékben és kötőanyagában jelenlévő hatóanyagok CAS-számát és besorolását. Szerepel benne a színezőanyag mint késztermék hatóanyagának koncentrációjára vonatkozó számítás. A biocidekről szóló 528/2012/EK rendelet 58. cikkének 3. bekezdése értelmében minden olyan gyártott hatóanyagot meg kell határozni, amely esetében az alkotóelemeknek a méreteloszlás szerinti legalább 50 %-ára teljesül az a feltétel, hogy valamelyik külső méretük 1 és 100 nm közé esik.

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
c) Szárazfilmekhez használt tartósítószer Alkalmazási terület: Kültéri festékek, beltéri festékek speciális alkalmazásra	Minden kültéri termékben és egyes meghatározott beltéri termékekben a következő, engedélyezett eltéréssel rendelkező veszélyességi osztályokba sorolt, szárazfilmekhez használt tartósítószer alkalmazható: Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43) Az ezen engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályokba tartozó, szárazfilmekhez használt tartósítószernek a következő eltérési feltételeknek is meg kell felelniük: – Összkoncentrációjuk nem haladhatja meg a 0,10 vagy 0,30 tömegszázalékot (amelyik releváns) – A H400 (R50) és/vagy H410 (R50/53) osztályokba sorolt anyagok nem lehetnek bioakkumulációra hajlamosak. Nem bioakkumulatív anyagok esetében a log kow érték legfeljebb 3,2, illetve a biokoncentrációs tényező (BCF) legfeljebb 100 lehet. – Bizonyítani kell, hogy a biocidekről szóló 98/8/EK irányelv és 528/2012/EK rendelet tartósítószer-engedélyezési feltételei teljesülnek. Magasabb összkoncentráció alkalmazható a következő, szárazfilmekhez használt tartósítószerre, kizárólag a megadott felhasználási területeken: 3-jód-2-propinil-butil-karbamát (IPBC) kombinációk Kültéri festékek és lakkok A következő tartósítószerre egyedi koncentrációs határértékek vonatkoznak: cink-pirition	Száraz bevonatvédő szerek Összkoncentráció a késztermékben: Magas páratartalmú helyiségekben, például konyhában és fürdőszobában történő alkalmazásra szánt beltéri festékek 0,10 tömegszázalék Minden kültéri alkalmazás 0,30 tömegszázalék IPBC kombinációkra vonatkozó összkoncentráció kültéri festékekben: 0,650 % 0,050 %	Ellenőrzés: A kérelmező és kötőanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a késztermékben és kötőanyagában jelenlévő hatóanyagok CAS-számát és besorolását. Szerepel benne a kérelmező számítása a késztermék hatóanyagának koncentrációjára vonatkozóan. A biocidekről szóló 528/2012/EK rendelet 58. cikkének 3. bekezdése értelmében minden olyan gyártott hatóanyagot meg kell határozni, amely esetében az alkotóelemeknek a méreteloszlás szerinti legalább 50 %-ára teljesül az a feltétel, hogy valamelyik külső méretük 1 és 100 nm közé esik.
d) Tartósítószer-stabilizátorok	A cink-oxid tekintetében eltérés engedélyezett olyan, szárazfilmekhez használt tartósítószerben lévő stabilizátorkombinációkban történő felhasználás esetén, amelyekhez cink-pirition vagy 1,2-benzizotiazol-2(2H)-on szükséges.	0,050 %	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata.

2. Szárító és bőrösödést gátló szerek

a) Szárítószerek Alkalmazási terület: Eltérő rendelkezés hiányában minden festék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20–22), H412 (R52/53), H413 (R53) Az alkidfestékekben lévő H400 (R50) és H410 kiegészítő besorolási kobalt-szárítószerek esetében eltérés engedélyezett a fehér és világos színű festékekben, kizárólag a következő koncentrációs határérték betartásával:	Összes szárítószertartalom 0,10 tömegszázalék Kobalt-szárítószertartalom 0,050 %	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
b) Bőrösödést gátló szerek Alkalmazási terület: Minden festék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43)	0,40 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
--------------	--	--	-------------------------

3. Korróziógátlók

a) Korróziógátló pigmentek Alkalmazási terület: Ahol szükséges	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) A koncentrációs határértékek a következőkre vonatkoznak: i. A 2004/42/EK irányelv d, i és j osztályába tartozó festékek ii. Minden más termék	8,0 tömegszázalék 2,0 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a biztonsági adatlapokat.
b) Patinagátlók Alkalmazási terület: Ahol szükséges	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H412 (R52/53), H413 (R53)	0,50 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.

4. Felületaktív anyagok

a) Általános célú felületaktív anyagok Alkalmazási terület: Felületaktív anyagok minden termékben	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) A használatra kész termékre a következő összkoncentrációk vonatkoznak: – Fehér és világos színű termékek – Minden más szín Az eltérés a festégyártóhoz szállított felületaktív anyag összetételére alkalmazható. Az alkil-fenol-etoxilátokra (APEO-k) és a perfluorozott felületaktív anyagokra egyedi korlátozások vonatkoznak.	A felületaktív anyagok összkoncentrációja a használatra kész termékekben: 1,0 tömegszázalék 3,0 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmezőnek, a nyersanyagok beszállítóinak és/vagy a felületaktív anyag beszállítójának nyilatkozata, amely tartalmazza a használt felületaktív anyagok CAS-számát és besorolását.
b) Alkil-fenol-etoxilátok (APEO-k) Alkalmazási terület: Felületaktív anyagok minden termékben	Alkil-fenol-etoxilátok (APEO-k) és származékaik semmilyen festék- és lakk-készítményben vagy összetevőjeként nem használhatók.	n.a.	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy nem használnak APEO-kat, amely tartalmazza a használt felületaktív anyagok CAS-számát és besorolását.
c) Perfluorozott felületaktív anyagok Alkalmazási terület: Bizonyos termékekben használt felületaktív anyagok	Az OECD szerinti alábbi meghatározásokban szereplő hosszú láncú perfluorozott felületaktív anyagok nem használhatók: i. 8 vagy több szénatom hosszúságú perfluor-tartalmú karboxilsavak, pl. perfluor-oktánsav (PFOA); ii. 6 vagy több szénatom hosszúságú perfluor-tartalmú alkil-szulfonátok, pl. perfluor-hexán-szulfonsav (PFHxS) és perfluor-oktán-szulfonát (PFOS); és iii. Olyan vegyületek, melyek az i. és ii. pontban meghatározott anyagokra bomlanak le, nem lehetnek jelen a felületaktív anyagban vagy a festék, illetve lakk maradványában.	n.a.	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy nem használnak ilyen anyagokat, amely tartalmazza a használt felületaktív anyagok CAS-számát és lánchosszának meghatározását.

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
	Azok a perfluorozott felületaktív anyagok, amelyek nem tartoznak az i–iii. pontok hatálya alá, csak olyan vízálló vagy víztaszító festékekben használhatók (lásd a felhasználási hatékonyságra vonatkozó 3. b) és 3. g) kritériumokat), amelyek kiadóssága nagyobb, mint 8 m ² /l (lásd a felhasználási hatékonyságra vonatkozó 3. a) kritériumot).		

5. Egyéb funkcionális anyagok általános felhasználásra

a) Szilikongyanta emulziók fehér festékekben, színező-anyagokban és színezőalapokban Alkalmazási terület: Minden festék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H412 (R52/53), H413 (R53)	2,0 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
b) Fémek és fémvegyületek Alkalmazási terület: Minden termék	A következő fémek és vegyületeik nem lehetnek jelen a festékekben vagy annak összetevőiben a megadott küszöbérték feletti koncentrációban: Kadmium, ólom, króm VI, higany, arzén, bárium, szelén, antimon és kobalt. A következő eltérések alkalmazhatók: – Színezőanyagokban használt bárium, antimon és kobalt (lásd az 5. f) pont alatti korlátozást) – Szárítószerekben használt kobalt (lásd a 2. f) pont alatti korlátozást)	0,010 % az egyes felsorolt fémekre	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata.
c) Ásványi nyersanyagok, beleértve a gitteket Alkalmazási terület: Minden festék	Az ásványi nyersanyagok, ezen belül a kristályos szilícium és az azt tartalmazó leukofillit ásványok tekintetében a H373 (R48/20) besorolás alóli eltérés van érvényben. Az 5. b) korlátozásban szereplő fémeket tartalmazó ásványi nyersanyagok abban az esetben használhatók, ha laboratóriumi vizsgálattal kimutatják, hogy a fém kristályrácsba kötött formában van jelen, és oldhatatlan (lásd az alkalmazandó vizsgálati eljárást). Az eltérés a következő gittekre vonatkozik: Báriumot tartalmazó nefelinszienit		Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat. Azoknak a kérelmezőknek, amelyek korlátozottan használható fémeket tartalmazó kötőanyagokat kívánnak használni, be kell nyújtaniuk a következő szabvány szerinti vizsgálati jelentést. Vizsgálati módszer: DIN 53770-1 vagy azzal egyenértékű
d) Semlegesítő-anyagok Alkalmazási terület: Eltérő rendelkezés hiányában minden festék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) A következő koncentrációs határértékek alkalmazandók: – Lakkok és padlófestékek – Minden egyéb termék	1,0 tömegszázalék 0,50 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
e) Optikai színé-lénkítő anyagok Alkalmazási terület: Minden festék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H413 (R53)	0,10 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
f) Pigmentek Alkalmazási terület: Minden termék	Fém tartalmú pigmentek csak abban az esetben használhatók, ha a pigment laboratóriumi vizsgálata során kimutatták, hogy a fém tartalmú kromofór kristályrácsba kötött formában van jelen, és oldhatatlan. A következő fém tartalmú pigmentek használata esetén vizsgálat nélkül engedélyezett az eltérés: – Bárium-szulfát – Antimon-nikkel oldhatatlan TiO ₂ -rácsban – Kék kobalt-aluminát spinell – Kékeszöld kobalt-króm spinell	n.a.	Ellenőrzés: Vizsgálati eredmények, amelyek igazolják, hogy a pigment kromofórja kristályrácsba kötött formában van jelen, és oldhatatlan. Vizsgálati módszer: DIN 53770-1 vagy azzal egyenértékű

6. Egyéb funkcionális anyagok speciális felhasználásra

a) UV-védő anyagok és stabilizálószerke kültéri festékekben Alkalmazási terület: Kültéri festékek	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53),	0,60 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
b) Lágyítószerke festékekben és lakkokban Alkalmazási terület: Amennyiben szerepel az összetevők között	A következő ftalátok nem adhatók szándékosan a termékekhez lágyítószerként: DEHP di(2-etilhexil)-ftalát BBP (butyl-benzil-ftalát) DBP (dibutil-ftalát) DMEP bisz(2-metoxi-etil) ftalát DIBP (diizo-butyl-ftalát) DIHP (di-C6-8 szénláncú alkil-ftalátok) DHNUP (di-C7-11 szénláncú alkil-ftalátok) DHP (di-n-hexil-ftalát)	Az egyes ftalátokra vonatkozó koncentrációs határérték: 0,010 %	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
--------------	--	--	-------------------------

7. A késztermékben előforduló maradványanyagok

a) Formaldehid Alkalmazási terület: Minden termék	Szabad formaldehid a késztermékhez szándékosan nem adható. A végtermék szabad formaldehid-tartalmát meg kell vizsgálni. A vizsgálati mintavételre vonatkozó követelmények a teljes termékválasztékot lefedik. A következő összkoncentrációra vonatkozó határérték alkalmazandó: E követelmény alól a következő eltérések engedélyezettek: i. Amennyiben formaldehidet leadó tartósítószerket kell használni tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószerként egy adott típusú festék vagy lakk védelme érdekében, és a formaldehidet leadó anyagot izotiazolin tartósítószer helyettesítésére használják. ii. Ha polimerdiszperziók (kötőanyagok) a formaldehid maradéksztintjén keresztül biztosítják a formaldehid leadását a tartályban forgalomba hozott készítményekhez használt tartósítószer helyett. Ezekben az esetekben az összkoncentráció nem haladhatja meg a következő határértéket:	0,0010 % 0,010 %	Ellenőrzés: Meg kell határozni annak a fehér alapnak vagy átlátszó színezőalapnak a szabad formaldehid-tartalmát, amelyik elméletileg a legnagyobb mennyiségben tartalmaz formaldehidet. Az elméletileg legnagyobb formaldehid-tartalmú színezőanyag formaldehid-tartalmát is meg kell határozni. Vizsgálati módszer: 0,0010 %-os határérték esetén: A tartályban lévő koncentráció meghatározása Merckoquant-módszerrel. Ha ez a módszer nem ad biztos eredményt, akkor a tartályban lévő koncentrációt nagy teljesítményű folyadékkromato-gráfiával (HPLC) kell pontosítani. 0,010 %-os határérték esetén: 1) Minden festékre: A tartály formaldehid-koncentrációjának meghatározása VdL-RL 03 módszerrel vagy nagy teljesítményű folyadékkromatográfiával (HPLC). továbbá 2) Beltéri festékek és lakkok esetében: Az ISO 1600-3 szabvány szerinti elemzéssel történő meghatározás. A kibocsátás az első alkalmazás során nem haladhatja meg a 0,25 ppm értéket, az ettől számított 24 óra elteltével pedig a 0,05 ppm értéket.
--	---	--------------------------------	--

Anyagcsoport	A korlátozás és/vagy az eltérés alkalmazási köre	Koncentrációs határérték (ahol alkalmazható)	Értékelés és ellenőrzés
b) Oldószerek Alkalmazási terület: Minden termék	Engedélyezett eltéréssel rendelkező osztályok: H304 (R65)	2,0 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
c) Szabad monomerek Alkalmazási terület: Polimer kötőanyagot tartalmazó rendszerek	A késztermékben a kötőanyagokból származó szabad monomerek, ezen belül az akrilsav legfeljebb meghatározott összkoncentrációban lehet jelen.	0,050 tömegszázalék	Ellenőrzés: A kérelmező és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata, amely tartalmazza a CAS-számokat és a besorolásokat.
d) Illékony aromás szénhidrogének és halogénezett oldószerek Alkalmazási terület: Minden termék	Illékony aromás szénhidrogének és halogénezett oldószerek nem lehetnek jelen a késztermékben.	maradványra vonatkozó határérték: 0,01 %	Ellenőrzés: A kérelmezőnek és nyersanyag-beszállítóinak nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy nem használnak ilyen anyagokat, amely tartalmazza a használt anyagok CAS-számát és besorolását.

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 1998. február 16-i 98/8/EK irányelve a biocid termékek forgalomba hozataláról (HL L 123., 1998.4.24., 1. o.).

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. május 28.)****a 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU és 2012/721/EU határozatoknak az anyagok osztályozásával kapcsolatos új fejlemények figyelembevétele érdekében történő módosításáról***(az értesítés a C(2014) 3468. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)****(2014/313/EU)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az uniós öko címkéről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

az Európai Unió öko címké-bizottságával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 66/2010/EK rendelet 6. cikkének (6) bekezdése szerint az uniós öko címké nem ítéhető oda sem olyan termékeknek, amelyek az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében mérgező, környezetre veszélyes, rákkeltő, mutagén vagy a szaporodóképességre káros besorolás követelményeinek megfelelő anyagokat, készítményt/keveréket, sem az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 57. cikkében hivatkozott anyagokat tartalmazó termékeknek. A 66/2010/EK rendelet 6. cikkének (7) bekezdése értelmében az ilyen anyagokat tartalmazó adott áru kategóriák tekintetében, ha technikailag nem lehet az ilyen árukat alternatív anyagok vagy tervezések használata révén helyettesíteni, vagy olyan termékek tekintetében, amelyek átfogó környezetvédelmi teljesítménye az ugyanolyan áru kategóriába tartozó termékekkel összehasonlítva jelentősen jobb, a Bizottság a szóban forgó rendelet 6. cikkének (6) bekezdéstől való eltérést lehetővé tevő intézkedéseket fogadhat el.
- (2) A 2011/263/EU ⁽⁴⁾, 2011/264/EU ⁽⁵⁾, 2011/382/EU ⁽⁶⁾, 2011/383/EU ⁽⁷⁾, 2012/720/EU ⁽⁸⁾ és 2012/721/EU ⁽⁹⁾ bizottsági határozatok megállapították a gépi mosogatószer, a mosószer, a kézi mosogatószer, az általános tisztítószer és a szaniterhelyiségek tisztításához használt tisztítószer, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosogatószer és az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumokat. E határozatok elfogadását követően az 1272/2008/EK rendeletet módosította a 286/2011/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁰⁾. Az 1272/2008/EK rendelet módosításai az anyagok vonatkozásában 2012. december 1-jén, és a keverékek vonatkozásában 2015. június 1-jén lépnek hatályba. A 286/2011/EU rendelet a hosszú távú vízi toxicitási veszély tekintetében a krónikus vízi toxicitáson és a biológiai lebonthatósági

⁽¹⁾ HL L 27., 2010.1.30., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1907/2006/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EGK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2011. április 28-i 2011/263/EU határozata a gépi mosogatószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 111., 2011.4.30., 22. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság 2011. április 28-i 2011/264/EU határozata a mosószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 111., 2011.4.30., 34. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság 2011. június 24-i 2011/382/EU határozata a kézi mosogatószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 169., 2011.6.29., 40. o.).

⁽⁷⁾ A Bizottság 2011. június 28-i 2011/383/EU határozata az általános tisztítószer és a szaniterhelyiségek tisztításához használt tisztítószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 169., 2011.6.29., 52. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 2012. november 14-i 2012/720/EU határozata az automata mosogatógépekhez való, ipari és intézményi felhasználásra szánt mosogatószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 326., 2012.11.24., 25. o.).

⁽⁹⁾ A Bizottság 2012. november 14-i 2012/721/EU határozata az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosószer uniós öko címkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 326., 2012.11.24., 38. o.).

⁽¹⁰⁾ A Bizottság 2011. március 10-i 286/2011/EU rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való hozzáigazítása céljából történő módosításáról (HL L 83., 2011.3.30., 1. o.).

adatokon alapuló új besorolási kritériumokat vezetett be. Ezen új kritériumok alapján a jelenleg mosószerekben és tisztítószerekben használt nehezen lebomló felületaktív anyagok többsége a krónikus, 3. (H412) kategóriába, bizonyos esetekben – különösen a kézi mosogatószeres esetében – a krónikus, 2. (H411) kategóriába kerültek besorolásra, ezért tilos a használatuk az uniós ökocímkével ellátott termékekben. Ez a gépi mosogatószeres, a mosószerek, a kézi mosogatószeres, az általános tisztítószeres és a szaniterhelyiségek tisztításához használt tisztítószeres, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosogatószeres, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosószerek uniós ökocímkéjének odaítélésére vonatkozóan megállapított ökológiai kritériumok szempontjából megnehezítené, hogy környezetvédelmi teljesítményük az uniós piacon jelen lévő legjobb szerek és tisztítószeresek 10–20 %-ának indikativan megfeleljen teljes életciklusuk során, mivel nem bizonyított, hogy rendelkezésre állnak alternatív felületaktív anyagok. Az értékelés és az ellenőrzés szövege aktualizálásra került annak érdekében, hogy segítse a kérelmezőket az új követelményeknek való megfelelés igazolásában.

- (3) Az új besorolási kritériumok bevezetésének következményei nem voltak ismertek a 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU bizottsági határozatokban említett gépi mosogatószeres, mosószerek, kézi mosogatószeres, általános tisztítószeres és a szaniterhelyiségek tisztításához használt tisztítószeres uniós ökocímkéje odaítélési kritériumainak felülvizsgálata, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosogatószeres, ipari és intézményi felhasználásra szánt mosószerek uniós ökocímkéje odaítélési kritériumainak meghatározása, valamint a felületaktív anyagokra a 2012/720/EU és 2012/721/EU határozatokban meghatározott eltérések mérlegelése során.
- (4) Ezt a módosítást 2012. december 1-jétől, visszamenőleges hatállyal kell alkalmazni annak érdekében, hogy biztosítsák a gépi mosogatószeres, a mosószerek, a kézi mosogatószeres, az általános tisztítószeres és a szaniterhelyiségek tisztításához használt tisztítószeres, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosogatószeres, az ipari és intézményi felhasználásra szánt mosószerek uniós ökocímkéjének odaítélésére vonatkozó ökológiai kritériumok érvényességének folyamatosságát.
- (5) A 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU és 2012/721/EU határozatokat ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 66/2010/EK rendelet 16. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2011/263/EU határozat I. melléklete az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosul.

2. cikk

A 2011/264/EU határozat melléklete az e rendelet II. mellékletében foglaltak szerint módosul.

3. cikk

A 2011/382/EU határozat melléklete az e rendelet III. mellékletében foglaltak szerint módosul.

4. cikk

A 2011/383/EU határozat melléklete az e rendelet IV. mellékletében foglaltak szerint módosul.

5. cikk

A 2012/720/EU határozat melléklete az e rendelet V. mellékletében foglaltak szerint módosul.

6. cikk

A 2012/721/EU határozat VI. melléklete az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosul.

7. cikk

Ezt a határozatot az anyagok tekintetében 2012. december 1-jétől kell alkalmazni.

8. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 28-án.

a Bizottság részéről
Janez POTOČNIK
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A 2011/263/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 2. kritérium b) pontjának ötödik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (*)	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Tartósításhoz használt biocidok (**)	H410: Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R50-53
	H411: Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R51-53
	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Illatanyagok	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Enzimek (***)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Az NTA, az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (****)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40

(*) Az eltérés akkor alkalmazható, ha ezek könnyen lebomlók és anaerob módon lebonthatók.

(**) A 2. kritérium e) pontja említi Az eltérés akkor alkalmazható, ha a biocid bioakkumulációs potenciálját < 3,0 log Pow (az oktanol/víz megoszlási együttható logaritmus) jellemzi, vagy a kísérleti úton meghatározott biokoncentrációs tényező ≤ 100.

(***) A stabilizálószerkezet és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(****) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 2. kritérium b) pontjának *Értékelés és ellenőrzés* szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékre való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”

II. MELLÉKLET

A 2011/264/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 4. kritérium b) pontjának ötödik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (*)	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Tartósításhoz használt biocidok (**)	H410: Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R50-53
	H411: Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R51-53
	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Illatanyagok	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Enzimek (***)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Fehérítőszer-katalizátorok (****)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Az NTA, az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (****)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40
Optikai fehérítők (csak intenzív tisztító hatású mosószer esetében)	H413: Hosszan tartó ártalmas hatást gyakorolhat a vízi élővilágra.	R53

(*) Az eltérés akkor alkalmazható, ha ezek könnyen lebomlók és anaerob módon lebonthatók.

(**) A 4. kritérium e) pontja említi. Az eltérés akkor alkalmazható, ha a biocid bioakkumulációs potenciálját < 3,0 log Pow (az oktanol/víz megoszlási együttható logaritmus) jellemzi, vagy a kísérleti úton meghatározott biokoncentrációs tényező ≤ 100.

(***) A stabilizálószerkeket és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(****) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 4. kritérium b) pontjának *Értékelés és ellenőrzés* szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékre való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”

III. MELLÉKLET

A 2011/382/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 3. kritérium c) pontjának negyedik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (*)	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (**)	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 2,5 % a végtermékben (**)	H411: Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R51-53
Illatanyagok	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Enzimek (***)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Az NTA, az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (****)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40

(*) A százalékot az 1272/2008/EK rendelet szerint meghatározott M-tényezővel el kell osztani.

(**) Az eltérés akkor alkalmazható, ha ezek könnyen lebomlók és anaerob módon lebonthatók.

(***) A stabilizálószerkeket és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(****) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 3. kritérium c) pontjának *Értékelés és ellenőrzés* szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es és/vagy H411-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékre való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”.

IV. MELLÉKLET

A 2011/383/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 3. kritérium c) pontjának negyedik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (*)	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (**)	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Illatanyagok	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Enzimek (***)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Az NTA, az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (****)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40

(*) A százalékot az 1272/2008/EK rendelet szerint meghatározott M-tényezővel el kell osztani.

(**) Az eltérés akkor alkalmazható, ha ezek könnyen lebomlók és anaerob módon lebonthatók.

(***) A stabilizálószerkeket és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(****) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 3. kritérium c) pontjának *Értékelés és ellenőrzés* szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékbe való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”.

V. MELLÉKLET

A 2012/720/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 3. kritérium b) pontjának hatodik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 15 % a végtermékben	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Tartósításhoz használt biocidok (*)	H331: Belélegezve mérgező	R23
(kizárólag 2 és 12 közötti pH-értékű folyadékok és a hatóanyag legfeljebb 0,10 tömegszázaléka esetén)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Enzimek (**)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Az NTA, az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (***)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40

(*) Csak a 3.b) kritériumtól való eltérés engedélyezett. A biocidoknak meg kell felelniük a 3.d) kritériumnak.

(**) A stabilizálószerkeket és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(***) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 3. kritérium b) pontjának Értékelés és ellenőrzés szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékre való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”.

VI. MELLÉKLET

A 2012/721/EU határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. A 4. kritérium b) pontjának hatodik bekezdése alatt található, az eltérésekre vonatkozó táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 20 % a végtermékben	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Felületaktív anyagok teljes koncentrációja < 25 % a végtermékben (*)	H412: Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52-53
Tartósításhoz használt biocidok (**)	H331: Belélegezve mérgező.	R23
(kizárólag 2 és 12 közötti pH-értékű folyadékok és a hatóanyag legfeljebb 0,10 tömegszázaléka esetén)	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Enzimek (***)	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
	H334: Belélegezve allergiás és asztmás tüneteket és nehéz légzést okozhat	R42
	H317: Allergiás bőrreakciót válthat ki	R43
Fehéritőszerek-katalizátorok (***)	H400: Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50
Az NTA az MGDA és a GLDA szennyeződéseként (****)	H351: Feltehetően rákot okoz	R40

(*) Ez az eltérés abban az esetben alkalmazható, ha a felületaktív anyagok teljesítik a 3. kritérium a) pontját és biológiailag lebonthatóak.

(**) Csak a 4. kritérium b) pontjától való eltérés engedélyezett. A biocidoknak meg kell felelniük a 4. kritérium e) pontjának.

(***) A stabilizálószerkezet és a készítmények más segédanyagait is beleértve.

(****) A nyersanyag kevesebb mint 1,0 %-ában, amennyiben a késztermékben az összkoncentráció 0,10 % alatt marad.”;

2. A 4. kritérium b) pontjának *Értékelés és ellenőrzés* szövege az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„Az eltérésben szereplő, a H412-es veszélyességi osztályokba való sorolás feltételeit teljesítő felületaktív anyagok vonatkozásában a kérelmezőnek be kell nyújtania a lebonthatóságukra vonatkozó dokumentációt a DID-jegyzékre való hivatkozással. A DID-jegyzékben nem szereplő felületaktív anyagok esetében a szakirodalom vagy egyéb források megfelelő információira vagy hiteles vizsgálati eredményekre kell hivatkozni, az I. függelékben meghatározottak szerint.”.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2014. május 28.)****a melegvíz-üzemű fűtőberendezések uniós ökocímkéjének odaítélésére vonatkozó kritériumok megállapításáról***(az értesítés a C(2014) 3452. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)****(2014/314/EU)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az uniós ökocímkéiről szóló, 2009. november 25-i 66/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (2) bekezdésére,

az Európai Unió ökocímke-bizottságával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A 66/2010/EK rendelet értelmében uniós ökocímkére érdemesek azok a termékek, amelyek teljes életciklusukat tekintve csak kismértékben károsítják a környezetet.
- (2) A 66/2010/EK rendelet értelmében az uniós ökocímke odaítélésének konkrét kritériumait termékcsoportonként kell megállapítani.
- (3) A Bizottság elkészített és észrevételezés céljából nyilvánosan közzétett egy előzetes jelentést az Unióban jellemzően használatos „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoportjával kapcsolatban felmerülő műszaki, környezetvédelmi, gazdasági és jogi kérdésekről. A jelentés alapját képező vizsgálatok (a továbbiakban: vizsgálatok) végrehajtásában érdekeltek és más, az Unión belüli és harmadik országbeli érdeklődők is részt vettek.
- (4) A vizsgálatoknak az előzetes jelentésben bemutatott eredményei azt mutatták, hogy a melegvíz-üzemű fűtőberendezések környezeti hatásai szempontjából a legjelentősebb tényező a használat közben elfogyasztott energia mennyisége. Ezért elő kell mozdítani az energiahatékony és kevés üvegházhatást okozó gázt kibocsátó, környezetkímélőbb technológiákat alkalmazó és a végfelhasználók szempontjából bizonyítottan biztonságos melegvíz-üzemű fűtőberendezések használatát.
- (5) Mindezek miatt indokolt a „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoportra vonatkozóan uniós ökocímke-kritériumokat megállapítani.
- (6) A kritériumoknak és a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeknek e határozat elfogadásának időpontjától számítva négy évig indokolt érvényben maradniuk.
- (7) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 66/2010/EK rendelet 16. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoportba azok a termékek tartoznak, amelyek arra szolgálnak, hogy hőt állítsanak elő olyan melegvíz-üzemű központi fűtési rendszerek alkotóelemeként, amelyekben a kívánt beltéri hőmérséklet zárt térben, például épületben, lakóházban vagy helyiségben való elérése és fenntartása érdekében a felmelegített víz elosztása keringetőszivattyúk és hőleadók segítségével történik. A hőfejlesztő berendezés a hőt a következő eljárások és technológiák közül egy vagy több alkalmazásával állítja elő:

- a) gáznemű, folyékony vagy szilárd tüzelőanyagok égetése;
- b) gáznemű, folyékony vagy szilárd biomassza égetése;
- c) az elektromos áram elektromos ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatásának (joule-hatás) felhasználása;

⁽¹⁾ HL L 27., 2010.1.30., 1. o.

- d) hulladékhő és/vagy a levegőből, vízből vagy a talajból nyert környezeti hő összegyűjtése;
 - e) kapcsolt energiatermelés (hő és villamos energia egyidejű előállítása egyetlen folyamattal);
 - f) napenergia (kiegészítésként).
- (2) A melegvíz-üzemű fűtőberendezések leadott teljesítménye legfeljebb 400 kW.
- (3) A termékcsoportba a kombinált fűtőberendezések is beletartoznak abban az esetben, ha elsődleges funkciójuk a helyiségfűtés.
- (4) Nem tartoznak a termékcsoportba:
- a) az elsődlegesen meleg ivóvíz és szaniter meleg víz biztosítása céljából hőt előállító fűtőberendezések;
 - b) a gáznemű hőhordozó közeg, például gőz vagy levegő melegítésére és elosztására szolgáló fűtőberendezések;
 - c) az 50 kW vagy nagyobb maximális elektromos teljesítményű kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések;
 - d) a közvetett fűtést (melegvíz-üzemű központi fűtési rendszeren keresztül) és közvetlen fűtést (abba a helyiségbe vagy térbe való közvetlen hőleadást, amelyben a berendezés fel van szerelve) egyaránt végző helyiségfűtő berendezések.

2. cikk

E határozat alkalmazásában:

1. „fűtőberendezés”: a helyiségfűtő berendezés és a kombinált fűtőberendezés;
2. „helyiségfűtő berendezés”: olyan berendezés, amely:
 - a) a kívánt beltéri hőmérséklet zárt térben, például épületben, lakóházban vagy helyiségben való elérése és fenntartása érdekében melegvíz-üzemű központi fűtési rendszert hővel lát el; és
 - b) fel van szerelve egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel;
3. „kombinált fűtőberendezés”: olyan melegvíz-üzemű helyiségfűtő berendezés, amelyet arra terveztek, hogy adott időszakokban adott hőmérsékletű, mennyiségű és térfogatú meleg ivóvíz és szaniter meleg víz előállítása céljából is állítson elő hőt, és ehhez az ivóvizet, illetve a szaniter vizet külső csatlakozáson keresztül kapja;
4. „helyiségfűtő berendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomag”: olyan, a végfelhasználónak kínált csomag, amely egy vagy több helyiségfűtő berendezést, hőmérséklet-szabályozót és/vagy napenergia-készüléket tartalmaz;
5. „kombinált fűtőberendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomag”: olyan, a végfelhasználónak kínált csomag, amely egy vagy több kombinált fűtőberendezést, hőmérséklet-szabályozót és/vagy napenergia-készüléket tartalmaz;
6. „napenergia-készülék”: önállóan forgalomba hozott, kizárólag napenergiával működő rendszer, napkollektor, napenergiával működő melegvíz-tároló tartály vagy a kollektorkörben található szivattyú;
7. „melegvíz-üzemű központi fűtési rendszer”: a központilag előállított hőnek az épületek és épületrészek fűtésére szolgáló hőleadókhoz való eljuttatásához hőhordozó közegként vizet alkalmazó rendszer;
8. „hőfejlesztő berendezés”: a fűtőberendezés azon része, amely az alábbi eljárások közül egy vagy több felhasználásával a hőt előállítja:
 - a) fosszilis és/vagy biomasszából előállított tüzelőanyagok égetése;
 - b) az elektromos áram elektromos ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatásának (Joule-hatás) felhasználása;
 - c) hulladékhő és/vagy a levegőből, vízből vagy a talajból nyert környezeti hő összegyűjtése;
9. „gázüzemű fűtőberendezés”: fosszilis vagy biomassza-eredetű gáznemű tüzelőanyagokkal működő egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő berendezés vagy kombinált fűtőberendezés;
10. „folyékony tüzelésű fűtőberendezés”: fosszilis vagy biomassza-eredetű folyékony tüzelőanyagokkal működő egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő berendezés vagy kombinált fűtőberendezés;
11. „szilárd tüzelésű fűtőberendezés”: fosszilis vagy biomassza-eredetű szilárd tüzelőanyagokkal működő egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő berendezés vagy kombinált fűtőberendezés;

12. „helyiségfűtő kazán” olyan helyiségfűtő berendezés, amely fosszilis és/vagy biomasszából előállított tüzelőanyag égetésével és/vagy az ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatás (Joule-hatás) révén állít elő hőt;
13. „gázüzemű helyiségfűtő kazán”: fosszilis vagy biomassza-eredetű gáznemű tüzelőanyagokat égető egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő kazán;
14. „folyékony tüzelésű helyiségfűtő kazán”: fosszilis vagy biomassza-eredetű folyékony tüzelőanyagokat égető egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő kazán;
15. „szilárd tüzelésű helyiségfűtő kazán”: fosszilis vagy biomassza-eredetű szilárd tüzelőanyagokat égető egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő kazán;
16. „szilárdbiomassza-üzemű helyiségfűtő kazán”: biomassza-eredetű szilárd tüzelőanyagokat égető egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott helyiségfűtő kazán;
17. „elektromos helyiségfűtő kazán” olyan helyiségfűtő kazán, amely kizárólag az ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatás (Joule-hatás) révén állít elő hőt;
18. „elektromos kombinált kazán” olyan kombinált kazán, amely kizárólag az ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatás (Joule-hatás) révén állít elő hőt;
19. „hőszivattyús helyiségfűtő berendezés” olyan helyiségfűtő berendezés, amely hulladékhőt és/vagy a levegőből, vízből vagy a talajból nyert környezeti hőt használ fel hőfejlesztésre; a hőszivattyús helyiségfűtő berendezés felszerelhető egy vagy több olyan kiegészítő fűtőberendezéssel, amely az ellenállásos fűtőelemekben fellépő hőhatás (Joule-hatás) révén vagy fosszilis és/vagy biomasszából előállított tüzelőanyagok elégetésével állít elő hőt;
20. „hőszivattyús kombinált fűtőberendezés”: olyan hőszivattyús helyiségfűtő berendezés, amelyet arra terveztek, hogy adott időszakokban adott hőmérsékletű, mennyiségű és térfogatáramú meleg ivóvíz és szaniter meleg víz előállítása céljából is állítson elő hőt, és ehhez az ivóvizet, illetve a szaniter vizet külső csatlakozáson keresztül kapja;
21. „tüzelőanyag-üzemű hőszivattyús fűtőberendezés”: fosszilis vagy biomassza-eredetű gáznemű vagy folyékony tüzelőanyaggal működő egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott hőszivattyús fűtőberendezés;
22. „elektromos hőszivattyús fűtőberendezés”: elektromos árammal működő egy vagy több hőfejlesztő berendezéssel ellátott hőszivattyús fűtőberendezés;
23. „kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezés”: olyan helyiségfűtő berendezés, amely egyetlen folyamat részeként egyszerre állít elő hőt és villamos energiát;
24. „hőmérséklet-szabályozó”: olyan készülék, amelynek segítségével a végfelhasználó beállíthatja a kívánt beltéri hőmérséklet értékét és időzítését, és amely a vonatkozó adatokat – például a tényleges beltéri és/vagy kültéri hőmérséklet (ek) értékét – továbbítja a fűtőberendezés interfészére, például központi feldolgozóegységére, ezzel elősegítve a beltéri hőmérséklet(ek) szabályozását;
25. „szezonális helyiségfűtési hatások”, „ η_s ”: a fűtőberendezés által kiszolgált, az adott fűtési igényhez tartozó helyiségfűtési igény és az ezen igény teljesítéséhez szükséges éves energiafogyasztás hányadosa százalékban kifejezve;
26. „vízmelegítési hatások”, „ η_{wh} ”: a kombinált fűtőberendezés által biztosított ivó- és szaniter vízben lévő hasznos energia és az előállításához szükséges energia százalékban kifejezett aránya;
27. „mért hőteljesítmény”: a fűtőberendezés kW-ban kifejezett, helyiségfűtés és – adott esetben – vízmelegítés közben, standard mérési körülmények között mérhető, a gyártó által megadott hőteljesítménye; hőszivattyús helyiségfűtő berendezések és hőszivattyús kombinált fűtőberendezések esetében a mért hőteljesítmény meghatározását szolgáló standard mérési körülmények a 813/2013/EU bizottsági rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott tervezési referenciafeltételek;
28. „standard mérési körülmények”: a fűtőberendezések mért hőteljesítményének, szezonális helyiségfűtési hatásoknak, vízmelegítési hatásoknak, hangteljesítményszintjének, nitrogén-oxid-kibocsátásának, szén-monoxid-kibocsátásának, gáznemű szervesvegyület-kibocsátásának és porkibocsátásának átlagos éghajlati viszonyok közötti megállapításakor uralkodó üzemi körülmények;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 842/2006/EK rendelete egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról (HL L 161., 2006.6.14., 1. o.).

29. „átlagos éghajlati viszonyok”: a Strasbourgra jellemző hőmérsékleti viszonyok;
30. „szezonális helyiségfűtési kibocsátás”:
- automata szilárd tüzelésű kazánok esetében a mért hőteljesítményhez és a mért hőteljesítmény 30 %-ához tartozó kibocsátás súlyozott átlaga mg/m^3 -ben kifejezve,
 - a kézi fűtésű szilárd tüzelésű kazánok közül azoknak az esetében, amelyek a mért hőteljesítmény 50 %-án folyamatosan üzemeltethetők, a mért hőteljesítményhez és a mért hőteljesítmény 50 %-ához tartozó kibocsátás súlyozott átlaga mg/m^3 -ben kifejezve,
 - a kézi fűtésű szilárd tüzelésű kazánok közül azoknak az esetében, amelyek nem üzemeltethetők folyamatosan a mért hőteljesítmény 50 %-án vagy az alatt, a mért hőteljesítményhez tartozó kibocsátás mg/m^3 -ben kifejezve,
 - kapcsolt üzemű szilárd tüzelésű helyiségfűtő berendezések esetében a mért hőteljesítményhez tartozó kibocsátás mg/m^3 -ben kifejezve;
31. „globális felmelegedési potenciál”: a 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott globális felmelegedési potenciál;
32. „Nm (¹)”: normál köbméter (101,325 kPa nyomáson és 273,15 K hőmérsékleten).

3. cikk

Az uniós ökocímke az e határozat 1. cikkében meghatározott „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoporthoz tartozó termékek részére történő odaítélésére vonatkozó kritériumokat, valamint a kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelményeket e határozat melléklete tartalmazza.

4. cikk

A „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoporthoz vonatkozóan a mellékletben megállapított kritériumok és kapcsolódó értékelési és ellenőrzési követelmények e határozat elfogadása után négy évig érvényesek.

5. cikk

A „melegvíz-üzemű fűtőberendezések” termékcsoporthoz adminisztratív célból rendelt kódszám: „045”.

6. cikk

(1) A melegvíz-üzemű központi fűtési rendszer számára hőt szolgáltató, a „villamos meghajtású, gázmotoros vagy gázabszorpciós hőszivattyúk” termékcsoporthoz tartozó hőszivattyúk vonatkozásában az e határozat elfogadását követő két hónapon belül uniós ökocímke odaítélése érdekében benyújtott kérelmek alapulhatnak akár a 2007/742/EK bizottsági határozatban (¹), akár az e határozatban megállapított kritériumokon. A kérelmeket azon kritériumoknak megfelelően kell elbírálni, amelyeken alapulnak.

(2) A melegvíz-üzemű központi fűtési rendszer számára hőt szolgáltató hőszivattyúk számára a 2007/742/EK határozatban megállapított kritériumoknak megfelelően odaítélt uniós ökocímkek e határozat elfogadása után 12 hónapig használhatók.

7. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 28-án.

a Bizottság részéről
Janez POTOČNIK
a Bizottság tagja

(¹) A Bizottság 2007. november 9-i 2007/42/EK határozata a villamos meghajtású, gázmotoros vagy gázabszorpciós hőszivattyúkra vonatkozó közösségi ökocímke odaítélésével kapcsolatos ökológiai kritériumok megállapításáról (HL L 301., 2007.11.20., 14. o.).

MELLÉKLET

AZ UNIÓS ÖKOCÍMKÉ ODAÍTÉLÉSÉNEK KRITÉRIUMAI, VALAMINT A KAPCSOLÓDÓ ÉRTÉKELÉSI KÖVETELMÉNYEK

A melegvíz-üzemű fűtőberendezések uniós ökocímkéjének odaítélésével összefüggésben a következő területekre vonatkoznak kritériumok:

1. Minimális energiahatékonyság
 - a) Minimális szezonális helyiségfűtési hatások
 - b) Minimális vízmelegítési hatások
2. Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak határértékei
3. Hűtőközeg és másodlagos hűtőközeg
4. A nitrogén-oxidok (NO_x) kibocsátásainak határértékei
5. A szén-monoxid (CO) kibocsátásainak határértékei
6. A gáznemű szerves szénvegyületek (OGC) kibocsátásainak határértékei
7. A porkibocsátás határértékei
8. A zajkibocsátás határértékei
9. Veszélyes anyagok és keverékek
10. Az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 59. cikkének (1) bekezdése szerint felsorolt anyagok
11. Műanyag alkotórészek
12. Fenntarthatósági szempontú terméktervezés
13. Beszerelési utasítások, a használók tájékoztatása
14. Az uniós ökocímkén feltüntetett információk

Az **1. táblázat** bemutatja, hogy az egyes kritériumokat milyen típusú hőfejlesztő berendezések esetében kell figyelembe venni. A helyiségfűtő berendezést tartalmazó csomagoknak minden olyan kritériumot teljesíteniük kell, amely a csomagban lévő hőfejlesztő berendezések technológiáira alkalmazandó. Azokat a kritériumokat, amelyek leírása külön módszert tartalmaz a helyiségfűtő berendezést tartalmazó csomagokra vonatkozóan, a helyiségfűtő berendezést tartalmazó csomag egészére kell alkalmazni.

A konkrét értékelési és ellenőrzési követelmények kritériumonként vannak megadva.

Ha a kérelmezőnek a kritériumok teljesülésével kapcsolatban nyilatkozatokat, dokumentációt, elemzéseket, vizsgálati jegyzőkönyveket vagy más bizonyítékokat kell bemutatnia, akkor ezek a kérelmezőtől és/vagy beszállítójától származhatnak.

A vizsgálatokat lehetőség szerint olyan laboratóriumokban kell elvégezni, amelyek teljesítik az EN ISO 17025 európai szabványban előírt vagy más egyenértékű általános követelményeket.

Hacsak másként nincs megjelölve, az egyes kritériumokhoz tartozó vizsgálati módszereket a **2. és a 3. táblázatban** az adott esetre vonatkozóan megjelölt szabványok tartalmazzák. Eseti alapon az egyes kritériumokra vonatkozóan megadott vizsgálati módszerektől eltérő módszerek is alkalmazhatók, amennyiben egyenértékűségüket a kérelmet elbíráló illetékes testület elfogadja. A szezonális helyiségfűtési kibocsátások meghatározásának módszerét a **4. táblázat** tartalmazza.

Az illetékes testületek indokolt esetekben igazoló dokumentumok bemutatását kérhetik, illetőleg független ellenőrzéseket végezhetnek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1907/2006/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EGK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

1. táblázat

Az egyes kritériumok alkalmazása a különböző típusú hőfejlesztő berendezések esetében

A hőfejlesztő berendezés technológiája Kritérium	Gázüzemű fűtőkazá- nok	Folyékony tüzelésű fűtőkazá- nok	Szilárd tüzelésű fűtőkazá- nok	Elekt- romos fűtőkazá- nok	Tüzelő- anyag- üzemű hőszivaty- tűs fűtő- berende- zések	Elektrom- os hőszivatt- yús fűtőberen- dezések	Kapcsolt üzemű helyiségfű- tő berendezé- sek
1. a) Minimális szezonális helyi- ségfűtési hatásfok	x	x	x	x	x	x	x
1. b) Minimális vízmelegítési hatásfok (csak kombinált fűtőberendezések esetében)	x	x		x	x	x	x
2. Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak határértékei	x	x	x	x	x	x	x
3. Hűtőközeg és másodlagos hűtő- közeg					x	x	
4. A nitrogén-oxidok (NO _x) kibo- csátásainak határértékei	x	x	x		x		x
5. A szén-monoxid (CO) kibocsátá- sainak határértékei	x	x	x		x		x
6. A szerves szénvegyületek kibo- csátásainak határértékei			x				
7. A porkibocsátás határértékei		x	x				x
8. A zajkibocsátás határértékei					x	x	x
9. Veszélyes anyagok és keverékek	x	x	x	x	x	x	x
10. Az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének (1) bekezdése szerint felsorolt anyagok	x	x	x	x	x	x	x
11. Műanyag alkotórészek	x	x	x	x	x	x	x
12. Fenntarthatósági szempontú terméktervezés	x	x	x	x	x	x	x
13. Beszerelési utasítások, a hasz- nálók tájékoztatása	x	x	x	x	x	x	x
14. Az uniós ökocímkén feltűnte- tett információk	x	x	x	x	x	x	x

2. táblázat

Az alkalmazandó vizsgálati módszereket tartalmazó szabványok

Jelzet	Cím
Gázüzemű fűtőkazánok	
EN 676	Ventilátoros, automatikus égők gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokhoz
EN 15502-1	Gáztüzelésű kazánok. 1. rész: Általános követelmények és vizsgálatok
Folyékony tüzelésű fűtőkazánok	
EN 267	Automata blokkégők folyékony tüzelőanyagokhoz
EN 303-1	Fűtőkazánok. 1. rész: Blokkégős fűtőkazánok. Fogalommeghatározások, általános követelmények, vizsgálatok és megjelölés
EN 303-2	Fűtőkazánok. 2. rész: Blokkégős fűtőkazánok. Olajporlasztásos égőjű fűtőkazánok egyedi követelmények
EN 303-4	Fűtőkazánok. 4. rész: Blokkégős fűtőkazánok. A legfeljebb 70 kW teljesítményű, 3 bar legnagyobb üzemi nyomású, olajtüzelésű blokkégős fűtőkazánok egyedi követelményei. Fogalommeghatározások, egyedi követelmények, vizsgálatok és megjelölés
EN 304	Fűtőkazánok. Olajporlasztásos égővel ellátott fűtőkazánok vizsgálata
Szilárd tüzelésű fűtőkazánok	
EN 303-5	Fűtőkazánok. 5. rész: Szilárd tüzelőanyagokkal üzemelő, kézi és automatikus táplálású, legfeljebb 500 kW névleges hőteljesítményű fűtőkazánok. Szakkifejezések, követelmények, vizsgálat és megjelölés
EN 14918	Szilárd bio-tüzelőanyagok. A hőérték meghatározása
Elektromos fűtőkazánok	
EN 60335-2-35	Háztartási és hasonló jellegű villamos készülékek. Biztonság. 2-35. rész: Átfolyórendszerű vízmelegítők egyedi követelményei
Tüzelőanyag-üzemű hőszivattyús fűtőberendezések	
EN 12309 szabványsorozat	Gáztüzelésű, legfeljebb 70 kW nettó hőterhelésű abszorpciós és adszorpciós légkondicionáló és/vagy hőszivattyús berendezések
DIN 4702, 8. rész	Központi fűtési rendszerekben alkalmazott kazánok. A standard hatásfok és a standard emissziók meghatározása
Elektromos hőszivattyús fűtőberendezések	
EN 14511 szabványsorozat	Helyiségfűtő és -hűtő villamos kompresszoros légkondicionáló berendezések, folyadékhűtők és hőszivattyúk
EN 14825	Helyiségfűtő és -hűtő villamos kompresszoros légkondicionálók, folyadékhűtők, hőszivattyúk. Részterhelési feltételek és a szezonális energiahatékonyság vizsgálata és értékelés

Jelzet	Cím
Kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések	
EN 50465	Gázkészülékek. Tüzelőanyag-cellás gáztüzelésű fűtőkészülékek. Legfeljebb 70 kW névleges hőterhelésű tüzelőanyag-cellás gáztüzelésű fűtőkészülék ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Dugattyús belső égésű motorok. Működés. 1. rész: Energia-, tüzelőanyag- és kenőolaj-fogyasztásra vonatkozó nyilatkozatok és vizsgálati módszerek. Általános felhasználású motorok kiegészítő követelményei

⁽¹⁾ A szabvány közeljövőben megjelenő, átdolgozott változata várhatóan a kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezésekre is kiterjed majd (lásd a prEN 50465:2011 szabványtervezetet: Gázkészülékek. Legfeljebb 70 kW névleges hőterhelésű kapcsolt üzemű hő- és villamosenergia-termelő készülékek).

3. táblázat

A légköri kibocsátások mérésére szolgáló vizsgálati módszereket tartalmazó további alkalmazandó szabványok

Jelzet	Cím
Nitrogén-oxid-kibocsátások	
EN 14792	Helyhez kötött légszennyező források emissziója. A nitrogén-oxidok (NO _x) tömegkoncentrációjának meghatározása. Referencia-módszer: kemilumineszcencia
Szén-monoxid-kibocsátások	
EN 15058	Helyhez kötött légszennyező források emissziója. A szén-monoxid (CO) tömegkoncentrációjának meghatározása. Referencia-módszer: Nem diszperzív infravörös-spektrometria
Gáznemű szerves szénvegyületek kibocsátásai	
EN 12619	Helyhez kötött légszennyező források emissziója. Az összes, gázállapotú, szerves kötésben lévő szén tömegkoncentrációja. Folyamatos, lángionizációs detektoros módszer
Porkibocsátás	
EN 13284-1	Helyhez kötött légszennyező források emissziója. A szilárd anyag tömegkoncentrációjának meghatározása kis koncentrációtartományban. 1. rész: Kézi gravimetriás módszer
Zajkibocsátás	
EN ISO 3744	Akuszтика. Zajforrások hangteljesítmény- és hangenergiaszintjének meghatározása hangnyomásméréssel. Műszaki módszer alapvetően szabad térben, visszaverő sík felett (ISO 3744:2010)
EN ISO 3746	Akuszтика. Zajforrások hangteljesítmény- és hangenergiaszintjének meghatározása hangnyomásméréssel. Tájékoztató módszer visszaverő sík feletti burkoló mérőfelülettel (ISO 3746:2010)
EN 12102	Helyiségfűtő és -hűtő villamos kompresszoros légkondicionálók, folyadékhűtők, hőszivattyúk és légnedvesség-csökkentők. A légzajkibocsátás mérése. A hangteljesítményszint meghatározása

4. táblázat

A szezonális helyiségfűtési kibocsátások meghatározásának módszere

A szilárd tüzelésű kazán típusa	Képlet
Olyan kézi fűtésű szilárd tüzelésű kazánok, amelyek a mért hőteljesítmény 50 %-án folyamatosan üzemeltethetők, valamint az automata szilárd tüzelésű kazánok:	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

A szilárd tüzelésű kazán típusa	Képlet
Olyan kézi fűtésű szilárd tüzelésű kazánok, amelyek nem üzemeltethetők folyamatosan a mért hőteljesítmény 50 %-án vagy az alatt, valamint a kapcsolt üzemű szilárd tüzelésű helyiségfűtő berendezések:	$E_s = E_{s,R}$

A fenti képletekben:

E_s : a szezonális helyiségfűtési kibocsátás

$E_{s,p}$: a por, a gáznemű szerves vegyületek, a szén-monoxid vagy a nitrogén-oxidok kibocsátása a mért hőteljesítmény 30 %-án, illetve 50 %-án mérve

$E_{s,r}$: a por, a gáznemű szerves vegyületek, a szén-monoxid vagy a nitrogén-oxidok kibocsátása a mért hőteljesítményen mérve

1. kritérium: Minimális energiahatékonyság

a) Minimális szezonális helyiségfűtési hatások

A melegvíz-üzemű fűtőberendezések η_s szezonális helyiségfűtési hatásfoka nem lehet kisebb az **5. táblázatban** található határértékeknél.

5. táblázat

A szezonális helyiségfűtési hatásfokra vonatkozó minimumkövetelmények a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	Minimális szezonális helyiségfűtési hatások
A szilárdbiomassza-üzemű fűtőkazánok kivételével minden fűtőberendezés:	$\eta_s \geq 98 \%$
Szilárdbiomassza-üzemű fűtőkazánok:	$\eta_s \geq 79 \%$

i. A szezonális helyiségfűtési hatásfokot a 813/2013/EU rendelet III. mellékletében és a 811/2013/EU rendelet ⁽¹⁾ VII. mellékletében meghatározott eljárásokkal kell meghatározni, ideértve, ha vannak ilyenek, az e célból Az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett hivatkozási számú harmonizált szabványokat, valamint minden más, az általánosan korszerűként elfogadott módszereket figyelembe vevő, a 813/2013/EU rendelet III. mellékletében meghatározott feltételeknek és műszaki paramétereknek megfelelő, megbízható, pontos és megismételhető módszert is.

ii. Szilárd tüzelésű fűtőkazánok esetében η_s értékét az i. alpontban körülírt eljárásokkal kell meghatározni, de figyelembe kell venni a következő további követelményeket is:

a) η_s számítását a nedves (az átvett állapot szerinti) tüzelőanyag GCV_{ar} égéshőjével kell elvégezni, amely figyelembe veszi a tüzelőanyag nedvességtartalmának hatását, de az így kapott energiatartalom az égési folyamatban vízzel oxidálódó hidrogénben tárolt latens hőenergiát is tartalmazza. η_s értékét az EN 303-5 szabvány elveit követve kell megbecsülni azzal, hogy a nedves (az átvett állapot szerinti) tüzelőanyag NCV_{ar} fűtőértéke helyett a GCV_{ar} égéshőt kell számításba venni η_s meghatározása során.

b) A szilárd biomassza égéshőjét az EN 14918 szabványban rögzített elvek szerint kell meghatározni.

c) A nedves tüzelőanyag állandó térfogathoz tartozó $GCV_{ar,V}$ égéshője a következőképpen határozható meg:

$$GCV_{ar,V} = GCV_{dry,V} \times (100 - m)/100 \text{ [MJ/kg]},$$

ahol:

m: a nedves tüzelőanyag nedvességtartalma (tömegszázalékban);

$GCV_{dry,V}$: a száraz (nedvességmentesített) tüzelőanyag állandó térfogathoz tartozó égéshője.

⁽¹⁾ A Bizottság 2013. február 18-i 811/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyiségfűtő berendezések, a kombinált fűtőberendezések, a helyiségfűtő berendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomagok, valamint a kombinált fűtőberendezésből, hőmérséklet-szabályozóból és napenergia-készülékből álló csomagok energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 239., 2013.9.6., 1. o.).

- d) A száraz tüzelőanyag állandó térfogathoz tartozó $GCV_{dry,V}$ égéshője a következőképpen határozható meg:

$$GCV_{dry,V} = NCV_{dry,P} + 0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry}) \text{ [MJ/kg]},$$

ahol:

$NCV_{dry,P}$: a száraz (a hamutartalommal együtt tekintett) tüzelőanyag állandó nyomáshoz tartozó fűtőértéke;

H_{dry} : a száraz tüzelőanyag hidrogéntartalma (tömegszázalék);

O_{dry} : a száraz tüzelőanyag oxigéntartalma (tömegszázalék);

N_{dry} : a száraz tüzelőanyag nitrogéntartalma (tömegszázalék).

- e) A száraz tüzelőanyag állandó nyomáshoz tartozó $NCV_{dry,P}$ fűtőértéke a következőképpen határozható meg:

$$NCV_{dry,P} = NCV_{ar,P} \times 100/(100 - m) + 2,443 \times m/(100 - m) \text{ [MJ/kg]},$$

ahol:

$NCV_{ar,P}$: a nedves tüzelőanyag állandó nyomáshoz tartozó fűtőértéke.

- f) Megjegyzendő, hogy a c), a d) és az e) pont együttes alkalmazásával $GCV_{ar,V}$ meghatározható $NCV_{ar,P}$ -ből a következőképpen:

$$GCV_{ar,V} = NCV_{ar,P} + [0,2122 \times H_{dry} + 0,0008 \times (O_{dry} + N_{dry})] \times (100 - m)/100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}.$$

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a termék teljesíti a követelményt, továbbá át kell adnia az illetékes testületnek az adott terméktípusra vonatkozó EN szabványokban megjelölt vizsgálati eljárással (ideértve, ha alkalmazandó, az ideiglenes módszereket is) elvégzett vizsgálatok eredményeit (lásd a **2. táblázatot**). A szezonális helyiségfűtési határfok meghatározása érdekében végzett méréseket és számításokat a csomagok szezonális helyiségfűtési határfokára vonatkozó módszertan szerint, az i. alpontban körülírt eljárásokkal kell végrehajtani. A szilárd tüzelésű helyiségfűtő kazánok szezonális helyiségfűtési határfokát a ii. alpont szerint kell meghatározni.

b) Minimális vízmelegítési határfok

- i. A kombinált fűtőberendezések, valamint a helyiségfűtő berendezéseket és egy vagy több kombinált fűtőberendezést egyaránt tartalmazó csomagok η_{wh} vízmelegítési határfoka nem lehet kisebb 65 %-nál. Ez a kritérium a szilárd tüzelésű fűtőkazánokra nem alkalmazandó.
- ii. A vízmelegítési határfokot a 813/2013/EU rendelet III. mellékletében és a 811/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet VII. mellékletében meghatározott eljárásokkal kell meghatározni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a termék teljesíti a követelményt, továbbá át kell adnia az illetékes testületnek az adott terméktípusra vonatkozó EN szabványokban megjelölt vizsgálati eljárással (ideértve, ha alkalmazandó, az ideiglenes módszereket is) elvégzett vizsgálatok eredményeit (lásd a **2. táblázatot**). A méréseket és a számításokat a csomagok vízmelegítési határfokára vonatkozó módszertan szerint, a ii. alpontban körülírt eljárásokkal kell végrehajtani.

2. kritérium: Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak (ÜHG-kibocsátások) határértékei

A melegvíz-üzemű fűtőberendezések gramm CO_2 -egyenérték per kWh hőteljesítmény mértékegységben kifejezett, a teljes egyenértékű felmelegedési hatás 7. táblázat szerinti képleteinek (TEFH-képletek) felhasználásával meghatározott ÜHG-kibocsátásai nem haladhatják meg a **6. táblázatban** meghatározott értékeket.

6. táblázat

Az ÜHG-kibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	Az ÜHG-kibocsátás határértékei
Minden fűtőberendezés, a hőszivattyús fűtőberendezések kivételével:	200 g CO_2 -egyenérték/kWh hőteljesítmény
Hőszivattyús fűtőberendezések	150 g CO_2 -egyenérték/kWh hőteljesítmény

Az ÜHG-kibocsátást a **7. táblázatban** található TEFH-képletekkel kell meghatározni (az alkalmazandó képlet a hőfejlesztő berendezés technológiájától függ). Mindegyik TEFH-képlet két részből állhat, melyek közül az első csak a fűtőberendezés hatásfokától (η_s szezonális helyiségfűtési hatásfokától) és a tüzelőanyag szén-dioxid-intenzitásától (a β paramétertől), a második, csak a hőszivattyús fűtőberendezések esetében figyelembe veendő pedig a hűtőközeg szivárgása miatti ÜHG-kibocsátástól függ. A hűtőközeg szivárgása miatti ÜHG-kibocsátás a hűtőközeg GWP₁₀₀ globális felmelegedési potenciáljától, valamint a hűtőközeg használat közbeni, a hűtőközeg teljes tömegének százalékában megadott ER éves szivárgási sebességgel kifejezett szivárgási intenzitásától, illetőleg élettartam végi, a hűtőközeg teljes tömegének százalékában kifejezett a szivárgási intenzitásától függ.

7. táblázat

TEFH-képletek a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	TEFH-képletek (g CO ₂ -egyenérték/kWh hőteljesítmény)
Fűtőkazánok	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Hőszivattyús fűtőberendezések	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Helyiségfűtő berendezések csomagjai	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times \left(\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,\text{HP}}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,\text{HP}}} \right) + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

A 7. táblázatban felhasznált fontosabb paraméterek magyarázatát a **8. táblázat** tartalmazza.

8. táblázat

A TEFH-képletek fontosabb paraméterei

Paraméter	A paraméter magyarázata	Mértékegység	Állandó érték vagy a paraméter értékének meghatározása érdekében elvégzendő vizsgálat
β_{elec}	A villamos energia ÜHG-kibocsátási intenzitása	[g CO ₂ -egyenérték/kWh _{elec}]	384
β_{fuel}	A fűtőberendezés által felhasznált tüzelőanyag ÜHG-kibocsátási intenzitása	[g CO ₂ -egyenérték/kWh]	A 9. táblázat szerint.
η_s	Szezonális helyiségfűtési hatásfok	[-]	A vizsgálat elvégzése és az adat megadása a kérelmező feladata (1. kritérium)
$\eta_{s,B}$	A fűtőkazán mint alkotórész szezonális helyiségfűtési hatásfoka átlagos éghajlati viszonyok mellett	[-]	A vizsgálat elvégzése és az adat megadása a kérelmező feladata; az érték a kiegészítő hőszivattyú nélkül vizsgált csomag szezonális helyiségfűtési hatásfokának felel meg, ahogyan az a csomag termékkismertető adatlapján szerepel

Paraméter	A paraméter magyarázata	Mértékegység	Állandó érték vagy a paraméter értékének meghatározása érdekében elvégzendő vizsgálat
$\eta_{s,HP}$	A hőszivattyús fűtőberendezés mint alkotórész szezonális helyiségfűtési hatásfoka átlagos éghajlati viszonyok mellett	[-]	A vizsgálat elvégzése és az adat megadása a kérelmező feladata; az érték a kiegészítő hőszivattyús szezonális helyiségfűtési hatásfokának felel meg, ahogyan az a csomag termékismertető adatlapján szerepel
$\eta_{thermal}$	Hőhatásfok	[-]	A 10. táblázat szerint.
η_{el}	Elektromos hatásfok	[-]	A 10. táblázat szerint.
δ	Segédmenyiség	[-]	= 0 elektromos hőszivattyús fűtőberendezések esetében = 1 tüzelőanyag-üzemű hőszivattyús fűtőberendezések esetében
GWP_{100}	Globális felmelegedési potenciál (100 éves hatás)	[g CO ₂ -egyenérték/g hűtőközeg, 100 évre]	Értékét a kérelmező adja meg a 3. kritériumnak megfelelően
m	A hűtőközeg tömege	[g]	Az adat megadása a kérelmező feladata
ER	Éves hűtőközeg-veszteség	[%/év]	Figyelembe veendő érték: ER = 3,5 %/év.
n	Élettartam	[év]	Figyelembe veendő érték: n = 15.
α	Hűtőközeg-veszteség az élettartam végén (ártalmatlanítási veszteség)	[%]	Figyelembe veendő érték: α = 35 %.
P	Tervezési terhelés	[kW]	Az adat megadása a kérelmező feladata
h	Teljes terhelés mellett teljesített üzemórák száma	[óra/év]	2000
s_{HP}	A hőszivattyús fűtőberendezés mint alkotórész által leadott hőteljesítmény részaránya a teljes hőteljesítményen belül	[-]	= $(16 - T_{HP})/26$, ahol T_{HP} : az a hőmérséklet (°C), amely mellett a hőszivattyú (elsődleges hőszivattyú) hatásfoka megegyezik az elsődleges kazán hatásfokával. Azt feltételezzük, hogy e hőmérséklet alatt a kazán, felette pedig a hőszivattyú elégíti ki a hőigényt.

A **9. táblázat** a TEFH-képletekben szereplő β_{fuel} paraméter meghatározásának módját ismerteti, függően a fűtőberendezés tüzelőanyagától. Ha a kazánt olyan tüzelőanyagra tervezték, amely nem szerepel a táblázatban, akkor a ténylegesen felhasznált tüzelőanyaghoz eredet (fosszilis tüzelőanyag, biomassza) és forma (gáznemű, folyékony, szilárd) szerint legközelebb lévő tüzelőanyagot kell kiválasztani.

9. táblázat

A TEFH-képletekben szereplő β_{fuel} paraméter (ÜHG-kibocsátási intenzitás)

A fűtőberendezés tüzelőanyaga	ÜHG-kibocsátási intenzitás	Érték (g CO ₂ -egyenérték/kWh)
Gáznemű fosszilis tüzelőanyag	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{gas}}$	202
Folyékony fosszilis tüzelőanyag	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{oil}}$	292
Szilárd fosszilis tüzelőanyag	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Gáznemű biomassza	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-gas}}$	98
Folyékony biomassza	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-oil}}$	149
Tűzifa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-log}}$	19
Aprított fa	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-chip}}$	16
Faanyag pellet formájában	$\beta_{\text{fuel}} = \beta_{\text{bio-pellet}}$	39
Fosszilis tüzelőanyagok és biomassza keverékei	$\beta_{\text{fuel}} = \text{súlyozott átlagérték az egyes tüzelőanyagok tömegfrakciói és az alkalmazandó ÜHG-kibocsátási paraméterek szorzataiból képzett összeg alapján}$	$\Sigma (X\text{-edik tüzelőanyag \%} \times \beta_{X\text{-edik tüzelőanyag}}) + (Y\text{-odik tüzelőanyag \%} \times \beta_{Y\text{-odik tüzelőanyag}}) + \dots (N\text{-edik tüzelőanyag \%} \times \beta_{N\text{-edik tüzelőanyag}})$

A 10. táblázat bemutatja, hogy hogyan kell a TEFH-képletekben szereplő η_{thermal} és η_{el} paramétereket meghatározni kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések esetében.

10. táblázat

A kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések TEFH-képleteiben szereplő η_{thermal} és η_{el} paraméter

Paraméter	Képlet
η_{thermal}	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
η_{el}	Kiegészítő fűtőberendezéssel fel nem szerelt kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések esetében: $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	Kiegészítő fűtőberendezésekkel felszerelt kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések esetében: $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

A fenti képletekben:

η_s : a szezonális helyiségfűtési hatások a 813/2013/EU rendelet szerint

η_{el} : az elektromos hatások a 813/2013/EU rendelet szerint

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$: a kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezés kikapcsolt kiegészítő fűtőberendezés melletti, a mért hőteljesítményhez tartozó elektromos hatások a 813/2013/EU rendelet szerint

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$: a kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezés bekapcsolt kiegészítő fűtőberendezés melletti, a mért hőteljesítményhez tartozó elektromos hatások a 813/2013/EU rendelet szerint

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt. A kérelmezőnek meg kell adnia a javasolt TEFH-képletekkel meghatározott számított ÜHG-kibocsátás-értékeket, és részletesen ismertetnie kell az ÜHG-kibocsátások meghatározása során figyelembe vett paramétereket.

3. kritérium: Hűtőközeg és másodlagos hűtőközeg

Hűtőközeg

A hűtőközeg 100 évre vetített GWP₁₀₀ globális felmelegedési potenciálja nem lehet 2 000-nél nagyobb. GWP₁₀₀ értékeit a 842/2006/EK rendelet I. melléklete szerint kell figyelembe venni. GWP₁₀₀ értékeinek felvételéhez a 206/2012/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾ I. melléklete 1. szakaszának 7. pontjában megjelölt forrásokat ajánlott felhasználni.

Másodlagos hűtőközeg

Másodlagos hűtőközeggel működő helyiségfűtő berendezések esetében a fűtőberendezés tervezése nem alapulhat olyan másodlagos hűtőközegen (sós vízen, adalékon), amely az 1272/2008/EK rendelet ⁽²⁾ és a 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ értelmében káros a környezetre vagy kockázatot jelent az egészségre, és a beszerelési utasításoknak egyértelműen utalniuk kell arra, hogy a környezetre károsként vagy az egészségre nézve kockázatosként besorolt anyagok nem alkalmazhatók másodlagos hűtőközeggént.

Értékelés és ellenőrzés:

Hűtőközeg

A kérelemben meg kell adni a termékekben felhasznált hűtőközeg(ek) nevét és a 842/2006/EK rendelet szerinti GWP₁₀₀ értékét. A hűtőközegek GWP₁₀₀ értékeit úgy kell meghatározni, hogy a gáz egy kilogrammjának egy kilogramm CO₂ 100 éves felmelegedési potenciáljához viszonyított 100 éves felmelegedési potenciálját fejezzék ki. GWP₁₀₀ értékeit a 206/2012/EU rendelet I. melléklete 1. szakaszának 7. pontjában megjelölt forrásokból kell venni.

Csak a másodlagos hűtőközeg(ek) esetében

A kérelemben meg kell adni a termékekben felhasznált másodlagos hűtőközeg(ek) nevét.

4. kritérium: A nitrogén-oxidok (NO_x) kibocsátásainak határértékei

Az égési folyamatban keletkező gáz nitrogén-oxid-tartalma (NO_x-tartalma) nem lehet nagyobb a **11. táblázatban** megjelölt értékeknél (a követelmény az elektromos fűtőberendezésekre nem vonatkozik). A kibocsátott nitrogén-oxidok mennyiségének mérése céljából a nitrogén-monoxid és a nitrogén-dioxid együttes mennyiségét kell figyelembe venni a következő üzemi körülmények között:

- gázüzemű és folyékony tüzelésű fűtőberendezések esetében standard mérési körülmények között, a mért hőteljesítmény mellett,
- szilárd tüzelésű fűtőberendezések esetében a **4. táblázat** szerinti szezonális helyiségfűtési kibocsátások formájában.

Az így kapott mennyiséget mg/kWh égéshőből számított energiabevitel vagy mg/Nm³ mértékegységben kell kifejezni.

11. táblázat

Az NO_x-kibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	Az NO _x -kibocsátás határértéke
Gázüzemű fűtőberendezések	Belső égésű motorral felszerelt berendezések: 170 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel Külső égési folyamatot alkalmazó berendezések: 36 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel
Folyékony tüzelésű fűtőberendezések	Belső égésű motorral felszerelt berendezések: 380 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel Külső égési folyamatot alkalmazó berendezések: 100 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel
Szilárd tüzelésű fűtőberendezések	150 mg/Nm ³ 10 % O ₂ mellett

⁽¹⁾ A Bizottság 2012. március 6-i 206/2012/EU rendelete a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a légkondicionáló berendezések és a háztartási ventilátorok környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 72., 2012.3.10., 7. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1967. június 27-i 67/548/EGK irányelve a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 196., 1967.8.16., 1. o.).

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt.

Az égési folyamatban keletkező gáz NO_x -tartalmát a **2. és a 3. táblázatban** felsorolt vonatkozó szabványok szerinti standard kibocsátási tényezők formájában kell meghatározni.

5. kritérium: A szén-monoxid (CO) kibocsátásainak határértékei

Az égési folyamatban keletkező gáz szén-monoxid-tartalma (CO-tartalma) nem lehet nagyobb a **12. táblázatban** megjelölt értékeknél (a követelmény az elektromos fűtőberendezésekre nem vonatkozik). A szén-monoxid-kibocsátásokat a következő üzemi körülmények között kell mérni:

- gázüzemű és folyékony tüzelésű fűtőberendezések esetében standard mérési körülmények között, a mért hőteljesítmény mellett,
- szilárd tüzelésű fűtőberendezések esetében a **4. táblázat** szerinti szezonális helyiségfűtési kibocsátások formájában.

Az így kapott mennyiséget mg/kWh égéshőből számított energiabevitel vagy mg/Nm^3 mértékegységben kell kifejezni.

12. táblázat

A CO-kibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	A CO-kibocsátás határértéke
Gázüzemű fűtőberendezések	Belső égésű motorral felszerelt berendezések: 150 mg/Nm^3 5 % O_2 mellett Külső égési folyamatot alkalmazó berendezések: 25 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel
Folyékony tüzelésű fűtőberendezések	Belső égésű motorral felszerelt berendezések: 200 mg/Nm^3 5 % O_2 mellett Külső égési folyamatot alkalmazó berendezések: 50 mg/kWh égéshőből számított energiabevitel
Szilárd tüzelésű fűtőberendezések	Automata berendezések: 175 mg/Nm^3 10 % O_2 mellett Kézi fűtésű berendezések: 250 mg/Nm^3 10 % O_2 mellett

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt.

Az égési folyamatban keletkező gáz CO-tartalmát a **2. és a 3. táblázatban** felsorolt vonatkozó szabványok szerinti standard kibocsátási tényezők formájában kell meghatározni.

6. kritérium: A gáznemű szerves szénvegyületek kibocsátásainak határértékei

Az égési folyamatban keletkező gáz gáznemű szerveszén-tartalma (OGC-tartalma, másként: szervesen kötött széntartalma) nem lehet nagyobb a **13. táblázatban** megjelölt értékeknél (a követelmény csak a szilárd tüzelésű fűtőkazánokra vonatkozik). Az OGC-kibocsátásokat szezonális helyiségfűtési kibocsátások formájában, a **4. táblázat** szerint kell mérni. Az így kapott mennyiséget mg/Nm^3 mértékegységben kell kifejezni.

13. táblázat

Az OGC-kibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	Az OGC-kibocsátás határértéke
Szilárd tüzelésű fűtőkazánok	7 mg/Nm^3 10 % O_2 mellett

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt.

Az égési folyamatban keletkező gáz OGC-tartalmát a **2. és a 3. táblázatban** felsorolt vonatkozó szabványok szerinti standard kibocsátási tényezők formájában kell meghatározni.

7. kritérium: A porkibocsátás határértékei

Az égési folyamatban keletkező gáz portartalma nem lehet nagyobb a **14. táblázatban** megjelölt értékeknél. A porkibocsátásokat a következő üzemi körülmények között kell mérni:

- folyékony tüzelésű fűtőberendezések esetében standard mérési körülmények között, a mért hőteljesítmény mellett,
- szilárd tüzelésű fűtőberendezések esetében a **4. táblázat** szerinti szezonális helyiségfűtési kibocsátások formájában.

Az így kapott mennyiséget mg/Nm^3 mértékegységben kell kifejezni.

14. táblázat

A porkibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	A porkibocsátás határértéke
Folyékony tüzelésű fűtőberendezések	Belső égésű motorral felszerelt berendezések: $1 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ 5 % O_2 mellett Külső égési folyamatot alkalmazó berendezések: nincs határérték
Szilárd tüzelésű fűtőberendezések	$20 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ 10 % O_2 mellett

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt.

Az égési folyamatban keletkező gáz portartalmát a **2. és a 3. táblázatban** felsorolt vonatkozó szabványok szerinti standard kibocsátási tényezők formájában kell meghatározni.

8. kritérium: A zajkibocsátás határértékei

A zajkibocsátás nem lehet nagyobb a **15. táblázatban** megjelölt értékeknél. A zajkibocsátást standard mérési körülmények között, a mért hőteljesítmény mellett kell mérni. Az így kapott mennyiséget dB(A) vagy dB(C) mértékegységben kell kifejezni.

15. táblázat

A zajkibocsátás határértékei a hőfejlesztő berendezés technológiája szerint

A hőfejlesztő berendezés technológiája	Mért mennyiség	A zajkibocsátás határértéke
Külső égési folyamatot alkalmazó hőszivattyús fűtőberendezések; elektromos hőszivattyús fűtőberendezések	Az A-súlyozott hangteljesítményszint határértéke ($L_{wAd, \text{lim}}$)	$17 + 36 \times \log(P_N + 10) \text{ dB(A)}$
Belső égésű motorral felszerelt hőszivattyús fűtőberendezések	Az A-súlyozott hangnyomásszint határértéke ($L_{pAd, \text{lim}}$)	$30 + 20 \times \log(0,4 \times P_N + 15) \text{ dB(A)}$
	A C-súlyozott hangnyomásszint határértéke ($L_{pCd, \text{lim}}$)	$L_{pAd, \text{lim}} + 20 \text{ dB(C)}$
Belső égésű motorral felszerelt kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések	Az A-súlyozott hangnyomásszint határértéke ($L_{pAd, \text{lim}}$)	$30 + 20 \times \log(P_E + 15) \text{ dB(A)}$
	A C-súlyozott hangnyomásszint határértéke ($L_{pCd, \text{lim}}$)	$L_{pAd, \text{lim}} + 20 \text{ dB(C)}$

Megjegyzés: P_N a névleges (teljes terheléshez tartozó) vagy a gyártó által megadott hőteljesítményt, P_E pedig a leadott elektromos teljesítményt jelöli.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmező köteles saját aláírásával ellátott nyilatkozatot benyújtani az illetékes testületnek arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelni az ezzel összefüggő dokumentációt.

A vizsgálatokat a külső égési folyamatot alkalmazó hőszivattyús fűtőberendezések és az elektromos hőszivattyús fűtőberendezések esetében az EN 12102, a belső égésű motorral felszerelt hőszivattyús és kapcsolt üzemű helyiségfűtő berendezések esetében pedig az EN ISO 3744 vagy az EN ISO 3746 szabvány szerint kell elvégezni. A vizsgálati jegyzőkönyvet mellékelni kell a kérelemhez.

9. kritérium: Veszélyes anyagok és keverékek

A 66/2010/EK rendelet 6. cikke (6) bekezdésének megfelelően sem a termék, sem az azt alkotó egyetlen árucikk nem tartalmazhatja az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkében meghatározott anyagokat, és nem tartalmazhat olyan anyagokat vagy keverékeket sem, amelyek teljesítik az 1272/2008/EK rendelettel, illetőleg a 67/548/EGK irányelvvel összhangban összeállított **16. táblázatban** felsorolt veszélyességi osztályokba vagy kategóriákba való besorolás feltételeit.

16. táblázat

Figyelmeztető mondatok és R-mondatok jegyzéke

Figyelmeztető mondat ⁽¹⁾	R-mondat ⁽²⁾
H300 Lenyelve halálos	R28
H301 Lenyelve mérgező	R25
H304 Lenyelve és a légutakba kerülve halálos lehet	R65
H310 Bőrrel érintkezve halálos	R27
H311 Bőrrel érintkezve mérgező	R24
H330 Belélegezve halálos	R23/26
H331 Belélegezve mérgező	R23
H340 Genetikai károsodást okozhat	R46
H341 Feltehetően genetikai károsodást okoz	R68
H350 Rákot okozhat	R45
H350i Belélegezve rákot okozhat	R49
H351 Feltehetően rákot okoz	R40
H360F Károsíthatja a termékenységet	R60
H360D Károsíthatja a születendő gyermeket	R61
H360FD Károsíthatja a termékenységet. Károsíthatja a születendő gyermeket	R60/61/60–61
H360Fd Károsíthatja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket	R60/63
H360Df Károsíthatja a születendő gyermeket. Feltehetően károsítja a termékenységet	R61/62
H361f Feltehetően károsítja a termékenységet	R62
H361d Feltehetően károsítja a születendő gyermeket	R63
H361fd Feltehetően károsítja a termékenységet. Feltehetően károsítja a születendő gyermeket	R62–63
H362 A szoptatott gyermeket károsíthatja	R64

Figyelmeztető mondat ⁽¹⁾	R-mondat ⁽²⁾
H370 Károsítja a szerveket	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Károsíthatja a szerveket	R68/20/21/22
H372 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsítja a szerveket	R48/25/24/23
H373 Ismétlődő vagy hosszabb expozíció esetén károsíthatja a szerveket	R48/20/21/22
H400 Nagyon mérgező a vízi élővilágra	R50/50–53
H410 Nagyon mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R50–53
H411 Mérgező a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R51–53
H412 Ártalmas a vízi élővilágra, hosszan tartó károsodást okoz	R52–53
H413 Hosszan tartó ártalmas hatást gyakorolhat a vízi élővilágra	R53
EUH059 Veszélyes az ózonrétegre	R59
EUH029 Vízrel érintkezve mérgező gázok képződnek	R29
EUH031 Savval érintkezve mérgező gázok képződnek	R31
EUH032 Savval érintkezve nagyon mérgező gázok képződnek	R32
EUH070 Szembe kerülve mérgező	R39–41

⁽¹⁾ Az 1272/2008/EK rendelet szerint.

⁽²⁾ A 67/548/EGK irányelv szerint.

A fenti követelmény alól mentesül a végtermékben jelen levő azon anyagok vagy keverékek felhasználása, amelyeknek a feldolgozás során úgy változnak meg a tulajdonságai, hogy a megállapított veszély már nem áll fenn.

Azon anyagok vagy keverékek koncentrációs határértékei, amelyek teljesítik a 16. táblázatban felsorolt veszélyességi osztályokba vagy kategóriákba való besorolás feltételeit, valamint az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkének a), b) vagy c) pontjában foglalt kritériumokat teljesítő anyagok koncentrációs határértékei nem haladhatják meg az 1272/2008/EK rendelet 10. cikkével összhangban meghatározott általános és egyedi koncentrációs határértékeket. Ha egy adott anyag vagy keverék vonatkozásában meg lett határozva egyedi koncentrációs határérték, akkor elsősorban annak kell megfelelni, és csak utána az általános határértékeknek.

Az 1907/2006/EK rendelet 57. cikkének d), e) vagy f) pontjában foglalt kritériumokat teljesítő anyagok koncentrációs határértékei nem haladhatják meg a 0,1 tömegszázalékot.

A **17. táblázatban** felsorolt anyagok és keverékek kifejezetten mentesülnek a 66/2010/EK rendelet 6. cikkének (6) bekezdésében foglalt tilalom alól.

17. táblázat

Eltérések a 66/2010/EK rendelet 6. cikkének (6) bekezdésében előírt tilalomtól

Az eltérés tárgyát képező anyag, alkotórész, árucikk	Eltérés
25 g-nál kisebb tömegű árucikkek	Minden figyelmeztető mondat és R-mondat
Összetett árucikkek 25 g-nál kisebb tömegű homogén alkotórészei	Minden figyelmeztető mondat és R-mondat
A rozsdamentes acél nikkeltartalma	H351/372 és R40/48/23

Értékelés és ellenőrzés:

A 25 g-nál nagyobb tömegű árucikkek mindegyikére, továbbá az összetett árucikkek mindegyik 25 g-nál nagyobb tömegű homogén alkotórészére vonatkozóan a kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy az adott árucikk vagy alkotórész megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelnie kell az ezzel összefüggő dokumentációt, például az anyagok beszállítói által aláírt nyilatkozatot a követelmények teljesüléséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet II. melléklete szerinti, az anyagokra vagy keverékekre vonatkozó biztonsági adatlapok egy példányát. Az anyagokra és keverékekre vonatkozó koncentrációs határértékeket az 1907/2006/EK rendelet 31. cikkében foglalt követelmények szerint a biztonsági adatlapon fel kell tüntetni.

10. kritérium: Az 1907/2006/EK rendelet 59. cikkének (1) bekezdése szerint felsorolt anyagok

Nem engedélyezhető eltérés a 66/2010/EK rendelet 6. cikkének (6) bekezdésében előírt tilalom alól a keverékekben, árucikkekben, illetve összetett árucikkek bármely homogén alkotórészében 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban jelen levő azon anyagok esetében, amelyek a kockázatok szempontjából különös aggodalomra okot adó anyagnak minősülnek, és amelyek szerepelnek az 1907/2006/EK rendelet 59. cikke szerinti jelöltlistán. 0,1 tömegszázaléknál kisebb koncentrációk esetén az 1272/2008/EK rendelet 10. cikke szerint meghatározott egyedi koncentrációs határértékeket kell alkalmazni.

Értékelés és ellenőrzés:

A kockázatok szempontjából különös aggodalomra okot adó anyagnak minősített és az 1907/2006/EK rendelet 59. cikke szerinti jelöltlistán szereplő vegyi anyagok jegyzéke a következő internetcímen található:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

A jegyzékre a kérelmezés napján érvényes állapota szerint kell hivatkozni.

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelnie kell az ezzel összefüggő dokumentációt, például az anyagok beszállítói által aláírt nyilatkozatot a követelmények teljesüléséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet II. melléklete szerinti, az anyagokra vagy keverékekre vonatkozó biztonsági adatlapok egy példányát. Az anyagokra és keverékekre vonatkozó koncentrációs határértékeket az 1907/2006/EK rendelet 31. cikkében foglalt követelmények szerint a biztonsági adatlapon fel kell tüntetni.

11. kritérium: Műanyag alkotórészek

Ha a gyártási folyamat során lágyítószert alkalmaznak, akkor ennek teljesítenie kell a 9. és a 10. kritériumban a veszélyes anyagokkal kapcsolatban előírt követelményeket.

Az árucikkek műanyag alkotórészeinek, illetőleg az összetett árucikkek legalább 25 g tömegű homogén alkotórészeinek klórtartalma nem lehet 50 tömegszázaléknál nagyobb.

Az 50 g-nál nagyobb tömegű műanyag alkotórészeket el kell látni az EN ISO 11469 európai szabvány követelményeinek megfelelő jelöléssel annak érdekében, hogy élettartamuk végén újrafeldolgozásuk, hasznosításuk, illetve ártalmatlanításuk helyes módon történjék.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelnie kell az ezzel összefüggő dokumentációt, például az anyagok beszállítói által aláírt nyilatkozatot a követelmények teljesüléséről, valamint a biztonsági adatlapok egy példányát. A kérelmezőnek tájékoztatással kell szolgálnia a műanyag alkotórészek legnagyobb klórtartalmáról. Az odaítélésről döntő illetékes testülethez be kell továbbá nyújtani a műanyag beszállítója által aláírt megfelelési nyilatkozatot, valamint az egyes anyagok vonatkozó biztonsági adatlapjainak egy-egy példányát. A kérelmezőnek tájékoztatással kell szolgálnia az égésgátlóként alkalmazott, szándékosan hozzáadott anyagokról.

12. kritérium: Fenntarthatósági szempontú terméktervezés

A terméket úgy kell megtervezni, hogy cserélhető alkotóelemeit a szervizelést végző szakember egyszerűen kicserélhesse. A termékhez tartozó termékismertető adatlapon egyértelműen meg kell jelölni, mely alkotóelemek cserélhetők. Mindezen túlmenően a kérelmezőnek a vásárlást követően legalább tíz évig gondoskodnia kell eredeti vagy egyenértékű pótalkatrészekről.

A jótállási feltételeknek legalább öt évre biztosítaniuk kell a termék javítását vagy cseréjét.

A kérelmezőnek vállalnia kell a termék élettartam végi térítésmentes visszavételét, és biztosítania kell a termék megfelelő újrafeldolgozását vagy anyagában történő hasznosítását, miközben a termék újrafeldolgozásra alkalmatlan alkotórészeit környezetvédelmi szempontból elfogadható módon ártalmatlanítani kell. A termékinformációknak tartalmazniuk kell a visszavételi rendszer részletes ismertetését.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkozatot kell benyújtania arról, hogy a termék megfelel ennek a kritériumnak, és mellékelnie kell az ezzel összefüggő dokumentációt, például a termékinformációs lap és a jótállási feltételek mintáját vagy mintáit.

13. kritérium: Beszerelési utasítások, a használók tájékoztatása

A terméket olyan megfelelő szerelési utasításokkal és használati útmutatóval kell ellátni, amely maradéktalanul tartalmazza a helyes szereléshez szükséges műszaki adatokat, és iránymutatást ad a termék helyes és környezettudatos használatához, valamint karbantartásához. A terméket nyomtatott formában (a csomagoláson vagy a terméket kísérő dokumentációban) vagy elektronikus úton el kell látni:

- a) arra való utalással, hogy a termék megkapta az uniós ökocímke, az uniós ökocímke logója mellett szereplő általános tájékoztatáson túlmenően röviden és lényegre törően ismertette, hogy ez mit jelent;
- b) azzal kapcsolatos általános tájékoztatással, hogy milyen jellemzőkkel rendelkező, illetőleg milyen méretű épületekhez milyen méretű fűtőberendezést célszerű választani;
- c) a fűtőberendezés energiafogyasztására vonatkozó tájékoztatással;
- d) megfelelő szerelési utasításokkal, ezen belül:
 - i. olyan értelmű utasítással, hogy a fűtőberendezés szerelését erre kiképzett szakembernek kell végeznie;
 - ii. minden olyan esetleges speciális óvintézkedés megjelölésével, amelyet a fűtőberendezés összeszerelésekor és beszerelésekor meg kell tenni;
 - iii. olyan értelmű utasítással, hogy a fűtőberendezés működését szabályozó beállításokról (a „fűtési görbe” beállításáról) a beszerelést követően megfelelő módon gondoskodni kell;
 - iv. ha alkalmazandó, részletes adatokkal arra vonatkozóan, hogy a füstgáz üzem közben milyen szennyező anyagkibocsátási értékeknek kell jellemeznie, és arról, hogy ezen értékek elérése érdekében hogyan kell beállítani a fűtőberendezést. Ennek keretében utalni kell különösen arra, hogy:
 - a fűtőberendezést a szén-monoxid, az oxigén vagy a szén-dioxid, a nitrogén-oxidok, a hőmérséklet és a koromtartalom mérésére alkalmas mérőeszközök segítségével úgy kell beállítani, hogy a 2., a 4., az 5., a 6. és a 7. kritérium kapcsán előírt valamennyi határérték teljesüljön,
 - a mérőeszközök számára ugyanott kell kialakítani a nyílásokat, mint a laboratóriumi vizsgálatokban,
 - a mérési eredményeket speciális űrlapon vagy diagram formájában kell rögzíteni, és ennek egy példányát a végfelhasználónak magánál kell tartania;
 - v. kis füstgáz-hőmérsékletű technológiák esetében olyan értelmű utasítással, hogy a rendszert el kell látni korróziógátló technológiával;
 - vi. kondenzációs kazánok esetében olyan értelmű utasítással, hogy a kéményt óvni kell a kis pH-jú kondenzátumokkal szemben;
 - vii. tájékoztatással arról, hogy a beszerelést végző szakember kihez fordulhat a beszerelésre vonatkozó tanácsokért;
- e) üzemeltetési utasításokkal a szervizelő szakemberek részére;
- f) használati utasítással, ezen belül:
 - i. egy, a beszerelés és a szervizelés elvégzésére képes, kellően felkészült szakemberek adatait tartalmazó jegyzékkel;
 - ii. ajánlásokkal a fűtőberendezés helyes használatával és karbantartásával kapcsolatban, ideértve különösen a tüzelőanyag helyes megválasztását és optimális égést biztosító tárolását, valamint a rendszeres karbantartás időütemezésével kapcsolatos instrukciókat;
 - iii. tanácsadással arra vonatkozóan, hogy ésszerű használattal hogyan tartható minimális szinten a fűtőberendezés környezeti hatása és különösen tájékoztatással arra vonatkozóan, hogy a termék helyes használatával hogyan csökkenthető az energiafogyasztás;
 - iv. ha alkalmazandó, tájékoztatással arról, hogy hogyan értelmezhetők és javíthatók a mérések során kapott eredmények;
 - v. tájékoztatással arra vonatkozóan, hogy melyek a termék cserélhető alkatrészei;
- g) ajánlásokkal a termék helyes élettartam végi ártalmatlanításához.

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek nyilatkoznia kell arról, hogy a termék teljesíti a követelményt, továbbá kérelmével együtt át kell adnia az illetékes testületnek egy vagy több darabot a használati útmutatóból vagy meg kell adnia a gyártó azon internetes oldalainak címét, ahol ezek az információk megtalálhatók.

14. kritérium: Az uniós ökocímkén feltüntetett információk

A választható szövegmezős címkének a következő szövegeket kell tartalmaznia:

- Fokozott energiahatékonyság
- Csökkentett üvegházhatású gázkibocsátás
- Csökkentett légszennyezés

A választható szövegmezős címke használatával kapcsolatban a következő internetcímen található „Guidelines for the use of the EU Ecolabel logo” („Útmutató az uniós ökocímke logójának használatához”) című, angol nyelvű dokumentum szolgál információkkal:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Értékelés és ellenőrzés:

A kérelmezőnek be kell mutatnia a nyomtatott papírtermék egy olyan példányát, amelyen el van helyezve a címke, és nyilatkoznia kell arról, hogy a termék teljesíti a kritériumot.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU